

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Univ.-Bibl. 2, 3924.

Diplen.

Uggebled for Herlufsholm.

1916 - 1917.

Diplen.

Ugeblad for Herlufsholm.

Nr. 1.

Onsdag den 30. August.

1916.

Til vore Læsere!

—o—

Omtrent fire Aar er gaaet siden „Diplen“ sluttede sin Eksistens. Store Anstrengelser og mange Overvejelser har det kostet, inden vi har kunnet se os i Stand til at glæde vore Medmennesker med vort Blad. Men, at vi nu atter kan udgive det, skyldes ene og alene den Belvilje og Forekommenhed, som vor nye Rektor har vist Sagen. Naar vi nu, efter fire Aars Tavshed, atter har faaet Lov til at gribe til Pennen, og i et Blad give vore Følelser til Kende, saa venter vi ogsaa at kunne finde, saavel blandt Skolens nuværende Disciple som ældre Herlovianere og de til Skolen hørende Kræfter, lidt Belvilje og Imødekommenhed, saa at vi ikke skal blive nødt til at slutte paa Grund af en Biting som pekuniære Vanstueligheder. Det har voldet os store Besværligheder at kunne faa Bladet trykt til en rimelig Pris, saa vi venter at kunne faa saa meget Tilslutning, at Diplens Eksistens ikke skal blive truet.

For saavidt det er os muligt, vil vi følge Diplens gamle Program:

Hver Uge bringer vi en redaktionel ledende Artikel, som Regel angaaende lokale Forhold, dog vil der i Vinterens Løb komme Artikler om politiske og andre aktuelle Spørgsmaal.

Hver Uge findes paa sidste Side en Oversigt over den kommende Uges Mærkedage.

Jævnlig vil der i vore Spalter, for saavidt Pladsen tillader det, findes Smaaavsnit i Tilslutning til Ugens Begivenheder.

Desuden er det vor Hensigt i Vinterens Løb at interviewe Stedets Honoratiories.

(Redaktionen forbeholder sig Ret til Ændring i Programmet).

Indsendte Bidrag maa, for at komme i Bladets næste Nummer, være Redaktionen i Hænde senest Søndag Middag.

„Diplen“ omdeles hver Onsdag Aften til Abbonenterne og koster i Kvartalet 1,25 Kr. Enkelte Numre 10 Ore. Alle bør abonnere!!!

„Diplen“ trykkes i Næstved Avis Bogtrykkeri.
Red.

Fugleskydningen.

—o—

Tordag den 26ende afholdtes den aarlige Fugleskydning her paa Skolen. Fugleskydningen er en Fest, hvor Traditionerne i høj Grad overholdes, og til dem hører Regnvejret. Det udeblev i Sandhed heller ikke denne Gang. Alle rede ved Begyndelsen øregnede det og d'Grr. Embedsmænd og Skytter maatte møde med Regntøjet paa og affyre deres Skud, iført det tunge og i Virkeligheden ret generende Panser, som en vaad Regnfrakke er. Kl. 8,15 begyndte den sædvanlige Procession, hvor Gevinsterne forevistes Rektor. Derefter holdt Rektor en smuk lille Tale til „Folket“ om Fugleskydningen paa Herlufsholm og udbragte et „Leve Fugleskydningen“. Kl. 8,30 faldt det første Skud paa store Fugl, eller rettere udenom den, og næppe et Minut efter bragte et velrettet Skud af Arup Kronen ned til ham selv. Hans Udbytte var et Cigaretui. Fire Minutter efter havde sandelig Nyeborg pillet Ringen ned til Odum. (Gevinst en Hyldepen). Det varede heller ikke længe før Pileinspektør Daagaard fik sig et smukt lille Billede til sin grønne Væg ved at nedskyde den venstre Vinge. Højre Vinge fik Nyeborg ved sit eget Skud; men da han senere blev Fuglekonge tilfaldt den herlige Bog T. Andersen ved Lodtrækning.

Halen og et Billede fik den populære „Overpæl“ ved eget Skud. Saa var Formiddagskydningen forbi, men efter Middag fortsattes i stadig Øsregn.

Kl. 4 havde 7de Klasse Fornøjelsen at se talrige Gæster til den noget improviserede Chokoladefest, som i Aar paa Grund af de stadig aabne Sluser foroven, blev holdt i den stilfulde Museumsang. Da der var gaaet nogen Tid skød man videre efter Hovedet, der altid sidder for fast, men efter at det var løst net tilstrækkeligt, skød Underdommeren det ned til Ollendorff, som den næste Dag var tralvt optaget med at finde Sejlgarn, der var stærkt nok til at bære det kolofale Billede han vandt. Da det skulde afgøres, hvem der skulde være Fuglekonge, skete en lille beklagelig Fejltagelse, idet Gymnast Stage skød Størstedelen af Kroppen ned, og derfor straks blev underkastet den Behandling, som bliver Fuglekongen til Del. Men da det hurtigt opdagedes, at det vigtigste, nemlig Nummerpladen, ikke var paa Stykket, overbragte Dommerkomiteen Hr. Stage en Undskyldning, hvorpaa Nyeborg hurtig gjorde det af med den sidste og vigtigste Pind.

Kl. 8 begyndte Dansen paa Festsalen til Poul Hansens Musik og med de mange skønne Damer. Under den „lille Forrifiung“ holdt Fuglekongen med lidt usikkert Mæle en Tale, som blandt andre havde

den store Fordel, at den ikke var nøjagtig det samme, som de andre Fuglekonger plejer at meddele os. Dermed ikke sagt at den var usejlbare. For Eksempel synes en Paastand, som at Fuglestydning ikke godt kunde trives paa Haslev Gymnasium, mig at være et Udslag af overdreven Lokalpatriotisme. Ellers var der ikke noget særligt at bemærke om den, andet end at Gymnasiaften maa se at lave fine Skoledufjetaler lige saa gode, om ikke bedre.

Hele Aftenen dansedes kun de moderne Danse. Dog dannede Hr. Overlærer Mørk med Frue en Lindtagelse, idet de i sidste Dans til Afvækling dansede gammel dags Bals. Ballet sluttede Kl. 10,45, takket være Rektors Tilladelse. Det var den første af den Art Rektor Krarup gav; vi haaber af ganste Hjerte, at det ikke bliver den sidste.

Teddy.

Blandt de talrige Gæster til Chokoladen i Museumsgangen bemærker vi følgende:

Rektor Krarup med Frue, Oberstløjtnant Rørdam med Frue, Professor Rørdam, Professor Lund, Beking, Fru Borgmester Schulz, Hr. Købmand Boas med Familie, Fru Borgmester Diderichsen, Fru konst. Skovrider Mourier, Hr. cand. theol. Hee Andersen, Hr. Forpagter Hertz med Familie og Gæst, Hr. Student Jerichou, Hr. Overlærer Petersen med Frue og Datter, Hr. Overlærer Mørk med Frue og Datter, o. m. fl.

Tennis.

—o—

Da der engang i Giteraaret skal afholdes en Tennisturnering, tilraaedes det Tennisklubben's Medlemmer at træne flittigt, for at der kan præstere noget ordentligt. Endvidere tales der imellem Klubben's Medlemmer om, foruden de to sædvanlige Rækker Mesterstab og Handicap, at afholde en Doubleturnering, men hvis dette skal kunne lade sig gøre, maa der trænes meget mere, og mange flere maa gøre det end til sidste Doubleturnering, hvor der kun mødte to utrænede Par. — Men altsaa, træn kun flittigt, baade i det ene og i det andet. Det er vist ingen Skade til.

Alage Nyeborg.

Hørt og Set.

—o—

Utaf er Verdens Løn!

Botanisk Haves Bier, som dog ellers skulde kende og sætte Pris paa den flittige Gæst H. Odum, har forleden vist sig saa utaknemmelige at belønne hans store Om-
sorg for dem ved at sikke ham ret eftertryffeligt i Panden. Teddy.

* * *

Bludselig opstræmmedes man ved Fuglestydningsdansen med den opsigtsvækkende Nyhed, at Gymnasiaft Helms for første Gang forsøgte sig som Danser. Det glæder os, at han nu vil blive optaget i de Dansendes Råd, og vi opmuntrer ham til Fortsættelse. Ligeledes vakte det en Del Opsigt at se to Gymnasiafter danse Duetstep til en Vokstommelodi. Den ene Gymnasiaft opgav det ret hurtigt, men den anden blev ved til der blev klappet af. Meest Indtryk

lyntes Ballet dog at have gjort paa en ærbørdig, gammelsproglig Gymnasiaft. Thi paa Sovefalden udtalte han i Søvne de betydningsfulde Ord: „To sorte Hoser“ Til den Læser, der kan finde Løsning paa de gaadefulde Ord udloves en større Dycor af „Diplen“.

Teddy.

* * *

For et Par Dage siden besøgte Professor Lund Herlufsholm. Professoren har Ansættelse ved Regeringsuniversitetet i Peking og indtager der en ledende Stilling. Professor Lund rejser til Peking igen om en Uges Tid og lovede beredvilligt at sende nogle Breve til „Diplen“ om Livet derude i Osten.

— a.

* * *

Efter Sommerferien er Hvepsene blevet en sand Plage her paa Skolen. Alle Begne kommer de summende og spreder Stræk og Mødjel til alle Sider; man bliver nødt til at gaa angrebsvis til Værks overfor dem. En Gymnasiaft har foreløbig sat en Reford ved at dræbe 8 i Træk.

Til Amatørfotografer!

—o—

Da vi til Citeraaret har paa-tænkt at arrangere en Fotografi-udstilling, opfordrer vi alle, som kunde tænke sig det, til at levere Bidrag i Form af smukke og originale Billeder. De Smaa maa ikke tro at de er udelukkede, de opfordres tværtimod til at hænge kraftigt i. Fotograf.

Læsestuen.

—o—

Da det forlyder, at der skal foretages nogle Forandringer paa Læsestuen, vil jeg tillade mig at komme med nogle Forslag. Kan der f. Eks. ikke holdes et lokalt Dagblad, og kan „die Woche“ ikke blive indført? Ligeledes kunde maaske Maanedss- og Ugeblade blive anbragt paa Hylberne, medens Bordet forbeholdes Bøger og Dagblade, for at undgaa Overfyldning. B.

L. Petersen,

Kirkestræde (Telf. 470),

Cigarer & Tobakker

i største og billigste Udvalg.

C. Schröder,

Kirkestæde (Telf. 269),

Fodtøj — i største Udvalg.

A. W. Adamsen,

Skræderforretning.

Leverandør til Herlufsholm.

Jernbanegade 5. Telf. 452.

Næste Uge.

30. August: Adjunkt Holbt.
 31. — : Chr. Jørgensen og H. Høhde.
 1. September: Na. Ryeberg.
 2. — : S. Wahl-Skminsten.
 3. — : Hr. Adjunkt B. Mehling
 Fischer.

Ansvarshavende Redaktør: S. Castenchiold.

Redaktionssekretær: N. Milo.

Næstved Avis's Bogtrykkeri.

Ugepengene omsættes bedst hos C. Nandrup!

Diplen.

Ugeblad for Herlufsholm.

Nr. 2.

Onsdag den 6. September.

1916.

Skyttekorpset.

—o—

Herlufsholm Skyttekorpset er stiftet 6. December 1909, altsaa for ca. 7 Aar siden. I Begyndelsen af sin Eksistens stod det paa meget svage Fødder; men ligesom et Barn kan være lygt og svagt ved Fødslen og dog vokse op til at blive et stærkt og sundt Menneſte, saaledes gif det ogsaa Korpset. Efter først at være kommet over sine Børnesygdomme, som naturligvis var indre Splid, gif det hurtigt fremad saavel i „Helbred“ som i Dyd og gode Sæder, og nu staar det raff og lærelystent og kræver et Arbejde af os. Og med dette „os“ mener jeg ikke blot 7de Klasse, ikke Gymnasiet alene, men hele Skolen, alle Herlobianere. Korpset er nemlig vort, dit og mit, og hvem andre end du og jeg har vel saa Pligter til at holde det oppe? Enhver bør derfor netop af den Grund føle sit Ansvar og sin Pligt og vise det ved at arbejde med Oyst og Iver, naar vi nu skal begynde. Og husk saa vel paa, at Korpset jo ikke er

en Slags Vegen „Rover og Soldater“, men at der er Alvor og Mening i det hele, idet det giver os et lille Begreb om, hvad det vil sige at være Soldat og gaa i et Geled og skulle lystre en Overordnet. Og saa lærer det os alle, hvad der er det mest værdifulde af alt, at vise Ærbødighed for og Kærlighed til vort Flag. Men arbejdes skal der, ikke blot af Officererne, enhver nok saa lille Indsats fra de Meniges Side er ogsaa værdifuld, for „mange Bække smaa gor en stor Na“. Men saa vil dette Arbejde ogsaa lønne sig, for man maa endelig ikke tro, at man bringer noget Offer ved at møde flittigt i Korpset, tværtimod bringer Korpset os megen Fornøjelse. Hvem kender ikke dette at have en Fridag, hvor man ikke ved, hvad man skal foretage sig; man kan saa slet ikke glæde sig rigtig over at have fri af bare Reddomhed. Men det skulde Korpset jo hjælpe en ud over. I Stedet for at sidde og fede sig kommer man ud paa en raff Ovelse i Mark og Skov; og naar man saa vender hjem, trætte, dis-

kuterende Tabet af „Døde og Saa-rede“ og — sultne som Ulve, saa kan man dog ikke lade være med at sige til sig selv: „Det var alligevel morderlig Sjov“. — Altsaa, mod slittigt i Nar alle sammen og sørg for at bevare den gode og friske Mand, der stadig bør være i vort Korps.

Nage Nye borg, Delingsfører.

Der er i Nar over 100 Medlemmer i Korpsen; det største Antal, der endnu har været. Til Officerer udnævntes følgende: Chef: G. Boas. Souschef: K. Storm Nielsen. Delingsførere: F. N. Milo, Na. Nye borg, W. Ollendorff og I. Andersen. Til Halvdelingsførere følgende: G. Damgaard, S. G. Alen, I. Helms, N. Stage og S. Odum. Fører for Telegrafpatroljen er: K. B. Larsen. Banefører S. Gaustenschiold.

— a.

Et Besøg.

— o —

Gang besøgte jeg en af de største Skoler her i Vandet. Jeg saa hele Etablissementet, men det, der tydeligt aftegnede sig i min Grindring, var Badningen. Da jeg saa den, kom jeg til at tænke paa de gamle Martyrer, der blev brændt levende, men deres Lidelser vilde man ganske overse ved Siden af denne Badescene. Badehuset laa en halv Mil borte ved en fire Alen bred Na. Ud til Badehuset var anlagt en udmærket Sti, paa hvilken Eleverne kunde cykle den halve Mil. Nej undskyld! — nu tænkte

jeg paa min egen rare lille Skole. — Nej Sti var der ikke noget af, men der var en optraadt og usfarbar Strimmel Jord langs med Naen, hvor ikke engang Mælkebøtter kunde gro. Men Eleverne, der efter mit Skøn var rene Spartanere, — de fablede blandt andet om, at de stod op Kl. 6 om Morgenen — kaldte det nu en Sti. Da Eleverne kom ud til Badehuset, stod der en Lærer og modtog dem. Jeg tænkte straks paa at gaa; men da jeg saa de andre nærme sig uden Frygt, gik ogsaa jeg hen til Badehuset. Fjernt ude skimtede man en Mand i blaa Dragonuniform. At naa op til Manden og tilbage igen var Timens Maal. Eleverne var hurtigt af Tøjet og hoppede efter megen Skrig og Betænking i Vandet. De kunde jo ikke vide, hvornaar de kom op igen. Da de første var kommet i, saa man dem majsommeligt arbejde sig frem gennem den af Mudder og Tang opfyldte Na. Enkelte prøvede paa at svømme, men det gik ikke. De Stakler kunde da heller ikke svømme i en Na, hvor Tangen var saa tæt og sammenfiltret som Grenene i en Tjørnehæk. De største og stærkeste gik foran og forsøgte at bane Vej for de andre. Men mange af de mindre stærke var tit ved at bukke under for Anstrængelserne, og adskillige vendte om, inden de kom op til Manden. Der var især en lille, spinkel og blegnæbet Fyr, som Gang paa Gang vendte om, men stadig

blev opdaget af den aarvaagne Lærer og straks sendt tilbage. Jeg fik senere at vide, at den lille Fyr hed Niels Stage. Da de stakkels Svømmere endelig kom tilbage til Badehuset, var de alle mere døde end levende. De fik dog Tojet paa ved hinandens Hjælp og begyndte den lange Hjemtur. — Jeg glædede mig rigtignok over den dejlige Strand med Sandbund, som vi har til at bade i paa den Skole, hvor jeg gaar. — a.

Fra Skolehaven.

—o—

Vige efter Sommerferien gaar vi ud i Skolehaven for at se, hvor meget den har forandret sig i den Tid, vi har maattet undvære den. Den ser naturligvis ud som altid. Hift nogle herlige Blomstaalsplanter, der desværre kun har den Fejl, at de staar i fuld Blomst og i den Tilstand jo ikke saa godt egner sig til Mennesketøde, og her et Stukke Jord, hvor Ugræsjet aror saa frodigt, at man ganske soles sig henjat til en af Emdjællands frugtbare Marker. — Hr. Ferdinand, Skolehavens Protektor, staar midt i Haven, ivrigt beskæftiget med at undersøge et eller andet meget sjældent botanisk Vidunder. Vi gaar hen til Adjunkten for at høre hans Mening om Aarets Frugthøst og for at give vort værdifulde Bidrag til „Vidunderet“s Opklaring. „Ja“,

figer Hr. F. paa vor Forespørgsel, „der er jo mange Gbler i Aar; — men jeg har et Forslag, som jeg ikke haaber, d'Herrer i 7de Klasse har noget imod. Det er angaaende jeres Frugttræer her i Skolehaven. Vi skal jo med Tiden se at faa Træerne inddraget, og i Aar synes vi, at der er en ganske passende Lejlighed til at inddrage dem, — men det synes jeg jo ikke, at I behøver at tage jer nær. I har jo saa megen Frugt i jeres egen Have“.

Idet vi forlader Skolehaven, flyver vore Tanker til vort Graapæretre i Baggaarden, som jo i Aar er lige ved at synke sammen under Vægten af den kolossale Mængde Bær, der findes paa det. Slutførede traskede vi hen for at se, om vi maasse kunde finde blot en lille Blomst paa det, der, hvis den fik Lov til at hænge til hen paa Vinteren, kunde blive til een Bære — til 17 fultne Munde.

Hansen.

Højskamling.

—o—

Fredag den 25de August havde „Sønderjyst Forening“ i Ræstved indbudt „Højskamling“s Medlemmer til et Møde paa Hotel „Axelhus“, hvor Pastor Jensen, Jernved, talte. Pastor J., der for nylig er hjemkommen fra sit Ophold mellem de Sønderjytske Krigsanger i den franske

Krigsfangelejr i Auwillac, fortalte om sit Arbejde og sine Indtryk derne fra. I ca. 1½ Time talte Pastor J., og Tilhørerne fik en klar Forestilling om, hvor stort og betydningsfuldt hans Ophold i Lejren havde været for Fangerne. Pastor Jensen er endnu ikke træt af at øve sin Gerning blandt Krigsfangerne, og med Glæde modtog vi Meddelelsen om, at Pastoren agtede at rejse til Rusland for ogsaa der at virke blandt de sønderjydske Krigsfanger. — Mødet havde samlet saa mange Tilhørere, at Salen i Hotellet ikke formaaede at rumme dem, saa et tilstødende Værelse maatte tages i Brug som Tilhørerplads. Ca. 50 af „Højskaling“s Medlemmer overværede Mødet.

Dagen efter besøgte Pastor Jensen Herlufsholm. Desværre maatte

han, grundet paa Overanstrengelse, aflaa Rektors Opfordring om at fortsætte sit Foredrag fra Fredag Aften paa Skolens Festsal. Snart forlod Pastoren atter Herlufsholm for at fortsætte sin Foredragstourné og saa rejse til Rusland, hvor vi vil ønske Fr. J. al Lykke og Held til at øve sin Gerning med lige saa stort Udbytte som i Auwillac. Erik Narup.

Hørt og set.

— 0 —

Trods Dyrtiden har Overlærer Peteren anskaffet sig en ny Merkurspibe, Grøling Jansen en Barbermaskine og Niels Baden i Anledning af Dyrkingen i 6te Klasse — en ny Shagpibe.

Mandag rykkede „Metrutterne“ ud for første Gang til Gsereits paa Sportspladsen. Trods det sene Regnvejr hængte de i det bedste, de kunde. I et Interview med Delingsfører T. Andersen erfarede vi, at de var ualmindelig lærenemme i Nar.

Næste Uge.

8. September: Jf. Anker.
9. — Fru Sehested.
12. — W. Ahlefeldt-Laurvig.

Georg Christensen,
Boghandel (Telf. Nr. 4)

Axeltorvet, Næstved.
Bøger, Billeder, Kunst, Musik.

C. Schrøder,

Kirkestræde (Telf. 269),

Fodtøj — i største Udvalg.

A. W. Adamsen,
Skræderforretning.

Leverandør til Herlufsholm.

Jernbanegade 5. Telf. 452.

L. Petersen,

Kirkestræde (Telf. 470),

Cigarer & Tobakker

i største og billigste Udvalg.

Ansvarshavende Redaktør: S. Castenschiold.

Redaktionssekretær: A. Milo.

Næstved Avis's Bogtrykkeri.

Ugepengene omsættes bedst hos C. Nandrup!

Diplen.

Ugeblad for Herlufsholm.

Nr. 3.

Onsdag den 13. September.

1916.

Tanker.

—o—

Ved Zusaacens Bredder, i Herlufs gamle
Gaard,
Der vandrer jeg nu paa mit sidste Skoleaar.
Der modtog jeg Lærdommens mange gyldne
Ord.
Og vakkede op i min Kosterfaders Spor.

Suart flyver jeg bort fra dette skønne Sted
Og tager min Lærdom og Minderne med;
Men tit mine Tanker vil flyve tilbage
Til Stedet, hvor jeg tilbragte Ungdommens
Dage.
Hannibal.

.....

For lidt Søvn?

—o—

For nogle Aar siden taste jeg med en over hele Danmark bekendt Mand om Herlufsholm og dens mange Traditioner. Han var som saa mange andre begejstret, og kunde saa godt sætte sig ind i vort Liv hernede. — Ja, han sølte sig helt ung igen og ønskede, at han atter kunde begynde sit Skoleliv —, men denne Gang vilde han rigtig-

nok vælge Herlufsholm. Jeg fortalte ham som sagt om hele vort Liv hernede, og hvordan vi fit Dagen til at gaa; men da jeg nævnede Forholdet mellem Arbejde og Hvile, kunde jeg tydeligt se, at hans Begejstring dalede. Han kunde ikke forstaa, hvordan vi efter ca. 16 Timers Arbejde kunde nøjes med blot at hvile i 8 Timer. Jeg fortalte ham, at det var noget man fuldstændig vænnede sig til med Tiden; men nu har jeg mærket, at der i Grunden ikke er saa lidt i det, han sagde.

Der er vist næppe mange Disciple, der, naar Klokkeren ringer en mørk Vintermorgen, ikke vilde give alt hvad de ejede, ja, maaske Aar af deres Liv, for at saa Lov til at ligge blot et Øjeblik endnu. Man føler sig træt, uoplagt til Arbejde, guaven og søvrig. Saa begynder Arbejdet i denne Tilstand, og hvad bliver det saa for et Arbejde? Kun en overfladisk Gennemlæsning af Dagens Lektier, for saa, naar det er overstaaet, at kunne lægge Hovedet paa sine Arme og efter saa Minutters Forløb sove ind — for

atter hurtigt at blive vækket. Og jo længere man kommer hen paa Vinteren, des værre bliver det. De stærkere, og maasse ogsaa de, der tager det hele med en vis Ro, holder den gaaende, de svagere bukker under. Man bliver let gnaven og irriteret, og mon det ikke ogsaa ofte kunne have noget at sige med de ofte for Skolen kedelige Intriger. — Om Sommeren kan det gaa — ja, jeg vil næsten sige, det er en Fornøjelse at kunne staa lidlig op og inden Morgenbordet gaa en Tur og nyde Morgenens Friskhed — men om Vinteren? Er der noget mere trist og melankolsk, end i tre lange Timer at skulle samle sig frem i Mørke og at ødelægge sine Øjne ved Gaslampens dunkle Straaler. Ja, her kunde der gøres en kærkommen Forandring — men af, vi ved kun alt for godt, at noget slikt aldrig kan lade sig gøre, — og i alle Tilfælde da kun med det største Besvær. Hvad engang er Skif, lader sig nu ikke saa let lave om, og med Fortrosthed maa vi gaa den lange Vinter i Møde — men den Tid, den Sorg.

— d.

.....

Interview.

— o —

Paa Grund af nogle Røgter, der i nogen Tid har været i Omløb blandt vore Matematikere, an-

gaaende en eventuel Udstilling paa Samlingen, har vi interviewet Adjunkt Ferdinand de Saugaaende. Efter forgyvels at have banket paa Adjunktens Dør, har vi den Lykke at træffe Hr. F. ude i Skolehaven, hvor han, efter at have sat sig omhyggeligt til Rette paa en Havebænk, oplyser os om følgende:

„Ja, Sagen er jo den, at en Lærer ved Metropolitan-skolen, en Hr. Støckmar, har faaet den Idé, at samle forskellige Ting af teknisk Interesse, f. Eks. de forskellige Stadier, som Øllet gennemgaar, lige fra Bygkornet til den færdige „Bajer“, og saa lejer han disse Samlinger ud til alle Skoler her i Landet paa 6 Uger ad Gangen. Jeg abonnerer, og har nu som den første af disse Samlinger faaet en, der omhandler Tilblivelsen af Carlsberg Lagerøl. Den indeholder, foruden de forskellige Stadier af Byggen og Malten, ogsaa nogle Fotografier fra Bryggeriet med forklarende Tekst og en fuld færdig Flaske Øl“.

— „Hvor og hvornaar har De tænkt at aabne Udstillingen?“

— „Den er aaben hver Dag, fra Torsdag at regne, mellem 11 og 12, og den vil blive udstillet inde paa den forhenværende Montsamling i et Skab, hvor der foruden den vil kunne ses nogle Nyerhvervelser og senere Gaver, (bemærk f. Eks. en gold Urhøne, der i høj Grad ligner en Urhane). Udstillingen er tilgængelig for alle, der har Øyst til at se den“.

Efter interviewet blev vi af Sr. S. indbyret ind paa Samlingen, hvor det, der skal indføres, befinder sig i en laaet kasse. Vi gennem- ser med Interesse de forskellige Glas og Sager, men bliver særlig rørt ved Synet af en rigtig Glaste gammel Gærtsberg, som vist des- være ikke bliver nedfæntet til alle, der besøger Udstillingen.

Efter at have fuldt Sjernerne og Skotebog med disse mangfoldige Indstrøf, begyver vi os atter til nyt hyggelige Skadkontor.

— Ellsaa, alle er velkomne til Sr. Gærdmands Udstilling. Pladsen fra Torsdag og hver Dag i den følgende Uge fra 11—12.

9. 9.

.....

Kaproning.

—0—

Søndags aften blev Bie Glasie en stor Kaproning i Gaen. Di- ffrancen var fra Baadebreen og halvvejs ned til Rølleedammen.

Der var ialt fire Gøb, og i hvert Gøb en tre til fire Gøld. Det er utvrigt bevidt, at de i Gøbet af de tre Uger siden Sommerferien er blevet enige om Dreningen af Gøl- bene, men det var de nu blevet, og „Sløgleløbet“, det første Gøb, har lede Nr. 81/2 Søndag Morgen. Un- hver mindst findes ved at høre „Sløgleløbet“, men i dette Gøb fandte de nemlig haade laale Baa- bene op og i forinden Motoren, deraf Maanet. 1. Nr. (1/2 Gøb. Kon-

sett, stemtet af Udvalgt Gærb- (and) vandt Genjæntus. Schulz frættede ved Sjærp af sine herkulisse Græfter en Plare og opnaede der- for ingen Præmie. Sitten paa det andet Gøb „Raalidelighedsløb“, er endnu mere usforfaelig, og den lyffedes det heller ikke mig at for- ssa, stont jeg forhørte mig flere Gæber. 1. Nr. (1/2 Gøb. Renset) vandt S. De Bæveren. 2. Nr. (1 meget lille Rætte (Sjofolabe) vandt Bille. Ubedelig kom Ise Gurtiglob, der gif saa hurtigt, at Schulz blev nødt til at frætte nok en Plare for at ssa Baaden hoppet. 1. Nr. (1/2 Gøb. Sjofolabe) vandt Gærd. 2. Nr. (2 Dre Bøfger) vandt Skerthal, saa det kan vel slæppe Munden paa ham foreløbig. 2. Gurtiglob forløb programræstigt og uden større Møld. 1. Nr. (50 Sarameller) vandt Schulz. 2. Nr. (1 Rætte Gigaretter) vandt Drebby, saa nu kan han rigtig dampe løs, det var „Røle 101“. Præmienne udbeltes efter Kaproningen. Dverfubdet gif til et Planteværk om det lille Suis i Baggens arden. — a.

.....

Hørt og set.

—0—

Torsdag Middag mffede Sketurterne hjem fra deres daglige Gærdets. Den fræ- nettgørende Salsbedingsfører gif ind og stannet ved Siden af sin Trod og spæde idrigt efter en eller anden „Sindbet“, der ikke var sit Gærd efter Duffe. Da Sær- lufsholm laavel som andre Gæber behøver Bedøvnings, er der forskellige Gæber anbragt

Ungtæpale. En saadan højt fornøden Pæl kom just til at staa paa den omtalte Galvdelingsførers Vej; og selv om man nu nok ifulde tro, at hans milelange Støvler i Tide kunde have advaret ham og forhindret et Sammenstød, blev dette dog ikke undgaet. Sammenstødet blev endog temmelig voldsomt. Skafet og Sabel køj hen ad Bejen, og der opstod vild Jubel i Gelederne, hvilket den strenge Galvdelingsfører dog meget snart fik neddysset. — Den uheldige unge Mand gik hele Eftermiddagen med en mægtig Bule i Panden og en dundrende Hovedpine.

Unkel.

Et Københavns Dagblad udtaler sig om Røddehøsten med følgende, ikke meget troende Ord:

„Med Røddehøsten staar det i Aar kun iørgeligt til. Der er næsten ikke en Rødd at opdrive“.

Da det jo forlyder, at Skolen afholder Røddetur Onsdag, maa vi haabe, at det er Overdrivelse.

Formodentlig i Aaleudning af „Sommer tiden“ er Vinterordningen — saagar baade for Morgen og Aftens Vedkommende — traadt i Kraft en Maaned tidligere end sædvanlig. Der er noget ejendommeligt ved at tænke paa hvidt Toj, Tyknælk, Badning i Aaen og — Vinterordning paa een Gang.

En Ketcher

med Ramme og Betræk staar billigt til Salg, naar Handelen kan ske straks.

Man bedes henvende sig til dette Blads Redaktionskontor i Musæumsbygningen, 1ste Sal.

A. W. Adamsen,

Skræderforretning.

Leverandør til Herlufsholm.

Jernbanegade 5. Telf. 452.

C. Schrøder,

Kirkestræde (Telf. 269),

Fodtøj — i største Udvalg.

Næste Uge.

— 0 —

16. Septbr.: Leif Rosenthal.

Georg Christensen,

Boghandel (Telf. Nr. 4)

Axeltorvet, Næstved.

Bøger, Billeder, Kunst, Musik.

L. Petersen,

Kirkestræde (Telf. 470),

Cigarer & Tobakker

i største og billigste Udvalg.

Ansvarshavende Redaktør: S. Gaftenstjold

Redaktionssekretær: A. Mito.

Næstved Avis's Bogtrykkeri.

Ugepengene omsættes bedst hos C. Nandrup!

Diplen.

Ugeblad for Herlufsholm.

Nr. 4.

Onsdag den 20. September.

1916.

Tennisturneringen.

—o—

Det var et henrivende Bejr i Søndags, da Aarets Tennisaføen sluttede i Form af en Turnering. Vi kan desværre ikke sige andet, end at vi, i alle Tilfælde for Formiddagens Bedkommende ventede ikke saa lidt mere end det, der blev præsteret; men paa den anden Side kan man jo sige sig selv, at for at der skal kunne præstere noget ordentligt, maa man have trænet blot en lille Smule, for at ikke hele Spillet skal blive alt for mat — og det var det Størsteparten af Spillerne havde forjont. Det at have faaet en ny Bane syntes altsaa ikke synderligt at have opildnet dem.

Naa, ved 9-Tiden troppede vi op og fandt det hele i et syndigt Roderi og Virvar: Baner, der skulde tromles, Ketchere laanes, Bolde hentes osv. Omfjeder kom der dog Orden i Sagerne, takket være Gymnastikafdelingens taktfaste Optræden og Turneringen begyndte paa alle tre Pladser. Paa første Plads

spillede Boas og Nyeborg mod Narup og Stage. Der var ikke særlig Fart i Spillet, da Nyeborg ikke syntes at være saa oplagt, som han plejer at være. Narup og Stage klarede sig mod Forventning helt pænt. Stage foretog ganske vist af og til nogle mærkværdige Krumspring; men det er jo noget vi for har set, og det var heller ikke andet end hvad vi ventede.

Narup syntes derimod at behandle sine Bolde med en Overlegenhed, der gav hele Spillet en vis Charme. Han spillede i det hele taget ret godt. Det endte med at Boas og Nyeborg vandt med 6—3 og 6—2.

Paa den anden Plads gik det derimod mere hidtigt til. Her var det, at Klein og Hastrup mod Janken og Wahl-Nielsen viste deres Kunst. Klein var i Begyndelsen lidt „nervøs“, hvilket gav sig Udslag i et kraftigt Skænderi mellem ham og en nærgaaende Tilskuer, der ikke kunde være sig for at komme med Hentydninger til Hastrup, der trods det, at han næppe ragede op over Røttet, som-

metider alligevel viste at han ikke var saadan at spøge med. Klem genvandt efter nogen Tids Forløb sin fulde Fatning, og man kunde ikke sige andet end at han virkelig spillede helt pænt, noget han sikkert har lært i de sidste 14 Dage. Den hidtige Kamp endte med en fuldstændig Sejr for Klems og Hastrups Bedkommende, hvorpaa de med Emil paa Læben, Hastrup særlig triumferende, begav sig over paa første Plads, for der at kæmpe den sidste Kamp med Nyeborg og Boas om Mesterstabet. De Sidste viste sig overlegne og gik af med Sejren med 6—4 og 6—0. De blev saaledes Indehavere af Mesterstabet for Doublespil.

Der var efterhaanden mødt mange Honoratiøres, Ved 10-Tiden „arriverede“ Formanden og Adjunkt Willefen, begge for fuld Damp, og fulgte begge meget ivrigt Kampens Gang. Senere saas Rektor, Adjunkt Gøfche og Overlærer Mørch med Pibe. Unge Damer manglede det heller ikke paa blandt Tilskuerne. De var hele Tiden tæt omsværmet af unge glatfriserede cigaretrygende Gentlemen, der efter bedste Erne søgte at sætte de unge Damer ind i de forskellige Spillerses smaa Gjendommeligheder.

Handicap begyndte ved 11-Tiden, i hvilken Narup og Stage for anden Gang brillierede, kun nu som Modstandere. Narup gik naturligvis af med Sejren. Paa anden Plads spillede nu Hastrup med

Münster. „Ja, det var jo fedeligt, at jeg tabte for“, men „never mind“, „saa kan jeg da heldigvis vinde nu“, sagde „lille Kaj“ sagte til sig selv — og saa begyndte Kampen. Men det gik dog ikke saaledes, som han havde ventet. Ivertimod, han tabte, og det saa eftertryffeligt, at han ganske tabte Styken til at fortsætte.

Da Middagskaffen var drukket og Cigaren roget, begyndte Spillet igen. Trods den umaadelige Varme kunde der alligevel spores en Anfyndning af forøget Energi. Spillet var i det hele taget ikke saa lidt bedre end om Formiddagen. Münster forkræftede endnu en Gang „Verden“ ved at sejre over Narup, der ojen synlig ikke har kunnet taale Varmen, eller ogsaa har skullet skynde sig hjem. Slutningsresultatet blev, at Boas og Nyeborg vandt Mesterstabet i Double, Nyeborg i Single, og Klem og Rosenørn vandt Handicap. —d.

Skovbrand!

—o—

Da 7de Klasse i Søndags var ved den 3die Skov Middagskaffe, meldtes der pludselig: „Skovbrand i Naadmandshaven i Nærheden af Nebslagerbanen“. Alle, deriblandt ogsaa en af „Diplen“s Korrespondenter, blev straks revet ud af den behagelige „Siesta“ i Flugtstolene, smed sig paa deres Cykler og ankom i en lynende Fart til Brandstedet. Men fikke dog en Skovbrand. Et stort Træ røg ganske svagt, det var det hele. Et Par Mand var i Færd med at sælde Træet, og Gasmeester

Jensen, Herlufsholm, og Brandfoged og Politibetjent holdt Orden paa de nysgerrige Menneskemasser (ca. 50 Mennesker). Med Henblik til selve Branden erfarede vi, at den var opstaaet ved 10¹/₂ Tiden ved at en begavet „Stoks“ havde villet ryge en Hvejskoloni ud. Naar Kl. 2 faldt Træet med et mægtigt Brag, og det faldt til en Side, som man ikke havde ventet, saa der var lige ved at opstaa vild Panik. Saa ryttede Herlufsholms fortræffelige Brandkorps frem og slukkede hurtigt Ilden med Kulshyreapparaterne. Da Herlovianerne havde slukket Ilden, skiltes man, og hver gik til sit, ærgerlige over, at der ikke kunde pines mere Sensation ud af den Skovbrand.

— Vi tillader os at nævne nogle af de tilstedeværendes Navne: Hr. konst. Skovrider Mourier, Gudsforvalter Lind (som havde det største Besvær med at forhindre Herlovianerne i at cykle gennem Stoven.) Gasmester Jensen, de unge Frøfener Hers, Hr. Gymnasialt W. Ollendorff og flere af 7de Klasse.

Le d d n.

En Mønt.

—o—

Blandt Mønterne i Møntsamlingen findes der en lille Guldmønt, som maaske kunde vække Interesse blandt Herlovianerne. Den er som jagt af Guld og af Størrelse som en 50 Ore; midt paa Mønten findes Bogstaverne H B, og i en Cirkel om disse Ordene „FRØ: GU: OG: GI: RET og derefter Aarstallet 1560.

At Herluf Trolle og Birgitte Gøje har ladet denne Mønt slaa, viser denne Paa-skrift os tydelig. I Midten deres Fornavns Forbogsstaver, og i en Krans derom Birgittes Valgsprog „Frygt Gud og gør Ret.“. Aarsagen til, at en Del Ord og Bogstaver er udeladt, skyldes ene og alene Pladsmangel. Men nu Aarstallet 1560. — Ja, det Aar er netop et Mærkeaar i

dette Høgtærs Historie, thi i det Aar fandt det betydelige Mageskifte Sted mellem Fr. II og Herluf Trolle, hvorved Herluf Trolle fik „Skogkloster“.

Dette Stykke Guld er altsaa slaaet af Herluf Trolle til Grundring om dette for os saa betydningsfulde Mageskifte.

.....

Nøddeturen!

—o—

Nøddetur, ja denne Gang var det kun Navnet paa Turen, som havde noget med Nodder at gøre, for der blev ikke fundet en eneste Nød. Det var nu ikke nogen Overraskelse, for „Diplen“ havde allerede spaaet, at der ikke blev nogen Nodder i Aar, og af den Grund bestemte Rektor sig til en Tur til Holmegaards Glasværk i Stedet for den traditionelle Søgen efter Nodder, der een Gang ikke er. Middagen var sat en Time frem, og Kl. 12¹/₂ afmarcherede Skolen til Holmegaards Glasværk. Det var meget fornøjeligt at se Holmegaards Glasværk, selv om det ikke har forandret sig saa meget i de 3 Aar, siden vi var der sidst. Da Glasværket var set efter i Sømmene, marcherede Skolen til det gamle Sted i Stenstoven for at spise. For en Nøddetur uden Nodder det kan man finde sig i, men en Nøddetur uden Mad, det var utænkeligt. Der var dog to Ting, som ikke var, som de plejede at være. For det første havde Lærerne valgt sig et nyt Sted, hvor

de i Fred og Ro kunde fortære Maden. For det andet lod Hr. Hammershaimb Gymnastisk Klem dele Cigaretterne ud til 6te og 7de Klasse, en Ordning, der viste sig at være meget bedre, end naar Hr. Hamb. selv deler ud. Da 7de Klasse havde faaet Ild paa Cigaretterne, raabte de et Hurra for Røddeturen og cyklede hjem.

—a.

Hørt og set.

—o—

Paa Søndag Kl. 8 afrejser 7de Klases Matematikere paa en længere Tur til Nordfjælland og derfra til Sverrig. Vi ønsker dem alle god Fornøjelse — med Starverne.

* * *

Overlærer Jerntoft „pebrede“ i Lørdags 3 Høns og var som Følge deraf i faa godt Humør, at han lod Klaserne spille Fodbold i Gymnastiktuerne om Eftermiddagen.

En Ketcher

med Ramme og Betræk staar billigt til Salg, naar Handelen kan ske straks.

Man bedes henvende sig til dette Blads Redaktionskontor i Musæumsbygningen, 1ste Sal.

A. W. Adamsen,

Skræderforretning.

Leverandør til Herlufsholm.

Jernbanegade 5. Telf. 452.

C. Schrøder,

Kirkestræde (Telf. 269),

Fodtøj — i største Udvalg.

Næste Uge.

—o—

22. Septbr.: Friederichsen.
25. — : G. Hart Hansen.
26. — : K. Poulsen.
27. — : Otto Kirstein.

L. Petersen,

Kirkestræde (Telf. 470),

Cigarer & Tobakker

i største og billigste Udvalg.

Georg Christensen,

Boghandel (Telf. Nr. 4)

Axeltorvet, Næstved.

Bøger, Billeder, Kunst, Musik.

Ansvarshavende Redaktør: S. Castenschiold

Redaktionssekretær: A. Mito.

Næstved Avis's Bogtrykkeri.

Ugepengene omsættes bedst hos C. Nandrup!

Diplen.

Ugeblad for Herlufsholm.

Nr. 5.

Onsdag den 27. September.

1916.

Geologturen.

(Af en Deltagers Dagbog).

—o—

24. Sept. 1916.

Vi tog fra Næstved med Hurtigtoget (som standses ved alle større eller mindre Stationer) Søndag Morgen og ankom til Roskilde i straalende Solskin. Vi havde her en Times Ophold, som vi benyttede til at besøge Roskildes Skærbefabrik. Vi fandt Masker af Kullestengræs og en gammel Staldbygning overlejret af Moræneler. Veltilfredse med Udbytten tog vi videre til Hørve. Paa Vejen spiste vi en medbragt „bedre Frokost“, som satte Humøret op. I Hørve ventede der en Char-a-banc ved Stationen, forspændt med et Par stejle og viltre Heste, hvoraf den ene desværre (efter Kuffens Udsagn) havde en Fejl i Rygraden, og kunde af den Grund næppe gaa. Den anden var halt, ellers var der ikke noget i Vejen med den. Med disse vælige Gangere kom vi i Løbet af 3 Timer den en Mil lange Vej til Vejrhøj. Efter et længere Foredrag af Hr. Terdi-

naud, ødelagde de mange Fotografer et tilstrækkeligt Antal Plader og med dette gode Resultat førte vi til Vejlekro, som desværre var nedbrændt. Vi fandt en storlaaet Affaldsdyngge fra Stenalderen, hvor Hr. F. og Odum ivrigt samlede Staller af de Østers, som vore Forfædre desværre havde spist. Hr. F. foreslog, at Odum og han skulde samle sammen og senere dele Udbytten. Gymnastisk Helms spurgte i den Anledning om der blev taget Entree, naar Udbytten skulde deles. Paa Turen til Asknæs stoppede vi i Hørve, hvor vi stormede en Bagerbutik, og derefter foretog vi de nødvendige Geologiske Undersøgelser. Ved Asknæs Hotel styrkede den ene Hest, saa det var godt, at vi skulde med Toget her. Vi havde dog Tid til at nyde en forfriskende Kop Kaffe til en lille tyk Hotelværtens „vidunderlige“ Musik. Endelig løsrev vi os fra Musikens herlige Toner, og i sidste Øjeblik styrkede vi over til Toget. Paa Vejen til København gennemgik vi Dagens Hændelser og gjorde de nødvendige Optegnelser. Efter et længere Op-

hold i Roskilde dampede vi, takket være Statsbanernes vidunderlige Præcision, ad Hedehusene til. I København havde vi lige Tid til at nyde en lille Souper inden Afrejsen til Helsingborg.

25. Sept. 1916.

„Karoline“ ringede Kl. 6 den næste Morgen, og efter „Smørgåsbordet“ tog vi med Sporvognen til Helsingborg Teglværk, hvor der fandtes Stikerler med Sandsten. Vi rejste derefter med Toget til Bjuv, hvorfra en Kontorist førte os op til Kulgruberne, hvor vi blev modtaget af Ingeniør Clausson, som beredvilligt viste os Gruben. En Elevator førte os ned i den 30 Meter dybe Skaft. Paa alle fire kravlede vi rundt i de lave Grubegange og saa hvorledes det nu saa kostbare Brændsel huggedes ud og derefter bragtes op til Dagens Ovs.

(Fortættets).

— a.

Af lille Peters Korrespondance.

—o—

Kære Forældre!

I Dag var han her Falk hermede og da Timen var forbi og jeg altsaa vaagnet op, skulde Gymnasiet til Manøvre med Sprøjterne. En der hedder Sirikov, der har helt rødt Haar og ligner ham I ved nok Bøvhjærg var en af de ivrigste til at trække Sprøjten ud, han holdt ved Stangen og de andre i 6te Kl. skød paa. Øvelsen med Sprøjten lagde jeg ikke saa megen Mærke til, som 7ende Klasse's Øvelser med Stigen, der er saa høj (det siger da Hr. Hammer-

shain, Falk siger) at den kan naa helt op til Toppen af Kirketårnet. Falk han kommanderede og det hele gik rask fra Haanden, men jeg fik og vide af de store at det stadig var det samme hvert Aar der gæntog sig. Falks Kommandoer var stadig de samme: „Stigen op. Stigen ned“ og saa sagde han noget om „Valer“ hvad er det for noget, ved I det? Naar Falk havde kommanderet, saa sagde han noget til Gosforvalteren og saa to Gosforvalteren. Jeg kunde ikke høre hvad de sagde, men engang hørte jeg dog, at Falk sagde at Stigen var 3 Gange saa meget værd som da Skolen havde købt den, er det mon rigtigt for saa synes jeg at Skolen skulle sælle den, det er da ellers saa almindeligt at man sælger her i Landet, hvad man burde beholde. 7de Klasse var rask til Arbejdet (det har de selv bedt mig om at bemærke) men alle Lærerne som ogsaa var til Stede arbejdede selvfølgelig ikke med. Der var en af 7ende Klasse der sagde mig at Falk spiste meget Sennep, kan du fatte hvad morsomt der skulle være i det? Vi fik „Græssuppe“ og „Grilliade“ til Midag. Ja, det er to slemme — — — Navne de har giet den Mad, for jeg synes den smager meget godt. Vi er alle sammen kommet til at holde saa forfærdelig meget af Falk, især vis han var kommet noget tidligere saa var det blevet i en af Timerne og det ønskede vi jo meget. Naa nu ringer det i Tårnet og jeg skal ned og vaskes ellers bliver Voas, det er vores Vordholler, saa vred og han er jeg saa bange for.

Gils Onkel Kreskian fra mig.

Jeres Peter.

Vi beder vore Læsere undskyldte, at „Diplen“ først er udkommet nu, men vi vilde bringe en Beretning som først kom os i Hænde sent.

R e d.

Store Fodbold.

—o—

Forud for „Store Fodbold“ gaar der en ivrig Hvervning, der bringer en til at tænke paa de Tider, da Folk blev „pressede“ til Flaaden. Kun er der her den Forskel, at ligefrem Tvang naturligvis aldeles ikke anvendes. Den energiske Partifører gaar rundt og søger efter „Emnerne“ og spørger hver enkelt, om de kommer. Emnerne har selvfølgelig altid tænkt sig en ganske anden Maade at disponere over deres Tid paa, og først efter en langvarig Parlamentaren giver de efter, overbeviset om Nødvendigheden af at møde ved Partiførerens alt overbevisende Raab og Jagter. Naar Hvervningen er endt, lægges Planen for Holdenes Opstilling. Partiføreren faar den lagt paa en meget nyttigt Maade mellem sidste Frikvarter og 11¹⁵ (for at den bliver lagt i Timen, er vist ganske udenfor Mulighedernes Grænse). Kl. ca. 11^{1/2} samles Spillerne paa Sportspladsen, iført en Sportstroje der ret naturlig er lidt for lille, for der blev nok taget Maal til den, da dens Gjermand var i 1ste Klasse.

Man begynder Fordelingen af Pladserne, og Nyeborg søger ved Hjælp af Boas samt sine egne Raab, Skrig o. lign. Midler at overbevise hver enkelt om Nødvendigheden af at indtage den for ham bestemte Plads. Imedens dette

Arbejde, der maa være meget anstrengende for de Agerende, staar paa, tager den ca. 3 Men lange Maalkmand den aandelige Nydelse, der er at hente i „Politiken“s Avertissementer, og de andre ikke Deltagende i Pladsfordelingen nyder de ferskewste Blades Mandrigheder. Saa begynder Spillet, som snart viser sin opløstende og forvandlende Virkning. Partifører Nyeborg er bragt til sit Kaseris Røgpunkt i Anledning af sine Med- og Modspilleres Fejl og Nederdrægtigheder, og i samme Anledning har to Gymnasiaster, hvoraf den ene hedder Klem, den andens Navn er det mig umuligt at komme paa, ganske tabt deres ellers saa straalende Humør. Desuden er Ollendorff og Castenschiold vaagnet op af Formiddagens Halvsøvn. Spillet giver Anledning i rigelig Grad til et uendeligt Antal Diskussioner, i hvilke Nyeborg og Bekkett udmærker sig ved at raabe højt. Kl. 12²⁵ slutter Spillet, og man begiver sig paa Hjemvejen, Spillet synes ikke i særlig høj Grad at have moret sine Deltagere, thi de ser alle mere eller mindre brede og misfornøjede ud. Enkelte faar dog Tid til at luffe af for at foretage ret mislykkede Forsøg paa at forcerre et vist Pigtraadshegn om en vis Fæstning. Resten fortsætter stadig Diskussionen, indtil endelig Sødsuppen og „Slæret“ ganske og aldeles luffer Munden paa dem.

B.

Hørt og set.

—o—

Forleden besøgte som tidligere nævnt Direktør Falck Herlufsholm for at inspicere det herbærende Brandkorps. Alt var i den skønneste Orden. Den Øvelse, som i samme Anledning blev afholdt, kunde vist synes mange overflødig, men at den indgribende Forandring, som Hr. Falck har foretaget med Hensyn til Herlufsholms

Brandforhold, er nyttig, det er uden Tvivl, og saa maa man jo tage de smaa Byrder med, som Falck paalægger en. Med de Sikkerhedsforanstaltninger, som er truffet, skulde det næsten synes at være ganske umuligt, at Herlufsholm nedbrændte — det skulde da lige være i en Ferie.

„Diplen“ koster for udenbys Abonnenter **1 Kr. 25 Ore** + Porto i Kvartalet (Porto = 50 Ore Kvartalet). Tilsendelsen sker i Korsbaand. Som første Kvartal regner vi **ikke** det virkelige Oktober Kvartal, men Maanederne September, Oktober, November.

Næste Uge.

—o—

28. September : J. Drejer.
 1. Oktober : E. Lassen.
 4. — : B. C. Brammer.

Georg Christensen,
 Boghandel (Telf. Nr. 4)
 Axeltorvet, Næstved.
 Bøger, Billeder, Kunst, Musik.

Et Fotografistativ
 er billigt til Salg. Man bedes henvende sig til
 Gymnasiast *K. B. Larsen,*
 Musæumsbygningen, II. S.
 NB.! Ved Siden af Stenstuen.

C. Schrøder,
 Kirkestræde (Telf. 269),
Fodtøj — i største Udvalg.

A. W. Adamsen,
 Skræderforretning.
 Leverandør til Herlufsholm.
Jernbanegade 5. Telf. 452.

L. Petersen,
 Kirkestræde (Telf. 470),
Cigarer & Tobakker
 i største og billigste Udvalg.

Ansvarshavende Redaktør : S. Castenstjholm.
 Redaktionssekretær : M. Nils.
 Næstved Avis's Bogtrykkeri.

Ugepengene omsættes bedst hos C. Nandrup!

Diplen.

Ugeblad for Herlufsholm.

Nr. 6.

Onsdag den 4. Oktober.

1916.

Geologturen.

(Af en Deltagers Dagbog).

—o—

(Fortsat).

I Gruben fandtes en Pumpe som i Løbet af eet Minut pumpe 3000 Liter Vand op af Gruben. Arbejderne i Gruben var klædt i løjerlige Dragter, og Benklæderne var saa daarlige, at Hr. Ferdinand bemærkede: „De er dog værre end Sportsbenklæderne paa Herlufsholm“. Efter at have taget Afsked med Ingeniøren fortsatte vi Rejsen til Höganas, hvorfra vi gik langs Stranden til Mølle. Vi kom senere end beregnet til Mølle og var en Del trætte. Trods vor Træthed gennembladede vi dog Fremmedbogen, og blandt kendte Navne traf vi Poul Brenøe og H. Castenchiold — med Frue. Det kalder jeg Film! Vi gik tidligt i Seng for bedre at kunne holde til Spadsereturen til Kullens Fyr den næste Dag.

26. Sept. 1916.

Efter at have drukket Te drog vi afsted til Kullens Fyr, bevæb-

nede med Hammer og Fotografiapparater. Der laa en let Taage over Højderne, som til vor store Sorg blev tættere og tættere. Vi forsøgte dog alle at klatre ned ad Klipperne og aflagde et lille Besøg i Sølvgrøtten, hvor vi desværre ikke fandt Sølv men en Pegmatitgang. Paa Vejen til Mølle lettede Taagen delvis, og vi besluttede at bestige den 590 Fod høje Nørre Ujungaas. Men da vi kom derop, blev Taagen igen tættere, og vi fik ikke den gode Udsigt at se, men fik da Fornøjelsen af Klatreturen. I Mølle var der et lille Ophold, og flere af os benyttede Tiden til at købe en lille Grindring om Kullen. Nogle købte dog „Sjokkelade“ til den lange Jernbanerejse; ikke sandt Helms!? I Helsingborg var der lige Tid til et Besøg paa „Kärnan“, hvorfra man kunde se ud over hele Byen. I København stiltes vore Beje. En besøgte sine Forældre, en anden sin Tante, en tredje blev afhentet paa Bane- gaarden af sin Barnevige, og de fornøftige besøgte Mineralogist Musæum. Der var mange inter-

essante Forsteninger, Muslinger, Planterester etc. i Musæet, men vi var alt for trætte til rigtig at kunne se paa disse værdifulde Ting. — Alt i alt var det en morsom Tur, selv om de mange Jernbaneturture ikke var oplivende. Vi fik alle meget Udbytte af Turen, og med de indvundne Erfaringer vil Turen, næste Gang den foretages, blive om muligt meget bedre. — Der blev selvfølgelig taget mange udmærkede Fotografier paa Turen, og disse Billeder vil kunne ses paa den Fotografiudstilling, som „Diplen“ afholder en Dag i den nærmeste Fremtid.

— a.

.....

„Tante Gramers Testamente“.

—o—

Torsdag Aften opførtes paa Næstved Teater Edgar Høyers Vystpil „Tante Gramers Testamente“ med Fru Oda Nielsen i Hovedrollen som Gæst. Handling var der ikke meget af i Stykket, men naar man alligevel morede sig saa godt, skyldtes det de mange komiske Personer med deres morsomme Replikker. Gennemgaaende blev der spillet godt, og Fru Oda bar naturligvis Prisen. Hun tog sig udmærket ud som Arvetanten, hvis Alder passede udmærket til hendes egen, thi hvor forgudet hun end er, har hun dog ikke opnaaet at blive gjort evig ung, i Stykket

synes hun derimod at være uødelig. Hun spillede naturligvis udmærket og blev klappet og trampet frem adskillige Gange. Særlig Vifte gjorde desuden hendes to Næver, Komponisten Svend Gramer og Vagerist Carl Sørensen. Svend er en ung Mand, der forstaar at tage Livet fra dets behagelige Sider. Overanstrengelse hadede han, men var der noget han kunde, saa var det da at ryge Cigarer og drikke „Sjusier“, og det helst i Selstab med unge, smukke Piger. Da han altid var opsat paa Vøjer, kunde han næppe aabne Munden, uden Vattermufflerne maatte i Gang. Hans diametrale Modsetning var Hr. Sørensen. Han var en slittig og energisk Mand, hvilket især gik sig i den Ihærdighed, hvormed han friede til Kusasistenten, Frk. Caroline Hansen, uden dog at opnaa noget Resultat før efter mange forgæves Anstrengelser. Han syntes at være meget trykket af Situationen gennem hele Stykket, og tog uafsladelig Tilflugt til det ustyldige Ord „ubetinget“, som han forstod at anbringe paa de mest vidunderlige Steder. Forestillingen var ganske godt besøgt og det ærede Galleri forholdt sig temmelig roligt.

Blandt Honoratiorenes bemærkedes:

Fuldmægtig Zahle med Datter, Fru Mickelsen med Datter, Frk. Astrid Knudsen, Overlege Røster med Fru, Adjukt Ferdinand, Mejerist Maden — Hr. Gymnast N. v. Baden o. fl. Spectator.

Bed at læse ovenstaaende faar man ud af det, at det i Grunden var et morsomt Stykke, skønt det i Virkeligheden var noget slemmt Brøvl — ubetinget!

.....

Fra en Sovesal.

—o—

En stakkels Herlobtæner, der som de fleste lider af „for lidt Søv“, har fulgt sin Lærers Raad og begiver sig tidligt i Seng. Han træder ind paa den iskolde Sovesal og gaar i Sengen med den stenhaarde Pølle. Efter et Par Gange at have vendt sig i Sengen, finder han endelig en nogenlunde behagelig Stilling og skal lige til at give sig hen i Morfeus' Arme, da nogle dundrende „Fedtler“ og en Knalden med Døren bringer ham paa andre Tanker. Han rejser sig op i Sengen og raaber fuld af ædel Harm: „Gaa dog stille“, hvilket ikke synes at imponere den „fedteklædte“ Herre, som ugenert dundrer af igen. Værgelrig ober at være bleven lysvaagen, lægger Stakken atter sit Hoved til Pøllen, da han atter bringes til Raseri ved lette dansende Trin, som ledsages af skrældende Latter og ærdøvende „Sklippen“ med Haandklæde. Med Fortvivlelsens Energi tilraaber han de forstyrrende et „Hold Mund“, som for et kort Øjeblik faar de livlige Svende til at tie. Da de er bragt til Tavshed, forfærdes vor Ven ved, at en æret Discipel finder, at den nærmeste Vej til hans Seng absolut maa gaa tværs over alle de andre Senge. Da denne Herre har naaet sin Plads, søger vor stakkels Ven atter at finde den saa haardt tiltrængte Hvile, da pludselig hans Seng sættes i de voldsomste Cirkelsvingninger, ved at hans Sidemand med sit kraftige Bagparti giver nogle smaa energiske Stød til Sengen, idet han stopper sit Tæppe ind under Madrasjen. Da dette vigtige Arbejde er fuldeendt, finder samme ærede

Sidemand det nødvendigt med sin kraftige Tenor at udslynge Omkvædet af „D'ville Hansen“, saa Luften dirrer. At Læreren derpaa i velvalgte men kraftige Ord søger at overbevise den ærede Sanger om Nødvendigheden i at „pække Tenoren ind“ og gaa i Seng, hjælper ikke den stakkels Mand med at finde den ønskede Ro. Naa, endelig er Klokken da 10¹/₄, nu kommer hele Resten af Sovesalens Besætning snakkende, trampende og skændende, og gør vor omtalte Mand helt vaagen igen, hvis han da har faaet Tid til blot at falde lidt hen inden det. To unge Meenester, der med utrolig Dødsforagt slaar hinanden oven i Hovedet med deres Pøller, hjælper ikke til at skaffe Stilhed. Ved ca. 11. Tiden synes der endelig at være kommen fuldstændig Ro over Forsamlingen, og Stakken, der gik tidligt i Seng, kan nu endelig finde Ro. — Men af, Kl. 6 er hans Fred allerede forbi og ved Klokkens ubarmhjertige Lyd jages han atter ud til Livets Trædemølle.

Lebby.

.....

Hørt og set.

—o—

Skolekampen.

I Lørdags spillede den første Halvleg af den aarlige Skolekamp. Lidt før Spillet's Begyndelse samlede alle Spillerne, undtagen Stage, for at prøve paa at liste en Bold forbi Castenschiold og hans Skagpipe, medens nogle Unger forstræmte flokkedes om et hvidt Parlamentærslag. 11⁴⁷ begyndte Kampen og et Minut efter kom det første Maal ved Nyeborg. Kort efter var der et rasende Angreb, som dog blev afværget af „Skrolle“, „Beck“ og Maalstængerne i Forening. 11⁵⁶ sendte „Skalles“ en Boldt ind med Hovedet ved en Centring fra Klem. Et Øjeblik efter havde Marup en Chance næppe 1 m fra Maal, men han nænnede aabenbart ikke at lave Maal hos „Skrolle“, saa det blev Boas, der fik det 3.

Maal paa sin Sambittighed. Stadig var der rasende Angreb paa Skolens Maal, kun afbrudt af enkelte Dpløb mod Tendes, som let blev afværget af Castenschiold. Endelig Kl. 12^{is} hystes Marup, at det var hans Tur, og trods „Krølles“ bedende Blik, satte han en Bold ind. I Spillet's Løb udmærkede Helms sig ved sine store Armbevægelser og sin store Energi, medens Stage, der i Dag var kommet før Kampen holdt op, udmærkede sig ved at gøre de ivrigste Forsøg paa at „lægge“ Modstandere og saa selv falde. Under Kampens Hede kom „Kræftan“ til at stoppe Bolden med sin ene Haand; men Dommeren fandt ingen Anledning til at sløjte, hvilket vakte megen Misforståelse hos en enkelt Tilskuer. Marup og Krølle lavede hurtigt det 5te Maal i Fællesskab og Nyeberg det 6te. Kl. 12^{is} sløjtede Dommeren, hvilket frem-

kalbte en ivrig Diskussion mellem Spillerne, om de skulde spille et Avarter til; men Nyeberg var paa de „Moderates“ Side og endte Striden med de bevingede Ord: „Saa afbryd vi Kampen og spiller videre!“

Resultat: Tende sejrede med 6 0.

(Anden Halvleg udspilledees Tirsdag, men kommer først i næste Nummer.

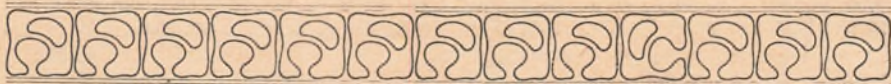
Pierette.

Gullasch ?

Foreleden holdt udenfor en meget bekendt Udjunkts Trappe et flot Selvejerskøretøj. Mon den paagældende Udjunkt skulde være falden for Fristelsen ?

* * *

Fhv. Rektor Bache, der foreløbig opholder sig i Helsingør, har faaet Nys om „Diplen“ og tegnebe straks Abonnement.

Næste Uge.

—o—

5. Oktober: Bjørn Jensen.
10. — : Edd. Møller.
11. — : Organist Wiig.

Georg Christensen,
Boghandel (Telf. Nr. 4)
Axeltorvet, Næstved.
Bøger, Billeder, Kunst, Musik.

C. Schrøder,
Kirkestræde (Telf. 269),
Fodtøj — i største Udvalg.

A. W. Adamsen,
Skræderforretning.

Leverandør til Herlufsholm.

Jernbanegade 5. Telf. 452.

L. Petersen,
Kirkestræde (Telf. 470),
Cigarer & Tobakker
i største og billigste Udvalg.

Ansvarhavende Redaktør: H. Castenschiold.
Redaktionssekretær: A. Milsø.
Næstved Avis's Bogtrykkeri.

Ugepengene omsættes bedst hos C. Nandrup!

Diplom.

Ugeblad for Herlufsholm.

Nr. 7.

Onsdag den 11. Oktober.

1916.

Slaget ved Glumso.

—o—

8. Oktober 1916.

Endelig oprandt den Dag, paa hvilken det store Slag mellem Sorø Akademi's Korps og Herlufsholms Skyttekorps skulde foregaa. Den udmærkede Øvelse var lagt af Kaptajn Hage, der i det hele taget har gjort et meget stort Arbejde for os. Nogle kørte med Vogn og Resten cyklede til Glumso, hvor vi ankom Kl. 10³⁰. Her spiste vi et Par Stykker Mad inden Boas oplæste Grundlaget og sendte de forskellige Poster og Patrouiller ud til deres Pladser. I Øvelsen var det bestemt, at vi skulde forsvare Flensborggaarden og om fornødent trække os tilbage langs Bejen til Glumso. Fjenden havde Stilling ved Susaaen, med Forposter ved Næsby til Engilstøtte Mølle og Stenholms Gaard. Boas sendte Rheborg med en Halvdeling til Engilstøtte Skovs nordøstlige Hjørne, hvorfra Rheborg fremsendte Patrouiller. Endvidere sendte Boas en Sektion til Skovens nordvestlige Spids og een til Skovens sydvest-

lige Hjørne, som hver for sig sendte Patrouiller frem. I Besterstovens nordvestlige Hjørne var anbragt een Sektion og et Refylgebær med en Patrouille fremme ved Korsvejgaard. Stillingerne skulde være indtaget Kl. 11¹⁵, og inden ret længe hørte man Skud i nordvestlig Retning. Selve Øvelsen gik udmærket for os, vi havde stadig Forbindelse mellem de forskellige Ved, hvilket Soranerne ikke havde til Stadighed. Og et Par Gange vilde vi med vore Refylgebærere have foraariaget stort Mandefald, men Smaating som Refylgebærere regnede Soranerne slet ikke. Men vi kunde ikke holde Flensborggaarden mod den store Overmagt, og trak os i god Orden tilbage til Bejen til Glumso. Men inden vi var kommet ret langt blev der blæst „Holdt“, og efter en hurtig tilvejebragt Fred spiste vi den medbragte Mad og drak et umaadelig Kvantum af Hr. Jensenius' udmærkede Chokolade. Efter en kort Kritik af Kaptajn Hage, sluttede Dagens Manøvrer, og vi tog hjem i et udmærket Humør trods Turens Besværligheder.

— a.

En Drøm.

—o—

Jeg saa, at Koglebanen var forsvundet og Skolehaven var for Ufrugt tømt, der var paa Tendes Træ en Pære fundet, Næ, det maa være noget jeg har drømt.

Jeg saa, at der var Femmad nok til alle, og ingen af sin Lærer blev fordømt.

Om Morgenen jeg hørte ingen kalde - Næ, det maa være noget jeg har drømt.

Jeg saa et mægtigt Plankeværk sig brede, omkring det Sted, der før var saa forsvømt; Jeg saa hver Lærer Dansen livligt træde - Næ, det maa være noget jeg har drømt.

.....

„Gulddaasen“.

—o—

Chr. Olufsens Vhstspil „Gulddaasen“ gik Torsdag Aften for fuldt Hus paa Næstved Teater. Men det var saamænd heller ingen anden end den forgudede kære „Olaf“, som spillede Gæsterollen som „Commeprofurator Falsmaal“ — hvilket man nu forresten godt kunde mærke paa Billetpriserne. Naa, det var nu heller ikke til lutter Stude. Det hæmmede da i alle Tilfælde lidt den umaadelige Sværm af Bydreng og Værlinge, der for det meste plejer at besøge Næstved Teaters Galleri, og som ganske ødelægger den gode Illusion ved deres Piben, Skrigen og Varmen, til stor Gene for de mere kultiverede Tilskuere. — Hvad Stykket

angaar, er det jo som bekendt upaaflageligt, skønt man ikke rigtig kan finde sig til Rette, eller rettere sagt finde ud af alle de Bedragerier, Løgne og Bestikkelser, som stadig gaar igen i Stykket. Til sidst kommer der dog Orden i Sagerne, taktet være „Falsmaal“, den omforgsfulde Ugytemand og Fader, og Stykket ender i Fryd og Gammen, idet man fra Tilskuerne, som aldrig venter, at noget Mennekses Hjerne skal finde ud af dette Kaos, hører et Vettelsens Suk. — Hvorvel det ikke er en af Olaf Poulsens Hovedroller, saa gjorde han dog i høj Grad sit til at forøge Aftenens Nydelse. Naar Olaf Poulsens Navn staar paa Teaterplakaten, saa ved man, at man kommer til at more sig, og han har vist heller aldrig gjort denne Forventning til Skamme. — De øvrige Skuespillere og Skuespillerinder spillede alle ret godt, skønt det for „Proprietær Bisberg“ og „Jomfru Ubeltoft“s Vedkommende kneb med at bevare den landlige Jargon. Engang imellem brød „Københavneproget“ igennem, hvilket var en underlig Contrast til alle de gammeldags Former og Klædninger. Sang var der ikke noget af, naar man lige undtager at den lidt „antikke“ Elskerinde Wilhelmine satte sig ved Klaveret og sang en lille Vise, medens Forvalteren falder paa Knæ for hende — og for hendes Medgift. — Ca. Kl. 11½ gik Tæppet ned for sidste

Akt, og da Olaf Poulsen var faldt frem to Gange, og da de mere velsituerede Budrenge og Værtinge havde vejet sig hæje for at vise deres Begejstring, skiltes Selskabet, i det hele ganske tilfredse med Aftenens Resultat.

Blandt kendte Ansigter saas: Borgmester Diberichsen m. Frue, Overlæge Koster m. Frue, Kaptajn Hage m. Frue, Forpagter Hers med hele Familien, Købmand Narup med do., Overlærer Hasselager, Lærer Odum, Dr. Boserup og som Herlufsholms Repræsentanter hele 7ende Klasse.

.....

Er det muligt?

—o—

Jeg lod mig forleden Dag fortælle, at en Klasse i Løbet af en Uge havde faaet saa mange Minutter senere fri efter hver Time, at den samlede „Forfinkelse“ beløb sig til 46 Minutter — istsogfyrrerthve Minutter! Det kunde jeg dengang ikke tro paa, men jeg vilde dog lægge Mærke til „Forfinkelsen“ i min egen Klasse, og i Løbet af Onsdag den 4. ds. udgjorde den 10 Minutter! Torsdag gentog jeg Forsøget — 6 Minutter! Den gennemsnitlige „Forfinkelse“ pr. Dag er 7—8 Minutter. 46 Minutter pr. Uge er altsaa ikke noget usædvanligt. Den største Forfinkelse efter en Time i denne Uge var 6 Minutter, der er altsaa ikke mere end 4 Minutter tilbage af Tritvarteret, saa de stakkels „Diple“, der har noget ganske nødvendigt at skulle udføre, kan ikke naa rettidigt til næste Lektion, og bliver saa ubarmhjertigt skældt ud (irettesat!) af den paagældende Lærer. Nogle vil antagelig sige, at vi jo saa har faaet Undervisning 46 Minutter mere, og skulde saa være blevet saameget klogere. Men nej! Den Undervisning, der gives efter at der er ringet ud, er fuldkommen

spildt. Vore „Frihedslængsler“ optager os i den Grad, at intet formaar at vække den mindste Interesse hos os. Dertil kommer, at det Spektakel, som de lykkelige „Løslupne“ i de andre Klasser frembringer ved deres Trampen og Hylene paa Gangene og i „Bylen“ ikke bidrager til at holde vore Tanter samlede om Arbejdet. Lad os saa hellere saa fri, naar det ringer ud.

Liberator populüs.

.....

Hørt og set.

—o—

Skolekampen (2den Halvleg).

Begge Holdene havde denne Gang undergaaet en Forandring. 7ende Klasse manglede Damgaard og Stage, medens Storm-Nielsen og Kofensørn savnedes blandt Skolens Spillere. Kampen begyndte 11⁵³, og der blev straks gjort rasende Angreb paa Skolens Maal, under hvilket det lykkedes „Skalles“ at gøre Maalmanden ukampdygtig for en kortere Tid. Endelig Kl. 12⁰ gjorde Nyeberg, der imidlertid var blevet meget utaalmodigt, det første Maal, der kort efter blev efterfulgt af det 2det. Et Øjeblik efter var Nyeberg lige ved at lave det 3die Maal, men ved et uheldigt Tilfælde ramte hans Beckett's Læg i Stedet for; men 12¹² lykkedes det ham at slippe ganske alene forbi Skolens ubmærkede Backs og det 3die Maal var sikret. Da Nyeberg øjensynlig har gjort det til en Vane, altid at lave to Maal i Træk, satte han straks efter Bolden ind igen. Det 5te Maal blev gjort af Ollendorff ved et Skud paa lang Afstand. De tre mest energiske paa hele Banen var uden Tvivl Nyeberg, Beckett, og Goth, man skulde formelig tro, at de havde svoret at smadre hvert Ben i Kroppen paa hinanden. Langt mere rolig, behersket og ligegyldig for Slagets Gang var 7. nye Maalmand, Odum, der iført Regnfrakke ganske rolig stod og læste „Politiken“. Jeg vil ikke prøve paa at forsvare ham,

al Verdens Trykshvarte vil ikke kunne vadse ham ren. Efter Ollendorffs Maal fulgte der en Tid, hvor der ikke skete noget; men 12de lyffedes det „Kraasian“ at trille den 6te Bold ind, medens alle de andre Spillere var løbet hen til dens Side. Kl. 12de sluttede Dommerne holdt. Resultatet af hele Kampen blev altsaa en Sejr for 7. Klasse med 12—0, hvilket er Rekord for mange Aar.

Pierrette.

* * *

Forleden spillede Overlærer Mørch Tennis med den ferierende unge Dame. „Den Ungervend han tabte, men Zoufruen hun vandt“.

* * *

Grundet paa Oktoberferien vil vore Læsere komme til at savne „Diplen“s behagelige

lige Selskab paa Onsdag. Næste Nummer kommer altsaa først Onsdag den 25. ds.

* * *

„Eunt qui dicant“, Haslev Gymnasiums Organ, udkom med sit første Nummer for kort Tid siden. Det er vist ikke første Gang, de gode Haslevitter forsøger sig med et Skoleblad. Det gik ind for nogen Tid siden paa Grund af Mangel paa Interesse; men nu har du pludselig aaset Energi, og idet de lover Rod og Bedring, udsender de hver Uge et smagfuldt Nummer et sandt Produkt af Aand og Vid.

* * *

Fotografiudstillingen,

som „Diplen“ agter at arrangere, vil efter al Sandsynlighed falde i Slutningen af Oktober Maaned, til hvilken Tid de ærede Fotografer bedes have deres Kram i Orden

Næste Uge.

—o—

12. Oktober : G. Wittelsen.
13. : K. Schjørring.
16. — : P. Brenøe.

Georg Christensen,
Boghandel (Telf. Nr. 4)
Axeltorvet, Næstved.
Bøger, Billeder, Kunst, Musik.

C. Schrøder,
Kirkestræde (Telf. 269),
Fodtøj — i største Udvalg.

A. W. Adamsen,
Skræderforretning.

Leverandør til Herlufsholm.

Jernbanegade 5. Telf. 452.

L. Petersen

Kirkestræde (Telf. 470),

Cigarer & Tobakker

i største og billigste Udvalg.

Ansvarhavende Redaktør : H. Castenschiold.
Redaktionssekretær : N. Milo.
Næstved Avis's Bogtrykkeri.

Ugepengene omsættes bedst hos C. Nandrup!

Diplen.

Ugeblad for Herlufsholm.

Nr. 8.

Onsdag den 25. Oktober.

1916.

Studenter i Indland og Udland.

—o—

Hvad vil det sige at være Student i Danmark? Ah, bliver Svaret, det vil i Grunden ikke sige noget særligt. Man har taget en affluttende Eksamen, man er fri for den gamle, vante Skoletvang, og med nogle haardt tilkæmpede Kundskaber — som man har været 11—12, ja, for nogens Bedkommende maaste ogsaa 13 Aar om at tilegne sig — staar man saa foran Livet og kan begynde at vælge sin Livsstilling, sit Felt at virke i. Saa kommer Spørgsmaalet, hvad bliver man regnet for i Samfundet, hvor højt staar man i Folks Agtelse, og med hvor stor Respekt ser Folk paa Studenterne her i Danmark. Svarene, eller rettere sagt Svaret, bliver en Kusten paa Hovedet. Jo, man regner dem naturligvis for noget, de har jo da faaet en vis Dannelse, de har læst mere end Størsteparten af Folket; men stadig kommer man tilbage til det ene: Studen-

terne bliver ikke regnet for saa meget, som de skulde, fordi der en saa kolossal Mængde af dem, at Folk er vant til dem. I gamle Dage var det jo med en vis Stolt-hed, at en Fader i. Ek. fortalte: „Ja, min Søn studerer Medicin paa Universitetet“. Man ihntes, det var noget særligt dengang, men nu hører man jo næsten ikke andet, naar Folk taler om deres haabe-fulde Boder: De studerer alle-sammen.

Det var her i Danmark. Det kunde maaste være interessant at saa at vide, hvordan Sagerne stiller sig i andre Lande angaaende det samme Spørgsmaal. At fortælle om, hvordan Studenterne var i hvert Land vilde kun blive en tør Opramsning, og vilde desuden ikke kunne saa Plads i det lille „Dip-len“. Lad os saa indskrænke os til to af de mest karakteristiske af alle, nemlig Tyskland og — Holland. Man vilde jo nok kunne tænke sig, at Tyskland indtog en særlig Plads, men at der skulde være noget særligt ved de hollandske Studenter, falder een slet ikke ind. Men det er alligevel Tilfældet. De indtager

tværtimod en overordentlig inter-
essant Stilling.

I Tyskland er der to Grupper: Korpstuderterne og de frie Studenter. Korpstuderterne er Symbolet paa et konservativt, indgroet militaristisk Samfund. De føler sig som et Sideskifte til det preussiske Militær, og saa er det jo heller intet Under, at alle Embedsmændenes Ansøkelser i vore Dage nærmest synes barbariske. Vi behøver ikke at gaa langt, for at saa Eksempler paa en stærk militaristisk Aand blandt Embedsmændene, tag f. Eks. Sønderjylland: Det er blandt disse Studenter, de kendte Duel- og Klubber spiller saa stor en Rolle. Der er for disse Studenter intet mere pyndende end et Ansigt, der er vansiret af Ar paa kryds og tværs. Den bedste anbefaling, man kan have, naar man vil søge et Embede er at fremvise sine Ar og fortælle, at man ikke er Afholdsmænd. Har man ingen Ar og er man Afholdsmænd, saa kan man godt risikere at saa Lov til at pakke sine Sager sammen.

Paa Baggrund af dette, er de frie Studenter dukket op. Der herster en Frigørelseskamp mellem „de fri“ og Korpstuderterne, „de frie“ kæmper for at opnaa de Retigheder og Friheder, som de med Rette, bejælede af Radikalisme, mener at tilkomme dem, og i denne Kamp gælder det hver enkelt's Chancer og Fremtidsudsigter.

Det var Studenterne i Tyskland,

saa kommer Studenterne i Holland. De er lige en Modsætning til Tysklands Korpstuderterne. Ligesaa bundne og kontrollerede, som de tyske Studenter er, ligesaa frie og franke er de hollandske. Naar man bliver Student, er man sin egen Herre, og kan gøre hvad man vil — det vil sige først efter at man i 3 Uger har opholdt sig ved Universitetet. Disse 3 Uger er, saafremt man da ikke vil leve et rent Gneboerliv, et helt Helvede for Studenten. Man maa finde sig i en fuldstændig Støvetilværelse hos de ældre Studenter uden at kny. Hele Dagen maa han staa til sin „Herre“'s Disposition, børste Støvler for ham, købe Tobak og Vin til ham — desværre kun for sine egne Penges — og forlyste de ældre med et Teaterstykke o. l. Kort sagt, en ikke let Tilværelse. Men naar de 3 Uger er gaaet, saa viser Verden sig for ham i sin skønneste Pragt, og efter at have rekreeret sig i sit Hjem efter de anstrengende 3 Uger, kan han tage fat paa sine Studier.

Det vilde have været rimeligt at nævne de engelske Studenter, men Pladsen tillader det ikke. X.

.....

Generalforsamling.

—o—

Det er paa syvende Klasse's Sone-
sal. Klokkeren er 10¹/₂, og Forsam-
lingen er næsten fuldtalig. Stens-
ler, Ollendorff, Klem og K. B. er

allerede i Seng; Helms sidder paa sin Skammel og prøver paa at rense Negle med en Pølse.

Rasfereren: (Slaar paa noget, der giver en klingende Lyd, og dyb Tavshed indtræder; saa siger han): „Fælleskassen har nu et Overskud paa 65 Øre, skal vi ikke i Aften stemme om, hvad det skal bruges til? Er der nogen, der har et Forslag?”

Krefjan (kommer ind læsende i Næstved Tidende): „Der staar i Avisen, at der er sænket en nyff Damper.”

Helms: „Ja, men har i hørt om den store Skandale. . . .”

Ollendorff: „Na, hold Mund Helms. Jeg vil sove”.

En Stemme: „Jeg foreslaar, at vi lader Hastrup, Milo og Odum blive barberet for Overskuddet.” (Bragende Bisald).

Adj. Bang (aabner Døren): „Jeg tør nok antyde, at det snart er Tid til at sove”.

En anden Stemme: „Er Overskuddet ikke stort nok til at Hr. Bang ogsaa kan blive barberet?” (Vatter. Hr. Bang trækker sig tilbage med en Bemærkning om, at Kloffen er over holtv elleve).

Helms: Jeg synes, vi skulde købe Sjokkelade”. (Kraftig Protest).

Tage Andersen: „Skal vi saa ikke hellere vente til Overskuddet er noget større?”

Stemme: „Jo, lad os endelig vente”.

Helms: „God Nat Stenler”.

(Lampen slukkes og dyb Stilhed breder sig overalt).

Jonas.

Fotografiudstilling.

—o—

„Diplen“s længe bebudede Fotografiudstilling vil blive aabnet Søndag den 29. ds., og den vil blive arrangeret i den Væverlejlighed, som Adjunkt Fischer beboede sidste Aar (Skolebygningens øverste Gang til venstre). Til Bedømmelse af Fotografiene er valgt en Dommerkomite, bestaaende af Adjunkt Bang og „Diplen“s Redaktion. Første Præmie er udsat af „Diplen“ og bestaar af et elegant Fotografialbum. — Flere Præmier vil blive udsat!

Udstillingen holdes aaben Søndag: 11—12 og 2—5, Mandag og Tirsdag 11—12. Entree 10 Øre pro pers. (Dog kun 5 Øre for de 3 nederste Klasser.)

Det tilraades at købe Partoutkort, som giver Udgang til stadig at besøge Udstillingen, saa længe den er aaben. Disse Kort kan faas ved Henvendelse til Ghun. Holtved og koster 25 Øre. De er kun gyldige med Holtveds egenhændige Underskrift. De, der endnu kunde ønske at faa deres Fotografier med paa Udstillingen, bedes henvende sig til d'Hr. K. Hastrup eller Holtved inden i

Morgen (Torsdag) Aften Kl. 5. Der gælder den Bestemmelse, at Udstillere absolut kun maa udstille deres egne Billeder. Et Program, som forklarer, hvad Billederne viser, og hvem der har taget dem, kan faas paa Udstillingen og koster 10 Dre. Alle bør se vor Udstilling, som indeholder opimod 250 Billeder, hvor imellem mange udmærkede findes.

A. M.

.....

Hørt og set.

—o—

Sukkerndstilling.

Foruden Fotografindstillingen bydes der ogsaa i denne Tid paa en Udstilling, som ogsaa bør drage en Del af Opmærksomheden til sig. Det er Nr. 2 i den Række af Ud-

stillinger, som Hr. Ferdinand abonnerer paa, og den viser os denne Gang Tilblivelsen af Sukker, denne uundværlige og herlige Modgift mod Livets Bitterhed. Vi ser de herlige Billeder fra de saa meget omtalte vestindiske Øer og vi læser den mest udmærkede belærende Tekst om alt, hvad de stakkels Nør og Noer maa gennemgaa, inden de bliver til hvidt Sukker eller Puddersukker. Vi husker den forrige Udstilling med det bayeriske Öl, denne er noget lignende bare lidt righoldigere og interessantere. Iøvrigt er den udstillet paa ganske samme Sted som den forrige og vil blive holdt aaben ligesom den hver Dag mellem 11 og 12. Desuden vil den blive aabnet i Fri-kvartererne, det vil vel navnlig have sin Tilværelse for dem, der ynder at opholde sig paa en Aftase i Fri-kvartererne, der vil de være sikret mod Inspektionen og endda i Barne. „Diplen“s Redaktion har paa Adjunktens Invitation beset Udstillingen og kan anbefale den til vore Læsers Bevaagethed.

A. M.

Næste Uge.

—o—

29. Oktober: F. Drejer.

1. November: G. Lassen.

Georg Christensen,
Boghandel (Telf. Nr. 4)

Axeltorvet, Næstved.

Bøger, Billeder, Kunst, Musik.

C. Schrøder,

Kirkestræde (Telf. 269),

Fodtøj — i største Udvalg.

A. W. Adamsen,
Skræderforretning.

Leverandør til Herlufsholm.

Jernbanegade 5. Telf. 452.

L. Petersen,

Kirkestræde (Telf. 470),

Cigarer & Tobakker

i største og billigste Udvalg.

Ansvarhavende Redaktør: S. Castenschiold.

Redaktionssekretær: A. Milo.

Næstved Avis's Bogtrykkeri.

Ugepengene omsættes bedst hos C. Nandrup!

Diplen.

Ugeblad for Herlufsholm.

Nr. 9.

Onsdag den 1. November.

1916.

70 Aar.

—o—

Ude i det lille Hus i Alleen, hvor Gasmeester Jensen bor, bliver den 7. November en Højtidsdag. Paa den Dag fylder nemlig Gasmeesteren sine 70 Aar, og kan altsaa med Rette ikke kaldes ung mere. Men man vilde gøre „Mester“ blodig Uret, hvis man sagde til ham, at Aarene havde taget paa hans Kraft. Tværtimod er „Mester“ lige saa upaavirket af Tidens Tand som en Mand i sin bedste Alder; og baade han og vi andre tvivler ikke om, at han endnu i mange Aar vil kunne vie sine Kræfter til det Arbejde som han nu i 32 Aar har beskæftiget sig med.

Vi sidder Søndag Formiddag henne hos „Mester“ i hans hyggelige Stue, og ved en Kop Kaffe og en bugnende Skaal med Rager hører vi ham, paa vor Opfordring, fortælle om de vigtigste Punkter i sit Liv. „Jeg blev født den 7. November 1846“, fortæller „Mester“, „ude paa Christianshavn. Jeg var paa Ulystet i Amagergade til mit

7. Aar, og derfra kom jeg i Prinsesselegades Skole og saa til det kgl. Opfostringshus, hvorfra jeg blev konfirmeret. Derefter kom jeg i Kleinsmedelære i Holbæk og lærte saa til 1867, og foretog derpaa en Rejse til Tyskland i et halvt Aars Tid. Da jeg kom hjem, blev jeg taget til Orlogs med Panserfregatten „Danmark“, med hvilken vi var ved at gaa nedenunder og hjem i en Orkan ved England. Men vi klarede den, takket være Officerernes beundringsværdige Mod. Da jeg kom hjem igen, arbejdede jeg paa forskellige Fabrikker i København, indtil jeg læste et Annoncement i Avisen om en Plads ledig som Gasmeester paa Herlufsholm. Vi var 123 Ansøgere, men det var mig, der var den heldige. Den daværende Inspektør Stebhe sagde til mig: „Jeg synes godt om Dem, men er De ikke for fin?“ — Naa, saa 1909 havde jeg jo 25 Aars Jubilæum, og i Aar har jeg altsaa været her i 32 Aar, det er alligevel nogen Tid“. — Da Kaffen var drukket, og vi havde siddet og passieret om ligegyldige Ting og vor Videbegærlighed var tilfredsstillt,

tog vi Afsted med „Mester“, og idet han fulgte os til Døren, traf han Undert. til Side og sagde: „Saa gør De det nok saa kort som muligt“. Og medens vi nedskriver disse Linier, isler vi os allerede thnget af en daarlig Samvittighed, men vi haaber paa Tilgivelse, idet vi forsikrer, at det ikke kan gøres fortere.

Men til Slut, — der vil sikkert være mange, store og smaa, herude, der den 7. vil sende „Mester“ en venlig Tanke med Haabet om, at han endnu i mange Aar maa kunne virke i den Stilling, som han nu snart i en hel Menneftalder har beklædt. X.

Fotografiudstillingen.

—o—

Naa, saa oprandt Nabningsdagen for Fotografiudstillingen, som nok i det hele kan kaldes for vellykket. Allerede i Vestibulen faldt eens Dine paa en mægtig Plakat, der fortalte om Foretagendet. Skulde man fælde nogen kritisk Dom over noget, ja skulde det da være, at Billederne gennemgaaende var saa smaa, at man ligesom havde vanskeligt ved at tage dem i Ojshn. Helhedsindtrykket maa dog nærmest siges at være tilfredsstillende. Udstillingen indeholdt en forbausende Mængde gode og interessante Billeder, og de havde i Aar den Fordel, at de ikke alle var produ-

cerede af een enkelt Mand, som man saa tidt har set paa de tidligere Udstillinger. Særlig i Dine faldt d'Hr. Hastrup, Holtved og Christens' Billeder, ogsaa de yngre Klasser var dog repræsenteret af udmærkede Fotografer som Gottlieb og Ellbrecht. Tage Andersen's Billeder var ikke godt udførte, men røbede megen Vid og Humør. Damgaard's Billeder var ogsaa, trods deres ualmindelig ringe Størrelse, af megen Interesse. Man beundrede og morede sig ogsaa tit over de betegnende og vittige Titler, som Billederne var forsynet med. Et Billede var i jærlig Grad Genstand for de Besøgendes Opmærksomhed, og det var det fotografisk set umulige Billede af Odum fra Bunden af en Brønd og opefter. Det var medtaget paa Udstillingen fordi Ideen var saa original. Ved 2-Tiden var der allerede Trængsel ved Udstillingens Dør, og ca. $\frac{1}{2}$ Time efter var hele det lille Lokale stuvende fuldt af en begejstret Tilskuermængde. Stor Sensation vakte det, da en Dame medbragte en lille Abe paa Udstillingen, den var lige ved at tage Opmærksomheden helt bort fra Billederne. Den udmærkede Udstilling kunde glæde sig ved et talrigt Antal celebre Besøgende.

Vi skal lige nævne nogle Navne:

Grebe og Grevinde Ahlefeldt-Laurvig, Grosserer Gottlieb m. Frue, Hr. Gottlieb, Rektorfamilien, Forpagter Herz m. Familie, Fru Holmblad, Fru. Christiansen og Signe

Mørch, Frk. G. Schade, Familien Odum, „Overdommer“ Bang m. Frue, Adj. Michelsen m. Frue, Hr. Holdt, „Diplen“s Redaktion o. m. fl.

Dommerkomiteen havde et haardt Arbejde med at finde ud af hvem der skulde have Præmierne. Der var megen Tvivl om hvem af d'Hr. Holtved og Hastrup, der skulde have 1. Præmie. Men endelig lod Dommerkomiteen Holtveds aldeles brillante Kultryk-billeder gøre Udslaget.

Resultatet af Overvejelserne blev som følger:

1. Pr. (Det store Album): **Gym. K. Holtved.**

2. Pr. (Billedet): **Gymn. K. Hastrup.**

3. Pr. (Det lille Album): **Gymn. W. Christens.**

4. Pr. (Bljanterne): **Discipel K. Gottlieb.**

Hæderlig Omtale tildeles d'Hr. Damgaard, Åsmussen og Ellbrecht. **Wefstofilens.**

Gymnasiastens Klagesang.

—o—

Vi har skam meget i vor Fritid at bestille, vi har Fælleshaven at arbejde i.

Og Kl 6 skal vi vejes af den lille Vægt, som Hr. Fischer er forelsket i. Kommer Hr. Falk, vi til Brandprøve skal, kort sagt til Skue os stille for Disciplen, og Søndag Aften vi skal til vor Kval skrive Artikler til „Diplen“.

Adolf.

Grede Indsender!

Den Kval De kan have lidt ved at skrive ovenstaaende Vers, kan vist ikke i nogen Grad sammenlignes med de Kvaler, de arme Læsere maa lide ved at læse det.

Erhødigst

Redaktionen.

Hørt og set

—o—

„Fædreland“.

Hjalmar Schönfeldts Skuespillerelskab gæstede Tirsdag den 24. Oktober Næstved med Ejnar Christiansens Skuespil „Fædreland“. Teatersalen var næsten optaget til sidste Plads, og Stykket blev ogsaa spillet saa godt, at Publikum gennemgaaende var tilfreds.

Særlig bør Hr. Svend Rindom som Antio og Frk. Hulda Dieckrichsen som Mona fremhæves. Noget Kluffede blev maaske enkelte af Tilskuerne ved selve Handlingen i Skuespillet, der paa enkelte Punkter synes at være lidt uden for Sandhynlighedens Grænse. Alligevel var flere af Stykkets Afdelinger af megen Virkning, navnlig sidste Afdeling.

Rep.

* * *

Naar man i disse Dage færdes i Baggaarden, vil man maaske nogle Gange stude ved at høre den herligste Grammofoonmusik fra den ellers saa profaiske og unuifikalke Skolebyggnings Mure. Det er Adjunkt Ferdinands nyanskaffede Grammofoon som sender sine skønne Toner ud til Fryd for dem, der hører derpaa. En Dag havde den store Sovesal den Fornøjelse at blive vækket af Hr. Niels Hansen, der sang en

Urie af „Tosca“ for dem. — Hvilken herlig Opvaagnen.

* * *

3 Mandags gav Skolen Bildt til Middag. 7. Klasse, der havde haft „Bildtaften“ den foregaaende Onsdag, viste trods dette deres Appetit ved at lade Haverne vederfares fuld Ret. Vi behøver vel ikke at meddele, at alt hvad der kunde krybe og gaa stillede til Middagsbordet den Dag.

* * *

Det gør os meget ondt at skulle meddele vore Læsere, at vi i sidste Nr. gjorde os skyldig i en slem Feiltagelse i vor „Næste Uge“. De to anmeldte Navne var splittet; vi mente: B. Hemmingsen den 26. Oktober, G. Boas den 29. Oktober, Overlærer Hæselager og Discipel Karl Ole Hansen den 1. November. Vi beder nævnte Herrer, navnlig naturligvis Overlæreren, modtage vor dybeste Undskyldning for det ffete.

Redaktionen.

„Diplen“ koster for udenbys Abonnenter **1 Kr. 25 Øre** + Porto i Kvartalet (Porto = 50 Øre Kvartalet). Tilsendelsen sker i Korsbaand. Som første Kvartal regner vi **ikke** det virkelige Oktober Kvartal, men Maanederne September, Oktober, November.

Næste Uge.

—o—

6. November: Adjunkt Willefen.
7. — : Gasmester Jensen.

A. W. Adamsen,

Skræderforretning.

Leverandør til Herlufsholm.

Jernbanegade 5. Telf. 452.

Georg Christensen,

Boghandel (Telf. Nr. 4)

Axeltorvet, Næstved.

Bøger, Billeder, Kunst, Musik.

L. Petersen,

Kirkestræde (Telf. 470),

Cigarer & Tobakker

i største og billigste Udvalg.

C. Schrøder,

Kirkestræde (Telf. 269),

Fodtøj — i største Udvalg.

Ansvarhavende Redaktør: S. Gaftenschiold.

Redaktionssekretær: N. Milo.

Næstved Avis's Bogtrykkeri.

Ugepengene omsættes bedst hos C. Nandrup!

Diplen.

Ugeblad for Herlufsholm.

Nr. 10.

Onsdag den 8. November.

1916.

Den sande Studenteraand.

—o—

En gammel Herlovianer, som har læst vor Artikel om „Studenter i Jndland og Udland“, tilskrev Redaktionen et venligt Brev, hvori han foreslog os at optage nedenstaaende Tale, holdt af en norsk Student ved det 6. Studentermøde om danske Studenter. Vi gengiver her Taler, som Hr. Borchgrevink holdt den:

Hvad er en student? Hvor ofte har ikke dette spørgsmaal blevet stillet inden akademiske kredse! Det har vaakt Diskussioner, ofte hidfige og lidenskabelige; men efterhvert som de er ebbet ut, er de stridende parter alikevel kommet til nogenlunde overensstemmelse: Studenterne var paa grund af sin utdannelse, sin udvikling og de klasser av befolkningen, hvorfra de regelmæssig utgif -- bestemt til at gaa i spidsen paa alle omraader. De maatte være sig bevidt, at landets fremtid for en stor del ahang av dem, at de derfor til alle tider og

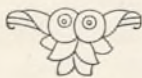
paa alle felter maatte vise fremtidsveiene og være ungdommens førere. Studenterne skulde være folkets friske pulsslag! Til dem skulde nationen kunne se i tillid og tro!

Saadan omtrent lod altid svarene. De forskjellige debatanter og tilhørere blev skjont enige herom — og dermed faldt alle til ro, vistnok i den smukke tro, at slik var ogsaa forholdet. Rigtignof var der altid en del, som gjorde det noget betinget; men de trøstet sig med, at samfundsforskoldene i vore dage nu engang var saa, at studenterne ikke var istandtil at indta den position som i fordoms dage — dermed slumret ogsaa de i tryk Bevidsthed om, at alt var, ihvertfald omtrent, som det skulle være. Men faktum er dog, at studenterne i vore dage neppe indtar en eneste ledende Stilling paa noget av det materielle livs- eller aandslivets Omraade. Man kan vel næppe paa noget punkt peke paa studenterne og sige: Se, der har I et mønster paa hvordan en ting skal gripes an! Alene paa det religiøse omraade tar dette

fig muligens gøre. Her indtar Studenternes Kristelige Forbund en bemærkelsesværdig stilling. Nogetlunde saadan er forholdet hjemme.

Mit kjendskap til danske studentforhold tror jeg — jeg tør si — er saa vidt godt, at jeg tør tillade mig nogle bemærkninger: Det første, som en norsk student lægger merke til, er Eders foreningsbygning. Den virker aldeles overvældende ved sin størrelse og pragt. Det foreningsliv som trives i denne er betydelig mere intenst og mere bevisst end hjemme. (Jeg tror nok her, at selve de rummelige forhold spiller en meget stor rolle. Selve bygningen — studenternes hus — opmuntret til energisk arbejde i standens interesse). Men usympatisk virker dog — undskyld! den stærke politiske partiløbning inden selve foreningen. At bestyrelsesvalgene foregaar efter politiske linjer er heldigvis ukjendt hjemme. Og en nordmand kan ikke andet end steile, naar han hører, at et bestyrelsesvalg kommer de politiske partier paa ca. 500 Kr.s udgift. Her fejrer intollerancen sine smukkeste sejre — og det maa vel siges at være en meget stærk svakhed i selve foreningers hdre stilling”.

(Fortsættes i næste Nr.)

Miss Verey's Foredrag.

—o—

I Torsdags Eftermiddags holdt en vakkert Engländerinde, Miss Verey, paa Festsalen et Foredrag paa Engelsk om London. Der var mødt talrige Mennesker, maaste mest for at sætte deres Viden paa dette Punkt paa Prove. Resultatet var for de flestes Vedkommende tilfredsstillende, idet man med Vished kunde forstaa omtrent hvert eneste Ord, der udgik fra „Miss'ens“ Mund. Miss Verey begyndte sit Foredrag med en Compliment til Skolen, idet hun fortalte, at hun havde hørt, at Herlufsholm ikke blot var den bedste Skole i Danmark, „but the very best one in the world“. Emnet i sig selv var jo udtømmeligt, men Miss V. gjorde sig Umage for at fortælle os Ting, som hverken kunde læses i Historie- eller Geografibøger, og hendes Foredrag formede sig mest til en Beretning om de sociale Forhold i London, og man havde Indtryk af, at hun havde studeret Samfundsforholdene i Storbryen nøje. Ogjaa vort Begreb om de engelske Skoler blev højnet, og i det Grunde havde Miss V., som den akademisk dannede Dame, hun var, ogsaa megen Indsigt. Hun studerer nemlig for Tiden Skoleforhold i Danmark for at kunne udgive en Afhandling desangaaende i et engelsk pædagogisk Tidsskrift. Fredag den 10. November vil Miss

B. atter tale paa Festsalen. Denne Gang om Lord Kitchener. Enhver, der kan have Øst til at høre det, er hjertelig velkommen.

X.

.....

En Visit

—o—

Hvor er Verden dog underlig. Nu sidder jeg her en Søndag Eftermiddag i min Ungfarslejlighed og er rent ud sagt lige ved at fede mig ihjel. Naa, det er nu ikke saa særlig mærkværdigt — man fæder sig jo saa tit her i Verden, men det mærkelige ved det er, at man til Trods for, at man altsaa fæder sig saa godt som hver eneste Søndag, medmindre der skulde ske saadan noget ganske ekstraordinært, alligevel gaar og ønsker, ganske stille for sig selv, at der gerne maatte være 3—4 Søndage i en Uge. — Det ugentlige Brev til de „Gamle“ er skrevet og „Hun“ derhjemme har ogsaa faaet et Kort i Anledning af Søndagen. Bøgerne er lagt paa Hylden og ligger rigtig godt der til Mandag Morgen. Hvad skal man dog tage sig for? I Biografen gider man virkelig ikke gaa, det er man næsten vokset fra. Men hvad? — Der gaar pludselig en lys Ide op for mig. Det er saamænd sjældent det sker, men denne Gang er det altsaa Tilfældet. Jeg kunde jo f. Eks. gaa op paa Sygehuset og faa mig en lille Passtiar.

Der er saamænd, kender jeg Herloviaerne ret, sikkert nogle, der har ladet sig „indsfange“. — Jeg smøger Kraven op om Dreene og træffer derop. Der er Bys i et Par Binduer. Der maa altsaa være nogen, som ligger paa deres Gænger. Jeg banker beskedent paa Døren (jeg har jo ikke noget særligt Grund) og den velkendte Sygehuslægt slaar mig i Møde idet jeg træder ind. Der er mørkt i Forstuen, men jeg kan lige stæue en hvidklædt Skikkelse, der kommer mig i Møde. „Hvem er det?“ spørger den hvidklædte. „Det er mig“, svarer jeg ganske betuttet. „Hvad fejler Du?“ Jeg vilde gerne have Lov til at gaa ind og se til Peter“. Frk. Anker udstøder et Betselsens Suk og jeg faar Lov til at gaa ind. — I den lille, hyggelige Gang, hvor „Palmerne“ danner de smukkeste Silhouetter mod de lyse Væge, hører jeg dybe Suk og Vhde af Begemer, der uroligt vælter sig rundt i de høje Senge. Jeg træder ind — trykker Peters „feberhede“ Haand og begynder at besvare alle hans ibrige Spørgsmaal om, hvad der er sket ovre paa Skolebygningen. Der er naturligvis ikke sket noget. Der sker nemlig aldrig noget. Vi snakker frem og tilbage. Det banker paa Døren. Det er Peters Sovesalslærer, som aflægger Besøg. Peter maa atter fortælle, at han ingen Feber har og at han overhovedet heller ikke har haft nogen. Frk. Anker kom-

mer ind med en Pose dejlige Beber-
muntbollscher som vi, baade Inge
og raske, vedertvæger os med. Vi
taler lidt om de forskellige Til-
fælde i den forløbne Uge. En har
faaet en Dolk i Venet ved et Gas-
gilde. En anden Ringorm af en
Kalv (hvilket var et meget sjældent
Tilfælde, da omtalte Ringorm kun
kunde trives paa New Zealand, eller
hvor det nu var!) og faa et Par
Forkølelsetilfælde.

Det ringer i Taarnet til Alstens-
bordet. Jeg tager rørende Afsted
og begiver mig paa Vej, glad over
at have flaaet den Tid ihjel.

X.

Næste Uge.

—o—

9. November: D. Lacoppidan.
11. — : Frk. Signe Mørch.

Georg Christensen,
Boghandel (Telf. Nr. 4)
Axeltorvet, Næstved.
Bøger, Billeder, Kunst, Musik.

A. W. Adamsen,
Skræderforretning.
Leverandør til Herlufsholm.
Jernbanegade 5. Telf. 452.

C. Schrøder,
Kirkestræde (Telf. 269),
Fodtøj — i største Udvalg.

Hørt og set

—o—

Beflageligt Ulykkestilfælde.

Forleden var Herlufsholms forhenværende
Rektor, D. F. Bache, saa uheldig at blive
paakørt af en Bil, idet han steg ud af en
københavnsk Sporvogn. Rektor B. slap dog
fra den farlige Situation med nogle lettere
Skrammer.

* * *

Gæstmester Jensen

fik foruden talrige Gaver af Venner og
Kollegaer paa sin Fødselsdag overrakt en
meget smuk Sølvskaal med Inscription
af Skolens Disciple.

Nogle

Bogbinderredskaber,

deriblandt nogle gode Høvl, staar
billigt til Salg hos N. E. Stage.

Man bedes henvende sig desan-
gaaende paa „Diplen“s Kontor.
(Musæumsbygningens 1. Sal).

L. Petersen,

Kirkestræde (Telf. 470),

Cigarer & Tobakker

i største og billigste Udvalg.

Ansvarhavende Redaktør: H. Castenschiold.
Redaktionssekretær: A. Milo.
Næstved Avis's Bogtrykkeri.

Ugepengene omsættes bedst hos C. Nandrup!

Diplen.

Ugeblad for Herlufsholm.

Nr. 11.

Onsdag den 15. November.

1916.

Den sande Studenteraand.

—o—

(Fortsat).

Dobbelt friskt virker det derfor, naar man paa sin videre færd støter paa Akademisk Skyttekorps, denne helt igennem nationale institution, hvor studenter af alle afstygninger arbejder sammen i det bedste forhold. Av alt hvad jeg har set og oplevet, har Akademisk Skyttekorps vakt min største begejstring. At danske studenter i mobiliseringsstilfælde er istand til at stille til generalstabens forføjning en fuldt udstyret bataljon frivillige studenter under 25 Aar, er en præstation saa glimrende, at man afsvinges den aller dybeste respekt. At studenter frivillig stiller til ekcersis hver anden morgen kl. $\frac{1}{2}$ 7, det viser i h a n d l i n g, hvad desværre saa alt for mange andre studenter søjer at vise i ord.

Fædrelandskjærligheden er den skjønneste følelse, som kan gennemgløde en Ungdom. Ungdom gjennemtrængt av den, vil ha de aller bedste forudsætninger for i nutid

og fremtid at kunne yde noget varigt til gavn for sit land. De fleste unger mennesker taler gjerne om fædrelandskjærlighet. Jeg misunder av hjertet danske studenter, som har anledning til at vise sin kjærlighet i gjerning, og som gør det! Fædrelandets forsvar er en pligt som saa mange krumper sig under. Gnestaaende det da at se en hel bataljon unge studenter, som med findet lyst og humøret godt er istand til at skabe en eliteafdeling inden hjemlandets hær. „Akademisk Skyttekorps“ har ved sit energiske arbejde, ved sin flid og sin dygtighet — og ikke at forglemme, sin gode diciplin, magtet at løse den opgave, som er stillet det. Det har skapt en mønsterafdeling, en bataljon som er en pryd for den armé den tilhører, og en fryd for den unggom, hvorfra den er utgaaet.

Danske studenter har paa ett omraade — og tilmed det vigtigste og dyrebareste — det nationale — gaaet i spidsen for hele sit lands ungdom. Hvor det gælder fædrelandets sikkerhet og fremtid, der har danske studenter vist vejen!

Og her staar de som et monster for samtiden, som en mænende ap-pel til ungdommen og folket i det hele. Danske studenter har magtet at naa det, som for andre kun er drømme.

Gjennem Akademisk Skyttekorps har danske studenter ad een vej naadd det ideelle. Der vil I staa som et lysende eksempel. I har derved vist Eder at være i pakt med den sande Studenters-aand.

Chr. Vorchgrevinck.

Fodboldkamp.

—0—

(4—0) 4—0).

Paa en fugtig og slibrig Bane udspillede i Søndags Kampen mellem Herlufsholm og Næstved II Hold. Talrige Tilskuere havde samlet sig for at se paa Kampen, og Publikums Nysgerrighed og Interesse overstred alle Grænser, navnlig Banens Grænser! De arme Linievogtere maatte opbyde al deres Myndighed og havde endda stort Besvær med at holde den nysgerige Hob tilbage. Næstvederne tror aabenbart, at Tilskuerne har lige saa stor Ret til Banen som Spillerne. Næstvedholdet var udstyret med forskelligt farvede Sports-trojer og en enkelt Spiller maatte lige før Kampen laane Fodboldstøvler og Benklæder. Vort

Hold prangede i sine nye Sports-trojer (laante Fjer, tør jeg nok antyde!) og „Inehvide“ Benklæder. Kampen var fastsat til Kl. 2, men med den Upræcisshed, som kendetegner en Fodboldkamp, begyndte den først Kl. 2²⁰, og eet Minut efter raslede det førsteMaal ind, taffet være N y e b o r g, som under hele Kampen viste sig som den Fodbold-jonglør, han altid er. Det varede ikke længe inden de fleste var klare over, til hvilken Side Sejren vilde komme til at hælde, og inden 1ste Halvleg var forbi, havde d'Hrr. K l e m og N y e b o r g allerede dundret hver sit Maal forbi Næstveds Maalmand, som endte Halvlegen med selv at skaffe Herlovianerne det fjerde Maal. Altsaa 4—0 i Herlufsholms Favor.

I anden Halvleg gif det ikke bedre for Næstved, skont de ærede Spillere ved Raab sogte at opmuntre hinanden, og Halvlegen havde lige varet 5 Minutter, da O l l e n d o r s j med et flot Skudret langt ude fra Banen sendte Bolden i Maal. I den Kampen holdt op, havde N y e b o r g studeet eet og M a r u p to Maal forbi Fjendens Maalmand, som spillede meget godt ved enkelte Lejligheder, men som i det hele var alt for langsom. Marups ene Maal kom ind paa en ganske fiks og mærkelig Maade, idet Marup saa at sige rullede sig ind med Bolden. Jeg synes ikke, at jeg vil give mig til at rose vore Spillere, Sejren var

letkøbt; det bliver mere spændende at se dem i Kamp med A. B. jun. I. paa Søndag. De debuterende Spillere viste sig rigtig gode. Beckett lavede dog en slem „Kiks“ lige foran Maal, som han dog selv reddede paa en meget hæderlig Maade. Maalmanden fik ikke Lejlighed til at vise sin Dygtighed i Dag, vi faar vente til paa næste Søndag! Dommeren, Adjuunkt Gotzsche, havde under hele Kampen et særdeles vaagent Øje med de forskellige smaa „Uheld“, som Næstvederne havde, naar de skulde kaste Bolden ind. I det hele kan det næppe kaldes en interessant og spændende Kamp, men den endte jo med en stor Sejr paa 8—0 for Herlufsholm. — Der var til denne Kamp modt saa mange Honoratiøser, at det er mig umuligt at kunne nævne alle Navnene, og da jeg nodig vil fornærme nogen ved ikke at nævne dem, nævner jeg ingen overhovedet.

Peterien.

Miss Verey's 2. Foredrag

Fredag d. 10. November.

—o—

Vi havde ventet at høre lidt om Lord Ritchener, men af en eller anden Grund synes Miss Verey, at vi skulde høre om Public Schools først. Det gør jo mindre til Sagen, naar vi alligevel senere faar det andet Foredrag at høre. Der var modt flere Tilhørere end sidste Gang, og de fik sikkert alle et godt Udbytte af Fore-

draget, der baade var belærende og morsomt. Miss Verey fremhævede Forskellen mellem engelske og danske Skoledrenge's Uddannelse og gjorde vist mange af de tilstedeværende „Diple“ misundelige ved at fortælle, at de engelske Schoolboys ingen Bøger havde med i Skole. Endvidere fortalte Miss V., hvor stor Betydning Sporten havde for Engländerne, især for Eleverne paa Skolekollegerne, og hvorledes Disciplinen blev lagt til Grund for hver Elevs „education“.

Dette og meget mere, som ikke skal berettes her, da de fleste af „Diplen“'s herværende Abonnenter overværede Foredraget, fortalte Miss V., og efter det kraftige Bifald at domme, gik ingen stoffede bort. — Nu glæder vi os til næste Foredrag Lørdag den 18. d. s. kl. 3 Eftermidd.

Rep.

.....

Taksigelse.

—o—

Herlufsholms Skoles Embedsmænd, Funktionærer og Disciple bedes gennem disse Linier modtage min hjerteligste Tak for den store Opmærksomhed, der blev vist mig paa min 70 Aars Fødselsdag.

Gæstemeister F. V. Jensen.

.....

Hørt og set.

—o—

Koncert.

Torsdag Aften lod Overlærer Mørch til Gæstebud i Anledning af Frk. Signe's Fødselsdag, og paa den bedste Maade var der sørget for de mange Gæsters Underholdning. Efter det festlige Aftensbord, under hvilket Hymn. Milo holdt Festtalen, optraadte den ene efter den anden af Her-

Herlufsholms musikynde Ungdom paa Areenen og gav i Forening en Koncert, efter hvis Lige man skal søge længe. Det rigt afvekslende Program var sammensat med megen Smag. Fru. S. Mørch, F. Herk og J. Christensen spillede nydeligt og under meget Bifald. Gynn. Milo sang blandt andet Schubert: Aufenthalt og Gynn. Christens glædede Tilhørerne med Grieg: Solveigs Sang og Minigstyk: Traum. Ganste lærlig var Gynn. G. Krarup nævnes, dels fordi, at det er første Gang, at vi hører hans Spil, og dels fordi han ragede frem blandt de andre ved den ene-staaende Færdighed, hvormed han behandlede Klaveret; det er beklageligt, at han saa snart forlader os for i København at dyrke sin Musik paa Konservatoriet. Der-

efter gik man over til den om je g saa na sige, mere private Del af Festen.

* * *

Efter de Oplysninger, som vi foreløbig har kunnet skaffe til Veje, vil 6te Klases Komedie og Ballet blive fastsat til Onsdag den 22. November. Generalprøven bliver saa Mandag den 20. November.

* * *

Den næste Fodboldkamp som Herlufsholm byder paa, bliver spillet Søndag den 19. Kl. 1½. Den er mellem Herlufsholm og N. B. jun. I.

* * *

Lørdag gav Skolen Andesteg i Anledning af Mortensaften. 16 Gænder forsvandt som Dug for Solen.

UNDERVISNING TILBYDES!

En mindre, begavet Elev tilbydes nogle Timer (3 pr. Uge) i Latin. Honorar 40 Øre i Timen. Eleven bedes selv medtage Latinbog og en Kæp. Paa den Betingelse vil Manuduktøren paatage sig at give en grundig Undervisning. Billet, mrkt. „plagosus“, bedes indleveret paa „Diplen“s Kontor.

Næste Uge.

—o—

19. November: J. Vinter.

Georg Christensen,

Boghandel (Telf. Nr. 4)

Axeltorvet, Næstved.

Bøger, Billeder, Kunst, Musik.

A. W. Adamsen,

Skræderforretning.

Leverandør til Herlufsholm.

Jernbanegade 5. Telf. 452.

C. Schrøder,

Kirkestræde (Telf. 269),

Fodtøj — i største Udvalg.

L. Petersen,

Kirkestræde (Telf. 470),

Cigarer & Tobakker

i største og billigste Udvalg.

Ansvarhavende Redaktør: S. Castenschiold.

Redaktionssekretær: A. Milo.

Næstved Avis's Bogtrykkeri.

Ugepengene omsættes bedst hos C. Nandrup!

Diplen.

Ugeblad for Herlufsholm.

Nr. 12.

Torsdag den 22. November.

1916.

Kampen med A. B. jun.

(2—2).

—o—

5 Minutter over 1½ stod vore Folk opstillede i følgende Orden: forwards: Kr. Jensen, Mariup, Rneborg, Klem, Damgaard; —halsbæks: Rosenorn, Olsenorff, T. Andersen; — bæks: Boas, Beckett; —Maalmand: Eastenschiold.

Det var en morsom Kamp og en meget hæderlig Kamp. Naar man paa Forhaand venter at skulle bukke under for Modstanderne, glæder man sig over, at Kampen bliver „drawn“. Og naar saa Maalan-tallet bliver lige, fristes man til at spørge sig selv, om vi da ikke burde have vundet. Det kan da ikke nægtes, at A. B.s Bold ikke burde være gaaet to Gange i vort Net. (Nu maa de af „Diplen“'s Læsere, som forsonste at se Kampen, ikke tro, at vi har faaet Net om Maalene; det mangler vi endnu; men naar de berømte 7 Dre, der i Kassen, har trukket tilstrækkelig mange Renter, saa faar vi Maalnet, siger Overlæreren). Havde vor Maalmand benyttet sine Hænder til at

gribe Bolden og ikke nøjes med at slaa den ud, saa havde Maalene været reddet. En Maalmand skal kunne gøre det Kunststykke at gribe Bolden og holde den fast — og saa kaste eller sparke den ud. Men iøvrigt klarede vore Spillere sig smukt overfor de mere rutinerede Modstandere. Naturligvis havde vore Fordel af at kende Banen med dens Muldvarpestud, Kriketpladser og andre smaa Forhindringer, og de spillede livligt og sikkert, maasse Spillerne sætter Tempoet for stærkt op, gaar det ofte ud over Samspillet og Sikkerheden i Placering. Ja, Sammenspillet! „Diplen“ har i tidligere Aar af og til slaaet til Lyd for et nøjagtigere Sammenspil, navnlig mellem forwards og halsbæk, men forgæves, saa højt sætter Spillerne ikke deres Blad, at de retter sig efter dets gode Raad. Derimod vil de gerne høre, at de har gjort deres Sager godt. Det kan ogsaa siges denne Gang. Vi har et Par solide bæks; navnlig den venstre er hurtig og sikker og en god Støtte for Holdet. Og vore forwards er alle flinke. Venstre

ving gav i Begyndelsen af Kampen Bolden for tidlig fra sig; det maa han ikke; en ving skal følge Bolden op og saa centre, — ikke andet, altsaa heller ikke forsøge at gøre Maal. Venstre innerwing er gaaet meget frem i Dygtighed i det sidste Aar; det er en hel Fornøjelse at se ham spille. Han havde ogsaa selv Fornøjelse af Kampen, for det var ham, der lagde Taa til det sidste Maal. Dette Maal burde vi nu ikke have høit, for strengt taget var der Frispark lige forinden paa Grund af vor centres lidt for ivrige Spillemaade indenfor Straffesparkfeltet. Var lidt mere behersket overfor Modstanderne, kære centre! Det haarde, skraa Skud i første Halvleg var et nydeligt Maal. Ogsaa højre Side af Angrebskrakken klarede sig smukt. Halvbackkrakken var maasse den svageste Del af Holdet; venstre halvback skal have Ros for sit Spil; han bliver bedre og bedre for hver Gang han spiller. Saa hans Fader kunde rejse hjem med den stolte Jølelse at have en Son, der forstaar at holde Ørerne stive.

Nu maa ingen af Spillerne tro, at de er sejlsfri. Der kan være adskillige Indvendinger at gøre. Saaledes er der nogle, der tror, at man bag en Modspiller kan forsøge at sparke Bolden fra ham; men det giver Frispark; venstre back forsyndede sig paa det Punkt. Indkastet er ikke altid korrekt; man skal strække Armen over Hovedet,

naar man kaster, og man skal staa med Front mod Banen. Gjorde I mon det hver Gang?

Vore Gæster var behagelige Modstandere. At deres Spil ikke var bedre end Herlovianneres var naturligvis kedeligt for dem, men det skal vi nu ikke bebrejde dem, — selv om vi gerne engang vilde have en Kamp med et Hold, vi ikke kan magte, for at lære noget af en overlegen Modstander.

Bederien.

Miss Verey's 3. Foredrag.

—o—

Lørdag Eftermiddag afsluttede Miss Verey sin Foredragskræfte her paa Skolen med et Foredrag om Lord Kitchener. Det var det bedste af alle Foredragene.

Miss Verey fortalte om Herbert Kitchener lige fra hans tidligste Barndom — ja, endog fra Tiden før denne, da hans Forældre bofattede sig i Irland. Herberts ubøjelige Vilje — eller som det i hans Barndom snarere var — Stædighed viste sig snart i hans Skolearbejde (hvis det for hans Vedkommende i det hele taget kunde kaldes Arbejde), for ingen, ikke engang hans Fader, formaade at faa ham til at bestille noget, og Herbert endte i „The Dame's School“ i Landsbyen. — Men S. K. blev alligevel Officer, som Væbenmessen var, og i korte Træk gjorde Miss V. rede for hans Karriere i Kolonierne og fortalte mange karakteristiske Anekdoter om ham.

Mest gribende var Miss V.'s Fremstilling af Sørgegudstjenesten i Westminster Abbedi, efter Kitcheners Dod. — Efter Foredraget takkede Rektor Miss Verey, og den store Mængde Tilhørere gik borti med et godt

Indtryk af Englands moderne Nationalhelts
Bedrifter.

Rep.

Komedien.

— o —

Hostrup: Den Tredie.
(Generalprøven).

I Aar havde 6te Klasse valgt Hostrups, „Den Tredie“ af „Herlufsholm Teater“'s Repertoire. Skont man ikke tvivlede om, at 6te Klasse, hvis Interesser og (indskyld!) Evner til det mere dagligdags maa siges at være en Del begrænsede, nok maatte være i Stand til at kunne præstere noget nogenlunde ordentligt for at hævde Teatrets Ry, saa var det alligevel i en vis Spænding, at man i den naturligvis tætskyldte Sal ventede paa, at Holtved, der fungerede som Tæppeopruller, vilde komme i Aktivitet. Det vilde være uretsfærdigt at kritisere d'Hr. af 6. Kl.s Spil ved Rektorprøven. Det er jo første Gang, at man viser sig for Folk, og enhver, der har prøvet Turen, ved jo nok, hvad det vil sige at staa Ansigt til Ansigt med „virkelige Menneſter“. Men for at komme til Sagen. Mandag Aften Kl. 7½ gik Tæppet op, og Frk. Emmy Dybbel Alias Hr. Ceif Berg traadte med yndefulde æterlette Fjed frem for Publikum. Vi tror ikke at fornærme ham, naar vi siger,

at man havde set en „fodere Tøs“ for i Verden. Men han havde forbedret sig meget siden Rektorprøven, hans Bevægelser var blevet roligere, og han afleverede fine Replikker meget mere naturligt. Kun hans Stemme lod noget tilbage at ønske, men hans Sygdom havde vel ogsaa nok gjort sin Virkning.

Jørgen M h g i n d, der spillede den vanskeligeste Rolle i Stykket, nemlig Elfteren Carl Bium, tog sig virkelig ganske godt ud. Men i sit private Liv har han vist aldrig haft med Kærlighed at gøre, for man fik ikke særlig Indtrykket af, at han skulde elske Emmy. Det kunde jo ogsaa være, at M h g i n d af Naturen er meget kræsen, men det maa han nu selv om.

Fatter Dybbel spillede af H e r m a n M i l o. Denne bukdrende og forvovlede Person, som Hr. Dybbel var, passede udmærket til Hr. Milo, og han modtoges ogsaa med stærkt Bisfald over hele Linien. Rollen var ikke særlig vanskelig, og Milo fik ogsaa meget ud af den.

Hans Kone, Md. Dybbel, ved Hr. C h r. Jørgensen, horte derimod til de sædvanlige, og ikke mindst aandsfortærende Roller, som gaar igen i omtrent alle Hostrups Komedier. Men Jørgensen klarede sig virkelig godt. Han havde afslagt noget af sin „Hidighed“ fra Rektorprøven, hvilket virkede meget bedre. Han har sikkert, kender vi ham ret, gjort meget Arbejde ved det og kan derfor ikke have andet

end Ros derfor. Han var omtrent den eneste af Stuespillerne, der havde Stemme i Livet, og hans klare og smukke Stemme hjalp godt paa de ikke altid lige rene Stemmer fra Hr. G. Milo og Brammer's hæse Struber. — Hr. P. Sørensen, der spillede „Alfred“, maa efter min Mening fappes til Balastenen med Brammer om at bære Prisen hjem. P. Sørensen spillede efter min ringe Mening rigtig nydeligt. Hans Bevægelser var naturlige og virkelige, og hans Stemme horte ogsaa til de bedste. T. Brammer som Morck, var som

tidligere nævnt upaaklagelig. Han vakte vild Jubel blot og bært ved sin i høj Grad komiske Figur, og med alle sine pudsigte Indfald, gjorde han meget til at forhøje Aftenens Nydelse.

X.

.....

Hørt og set.

—o—

Fredag d. 24. November vil der i Næstved Teaterjal blive afholdt en Koncert. De Medvirkende er: Kgl. Kammermusikus Fini Henriques og Kgl. Kammerfanger Emil Holm. Ved Styrelet er Drk. Hornemann.

Abonnement, som ikke udtrykkelig opsiges inden 1. December, betragtes som fornyet. Vi maa bede udenbys Abonnenter selv at sende os 1 Kr. 75 Øre inden samme Dato. Er Abonnementet ikke betalt til den Tid, vil Postopkrævning blive tilsendt.

Næste Uge.

—o—

28. November: W. Ellendorff.
 29. — : Overlærer Petersen.
 " — : Adjunkt Michelsen.

Georg Christensen,
 Boghandel (Telf. Nr. 4)
 Axeltorvet, Næstved.
 Bøger, Billeder, Kunst, Musik.

A. W. Adamsen,
 Skræderforretning.

Leverandør til Herlufsholm.

Jernbanegade 5. Telf. 452.

C. Schrøder,
 Kirkestræde (Telf. 269),
Fodtøj — i største Udvalg.

L. Petersen,
 Kirkestræde (Telf. 470),
Cigarer & Tobakker
 i største og billigste Udvalg.

Ansvarhavende Redaktør: S. Castenschiold.
 Redaktionssekretær: A. Milo.
 Næstved Avis's Bogtrykkeri.

Ugepengene omsættes bedst hos C. Nandrup!

Diplen.

Ugeblad for Herlufsholm.

Nr. 13.

Onsdag den 29. November.

1916.

Den sande Studenteraand?

—o—

Kære „Diplen“!

Hvad vil det sige at være Gymnasiast i Danmark? Jeg synes, at den genopstandne „Diplen“ maa være det rette forum at forebringe dette Spørgsmaal, som „Diplen“'s Artikler med ovenstaaende Titel for mig har gjort aktuelt, men som jeg aldrig har kunnet besvare fyldestgørende. Se i min Tid yndede vi ældste Elever i de „lærde Skoler at vedføje et „stud. art.“ til vort flotte og omhyggeligt indøvede Navnetræk, det smagte, syntes vi, allerede af Student. At nogle ganske vist aldrig kom videre, ja det vidste vi jo meget godt, vi havde jo tidt nok hørt Forældre og andre „viderekomne“ gøre sig lystige over disse „studiosi per-petui“, som gik i deres Grav som Oldinge og Studenter, om end Studenterhuen forlængst var hængt paa Pulterkammeret. Det var dog saa langt fra, at disse „Eksempler til Advarsel“ betog vort tilshneladende saa ustyldige og bestedne „stud.

art“ sin store Charme, snarere tværtimod, thi det er, som bekendt, en daarlig Soldat, der ikke drømmer om at blive General. Hvorfor var det da saa berusende at se dette lille „stud. art“ knyttet til sit Navn? Var det „examen artium“ og dens Erhvervelse, der kastede Tryllesteret over Titulaturen? Af nej, tilvisse! Tværtimod! — Nej! men ligesom Titulaturen i „artium liberalium magister“ betød: „Mester i de frie skønne Kunster; og for Middelalderens „Vatiner“ var deres Antal seldsagt „det hellige Syvtal“ og deres Navne som bekendt: Arithmetik, Geometri, Astro-nomi, Musik og Grammatik, Dia-lektik og Retorik, saaledes sølte ogsaa vi os ved dette lille „stud. art.“ indrullerede som Lærlinge blandt Dyrkerne af disse frie, skønne Kunster og dermed, ikke at forglemme, som højt hævede over enhver mili-taristisk Skoletvang og spidsborgerligt Eksamenstjoberi, og for en og anden var vel nok just dette Titulaturens egentlige og største Tillokkelse.

Tempora mutantur og: „Andre Tider, andre Skikke“, og andre

Idealer vel sagtens ogsaa. Hvis Borchgrevink har Ret i, at det særlig er i „Studenternes kristelige Forbund“ og „Akademisk Skyttekorps“ at man skal finde „den sande Studenteraand“, hænger da saa dette ikke sammen med, at „de lærde Skolers“ ældste Elever nu benævner sig „Gymnasiafter“, og at denne Titulatur for vore Sønner og Sønnesønner synes at have samme Værdi som Titulaturen: „stud. art.“ for os, magtet hverken „Studenternes kristelige Forbund“ eller „Akademisk Skyttekorps“ staa som Repræsentanter for den frie Forskning eller nogen af de syv skønne Kunster eller anden Kunst, som Tægekunst eller Livskunst f. Ekf. „Gymnasium“ betegner jo en Ovelsesplads, hvor Ungdommen i let Dragt eller nogen (gymnos-nogen, og gymnazein — at kæmpe nogen) øvede en Slags Lege og Begemsøvelser. „Saavel „S. k. F.“ som „A. S.“ synes mig afgjort at høre til „de svartbevæbnede“ og „uniformerede“, altsaa just Modsætninger til „Gymnasiafterne“. Er det da Danmarks udsatte og ubeskyttede Stilling blandt Landene og er det dets barste og omskiftelige Klima, som forvandler „den sande Student- og Gymnasiaftaaend“ til det, som for os „middelalderlige“ og aldrende „Latinere og Grækere“ staa som disse Manders polare Modsætninger? Eller er det blot Borchgrevink, som sammenblander ganske heterogene Ting som Kristendom og Fædre-

landskærlighed med den specifikke Studenteraand? Eller er det en Forvandling, der er foregaaet med vore „lærde Skoler“? Er disse ophørt med at være Forberedelsesanstalter til Universitetet og den videnskabelige Forskning og Udvøvelsen af de frie, skønne Kunster for disse egen Skyld? — Hvad vil det sige, at være Gymnasiaft i Danmark? og hvad er det for en Mand, som behjæler vore Dages Gymnasiafter, og hvilke er de Idealer som inspirerer dem.

Se, disse Spørgsmaal er det, jeg haaber, at „Diplen“ efter sin lykkelige Genopstandelse vil lade sig det være magtpaaliggende at gøre os, Gymnasiafternes videbegærlige og usagkyndige Forældre, om ikke indlysende klare (vi er jo noget tilbage) saa dog klarere end de forekommer en med „Diplen“

interesseret akademisk
„Forælder“.

Film.

—o—

Nu da den Tid er kommet, da Hr. Ferdinand og Gynn. Odum vil genoptage deres hderst interessante og belærende Filmsforestillinger, vil jeg prøve at fremstille for Læseren, hvorledes en saadan Forestilling gaar for sig. Man indfinder sig til den fastsatte Tid og finder Bente staaende i den nydeligste Orden, medens Apparatet selv staa dækket af mystiske Skærme og peger truende mod det luehvide Lærred. Odum melder nu, at alt er klart, hvilket forekommer mig at være en lidt dristig Paastand, og Lampen tuffes. Det første

Nummer er, rimeligvis i Følge en gammel Tradition, „Fra Havets Døb“, og Tilsku-erne ser nu graadige Uhyrer af uuaadelig Størrelse figurere paa det for saa uskylds-rene Lærred. Net længe varer det dog ikke for hele Apparatet gaar i staa; det er et Hoved paa en Skruer der er løbet varm, (hvilket Hoved vilde ikke gøre det under lignende Forhold) og Dvums og Tilskuerens Udtalelser kan minligt virke afføende. I Løbet af nogen Tid bliver Fejlen rettet, og det rødsfulde Uhyre (Jeg mener natur-ligvis ikke Dvum, men det paa Filmen) begynder at optræde igen, indtil det bliver afløst af nogle ikke mindre frygtindgydende Slægtninge fra Landjorden. — Det er indrettet saa visst, at naar man hælber Vand i Apparatet, kan det stoppes, for at man kan betragte et enkelt Billede medens det staar stille, (hvis jeg var Apparat, vilde jeg virkelig ogsaa stoppe, hvis nogen hældte *V a n d* i mig) og det gælder nu for Dvum om at standse paa de mest spændende Steder. Endelig ringer det dog i Taarnet, og Dip-lene strømmer over til Aftensbordet, ibrigt diskuterede Gæster som f. Eks.: „Stoppede Dvum, da Skriftdikten gæbede højest?“ eller „Var Gøpten eller den rødbenede Tangloppe mest forfærdelig at se paa?“. — Ja, at filme er en go' Ting, men at filme og at filme, det er to Ting. Jim.

After the Ball!

—o—

Det var et overordentlig fornøjeligt Komædiebal denne Gang, og Komædien lod ogsaa til at more Gæsterne, de havde jo for manges Vedkommende ikke set Generalproven. Thi for os, som havde set den, blev Komædien lidt af en Skuffelse. D'Hr. af 6te Klasse havde ikke saa godt Tag i deres Roller

som for, og navnlig en enkelt var en hel Del ringere end til Generalproven. Vi havde spaaet, at Gynn. B. Sørensen skulde konkurrere med *B r a m m e r* om at spille bedst, her stod *Brammer* sig rigtignok i Konkurrencen. Han var brilliant og serverede oven i Købet en lille Ekstramorsomhed, idet han lod sig lukke uden for Tæppet og paa en udmærket Maade spillede han den overraskede. Men af de andre Skuespillere var kun *Chr. Jørgensen* bedre end til Generalproven. — Ved Spisningen, som denne Gang var direkte efter Komedien, holdt Gynn. S. Mito Taler for Instruktøren og Dirigenten. Taleren begyndtes med frejdigt Mod, men da Folk lo af dens „Paradokser“ standfede Taleren sin Ordstrøm ligesom for at samle nyt Mod, betænkte sig lidt idet han sagde: „Ja, . . . jo . . . æh . . . naa“, og saa kom da Fortættelsen, der var i Begyndelsens Aand. Naar, derpaa spillede der „lystigt op“ og Dansen tog sin Begyndelse. Man lagde straks mærke til, at Bænkene rundt langs Væggene var mindre tæt besat, og at Trængslen i Forstanderlejligheden var lidt mindre end tidligere. Det var tydeligt at se, at der var færre paa „Subskriptionslisterne“ denne Gang, men dansende Damer var der heldigvis nok af, saa der var den samme Trængsel paa Gulvet som sædvanlig. Ballet holdt op efter en Dans, som ikke mindes at

have været morsommere i lange Tider, derimod er det vist set, at et Val har varet længere — tænkt det holdt op Kl. 12!! Det kan man da kalde en borgerlig Tid at holde op med at danse paa, men saadan er det jo Skik her paa Stedet, og vi føler, at Skolen mindst vilde ramle sammen over Hovederne paa os, hvis vi dansede blot en Time længere! — Men i det hele var det et morsomt Val i al sin Korthed.

Resistories.

Hørt og set.

— 0 —

Koncerten i Næstved.

Skal jeg sige min Hjertens Mening, saa vil jeg sige, at jeg fandt det mærkeligt, at Folk var i a a begejstrede for den koncert, som Næstved Sangforening havde arrangeret i Fredags. Ja, vel var det to skunst-

ner, som hver paa sit Omraade hører til vore første her i Landet; men, ærlig talt, var det ikke et magert Program, de mødte op med? Lad gaa med det, som Zini Henriques opvartede med, men saa var Kammerfanger Holms Program desto tyndere. Underlige, smaa, ukendte Sange til de banaleste Melodier. Udførelsen af disse Smaasange var naturligvis fortræffelig, den dramatiske Side var maaske lidt overdreven; men Kammerfangerens pragtfulde, dybe, skönt lidt haarde Bas, vilde sikkert have gjort sig langt bedre i Overannure, man saa et lille Glimt heraf ved Udførelsen af „Leporellos Arie“. Zini Henriques udførte sine mange Smaannure med sin sædvanlige Færdighed og Humor, men da han en enkelt Gang forsøgte et alvorligere Stykke, glippede det for ham. Fru M. Hornemann ledsagede stilfærdigt og forstående de to Kunstnere paa Klaveret. Det var en munter og vel udført koncert, men man bragte ikke noget stort Udbytte med sig hjem.

S r i t i k u s .

* * *

Sorpfjet fylder 7 Mar d. 6. December.

L. Petersen,

Kirkestræde (Telf. 470),

Cigarer & Tobakker

i største og billigste Udvalg.

A. W. Adamsen,

Skræderforretning.

Leverandør til Herlufsholm.

Jernbanegade 5. Telf. 452.

Georg Christensen,

Boghandel (Telf. Nr. 4)

Axeltorvet, Næstved.

Bøger, Billeder, Kunst, Musik.

C. Schrøder,

Kirkestræde (Telf. 269),

Fodtøj — i største Udvalg.

Ansvarshavende Meddaktør: S. Gaftenchiold.
 Redaktionssekretær: A. Milo.
 Næstved Avis's Bogtrykkeri.

Ugepengene omsættes bedst hos C. Nandrup!

Diplen.

Ugeblad for Herlufsholm.

Nr. 14.

Onsdag den 6. December.

1916.

Gymnasiastaand!

—o—

Kære „Forælder“! Det er i Sandhed et vanskeligt Spørgsmaal, som De har stillet os overfor. Ja, hvad er Gymnasiastaanden her i Landet, og kan man i det hele taget tale om nogen fælles Aand, som besjæler alle Gymnasiafter? — Jeg mener nej, thi lige saa mange Skoler, ligesaa mange „Aander“, og saa er der jo atter Forskel paa Thernes Vatinstoler og Roskistolerne, og paa disse sidste indbyrdes. De besjæles jo tydelig nok mest af den engelske Sportsaand, som navnlig her paa Anstalten er blevet opfostret og kælet for indtil, ja jeg vil næsten sige, Overdrivelse.

Men vi Danske er nu en Gang ikke Englændere og lader os heller ikke saa let omstabe dertil, hvor meget man end vilde forsøge derpaa. Men hvad er saa egentlig den typiske danske Gymnasiaftaand? Er det at more sig og „filme“ saa meget som vel muligt, læse saa lidt som overhovedet muligt og forresten nyde Livet og tænke paa Bordets Glæder? Eller

er Aanden „militaristisk“, som De kalder den Aand, der besjæler „Akademisk Skyttekorps“, eller er den religiøs som i „Studenternes kristelige Forbund“? Ja, nu vil jeg kun tale om det, som jeg har Forudsætning for at kende, nemlig Aanden i Herlufsholms Gymnasium. Det er min Mening, at Gymnasiastaanden her er en Blanding af forskellige Elementer, blandt hvilke uden Tvivl Sportsinteressen tager den bredeste Plads.

Jeg vil derfor ikke sige, at vi Gymnasiafter afviger saa meget fra det, De i Deres Tid kaldte „stud. art.“, maasse er Tiden nu besjælet af en noget mindre litterært interesseret Aand end den Gang; men som en Slags Erstatning herfor, har man altsaa nu Sportsaanden. Hvilken af de to man saa mener er bedst, kan der jo være delte Meininger om, min Mening er, at Herlufsholm nok kunde undvære noget af den overhaandtagende Sportsinteresse til Fordel for den litterære, og Tiden vil ogsaa nok før eller senere bringe denne Forandring.

Men nogen stor Omkalfatring, som De øjensynlig tror, at der er

stet, har ikke fundet Sted, vi er vordende Studenter, med vordende Studenter's Øster og Interesser, deres Fejl og Fortrin. Men vor Interesse kan foruden vore Studier ogsaa omfatte Ting som Sport, Soldatervæsen, lidt Kunst og Fornøjelser, og vor Force er, at vi, trods denne Afslidighed, alligevel kan naa lige saa store Resultater, som De og Deres Samtidige naaede. Og en Gymnasiast skal nutildags kunne omfatte alle disse forskellige Ting med sin Interesse, eller i hvert Fald de af dem, som tiltaler ham mest og dog naa sit Maal, i dette Tilfælde naturligvis Eksamenen, deri bestaar, i hvert Fald efter min ringe Mening, den sande og ægte moderne Gymnasiastaand.

Deres forbundne
Stud. in spe.

.....

Redaktørskifte.

—o—

Kære Læsere! Naar jeg nu, efter at have udgivet et Kvartal af „Diplen“, træet og modig trækker mig tilbage til Privatlivets Fred, saa er det med et oprigtigt Ønske om et langt og godt Liv for „Diplen“, til hvilken jeg nu i det første Kvartal har helliget det meste af min Fritid og mine Kræfter. Det har ofte været et anskæmmende Arbejde, vanskeliggjort ved, at man jo ikke kan gøre alle Mennesker tilpas; men en god Bestæftigelse i den lange, ensformige Vinter er

det, og jeg opfordrer de kommende Slægter at værne om „Diplen“ som en gammel og god Tradition. Min Hensigt med „Diplen“ har ikke været at skabe et Borne- eller Vittighedsblad; jeg har forsøgt at faa det fornuftige frem, om det er lykkedes mig, vil jeg lade mine forhenværende Læsere afgøre, — og hermed en Tak til alle de, der har interesseret sig for mit Arbejde og ikke mindst de, der har „gjort Prøvl“; thi det sidste er ogsaa nødvendigt og uundgåeligt. Idet jeg overlader „Diplen“ til Hr. F. N. Milos Bevaagenhed, slutter jeg mit Arbejde med endnu et Tak — og Farvel.

Solten Castenschiold.

* * *

Kære Læsere! Min Forgænger i Embedet har trukket sig tilbage fra Redaktionen, og jeg sidder her tilbage med Arbejdet og „Ansvar“. Det betyder dog ikke en større Omvæltning i „Diplen“'s Stof og Indhold, det er kun den forrige Redaktør, der træet af det tunge Hverv, nu i Fred og Ro vil hvile paa sine Laurbær og leve af sin naturligvis rigelige Pension. Jeg, som jo er kendt med Redaktionen fra min Virksomhed som Redaktionssekretær, agter altsaa ikke foreløbig at indføre større Forandringer og haaber derfor at beholde de samme Abonnementer som i det sidste Kvartal, saa at jeg med forholdsvis Ro kan se Fremtiden i Møde.

F. N. M i l o.

Dyrtidstillæg.

—o—

Overalt raabes der med Dyrtidstillæg, alle klager over de dyre Tider, og mange faar virkelig ogsaa betydelige Lønningstillæg. Men ikke Tiden er inde, til at Herloviannerne ogsaa skal have deres Dyrtidstillæg; vi har jo ogsaa vore Fornødenheder, som Højer; Smasjerne koster 6 — jels — Dre, Sukker og Kaffe kan næsten ikke vejes op med Guld, Hr. Petersen er i Færd med at blive Millionær, saa meget kan han tage for sine Cigarer, ja det jvinler næsten for os ved at tænke paa det.

Men nu har „Diplen“, som jo altid er opfindsom, udfundet en aldeles glimrende Løsning paa Problemet; den bestaar ganske simpelt i en Forhøjelse af Ugepengene over hele Linien. 7de Klasse skal naturligvis have 2 Kr. om Ugen, de har jo de største Fordringer til Livet, og derfor bør de have mere i Forhold til de andre. 6te Klasse kan vist nøjes med 1 Kr., medmindre de da laver Kaffe, hvilket jo ganske er uden for Sandsynlighedernes Grænse. 5te Klasse burde have 50 Dre. 4de Klasse 35 Dre og 1., 2. og 3. Kl. 25 Dre. — Se dette er Forslaget, og vi beder rette Vedkommende at tænke alvorligt over Sagen og se om Planen virkelig ikke kunde realiseres; der gives saa mange Dyrtidstillæg, hvorfor skulde vi ikke ogsaa have et?

Mefistofiles.

.....

Film.

—o—

„At filme er en go' Ting; men at filme og at filme det er to Ting“. Dette er ganske rigtigt, men det er ogsaa det eneste rigtige i den Artikel. Man fristes til at antage, at Hr. Jim har mest Forstand paa „den anden Ting“; thi hans Begreber om det foreliggende

Emne synes ikke særlig veludviklede.

„Man indfinder sig til den fastsatte Tid“ . . . Nej, aldeles ikke; thi „man“, hvortil Hr. Jim vel nok skal henregnes, kommer først længe efter Tiden. Ganske vist „finder man Bænke staaende i den nydeligste Orden“; men ret længe varer det ikke, før det ivrige Publikum har lavet en uudredelig Uorden i Hr. Ferdinands smukke Bænkerader. Apparatet har været klart det sidste Kvartal, og omsider kommer der dog saa megen Ro over Forsamlingen, at den ustyrbige Vandmand eller Tangloppe, der for Hr. Jims barnlige Fantasi har antaget Form af „et graadigt Uhyre af umaadelig Størrelse“, kan begynde sin Optræden.

At Apparatet fort efter gaar i Staa, skyldes aldeles ikke, som Hr. Jim i sin overlegne Artikel synes at mene, en Fejl ved Mekanismen; nej, det er atter det velsignede Publikum, muligvis ham selv, der er paa Færde. En Dipel er nemlig, drevet af sin store Bidebegærlighed (nej, saa er det ikke ham) travlet op paa Bordet. Eller skulde det alligevel være ham, der er blevet bange for en Hundestejle, og saa har søgt Tilflugt i Højheden. Her sætter han sig ugenert ned paa Gasflangen; Resultatet udebliver ikke; thi Vampen i Apparatet gaar naturligvis ud, og den uhykkelige Operator faar Skylden. Hr. Jim finder Apparatet saa „visstelig“ indrettet, at der kan hældes Vand deri; men han tilføjer, at han selv vilde „stoppe“, hvis nogen hældte Vand i ham. Meget fornuftigt, thi Hr. Jim befinder sig, efter sin Artikel at domme, i en Alder, hvor han vilde have ulige bedre af at drikke Mælk.

H. Odum, Operator.

Fodbold.

—o—

I de Nar, jeg har været paa Herlufsholm, har vi altid begyndt paa Fodbolden med den største Iver; men denne varer højest en Maa-neds Tid; saa er det ikke nyt mere, og man gider ikke rigtig gaa ud fra den varme Kaffelovnskrog eller Flugtstolen.

Endelig bliver der Tale om Fodboldkamp; og saa begynder i hvert Fald „The Eleven“ at spille lidt ivrigere, men for at samle 11 til maa Partiføreren gaa rundt fra den ene til den anden og kassere hans daarlige Undskyldninger. — Nu er vi færdige med Kampene for denne Sæson, og straks tror

man, at Fodbolden skal holde op. Nej, vi skal netop spille for fuld Kraft; Vejret er storartet til det, og det maa da være lige saa fornøjeligt nu som i September. Vi plejer ikke at kunne begynde at spille tidligt paa Foraaret paa Grund af Frost og Mangel paa Bolde, derfor skal vi blive ved, saa længe som muligt.

I skulde tage jer sammen, prøv en Gang at rejse jer fra Flugtstolene, gaa væk fra de varme Kaffelovnskroge og ud paa den friske Grønsvær paa Sportspladsen; det hjælper til at blive rask og sund i Stedet for en bleg, fedtaden flatten og blacert Gymnast.

— f.

Næste Uge.

—o—

8. December: Adjunkt Gøssche.
9. — : E. Wegener.
12. — : W. Ahlefeldt-Lamwigen.

Jule-Gaver

i største Udvalg hos

Georg Christensen,
Boghandel. Tlf. 4.

A. W. Adamsen,
Skræderforretning.

Leverandør til Herlufsholm.

Jernbanegade 5. Telf. 452.

C. Schrøder,

Kirkestræde (Telf. 269),

Fodtøj — i største Udvalg.

L. Petersen,

Kirkestræde (Telf. 470),

Cigarer & Tobakker

i største og billigste Udvalg.

Ansvarhavende Redaktør: *F. A. Milo.*

Redaktionssekretær: *Kai Hastrup.*

Næstved Avis' Trykkeri

Julegaver og Julekonfekt! C. Nandrup.

Diplen.

Ugeblad for Herlufsholm.

Nr. 15.

Onsdag den 13. December.

1916.

LOTTY.

—o—

Hvor Bølgerne brydes og Havskummet slaar
mod Strandbreddens glinsende Stene,
hvor Solen om Kvælden i Purpurkrud gaar
bag Granstovens blaagrønne Grene.

Hvor Natuglens Skrig, som en vemodsfuld
Sang,

rører de blideste Strenge,
og Svinder saa bort — i en udtrukket Klang
— og Effoet synes at vrangse.

Hvor Naturen staar Brud i sin skønne
Pragt,

for Lotty, min svenske Veninde,
Saa mig til Stunder i Lykke har bragt,
ved i Tanker hendes Billed' at finde.

Jeg husker det ret, som var det i Gaar,
en Aftenstund ude paa Molen.
Dugdraaber klare omgav hendes Haar
og ligned Rubiner i Solen.

Jeg husker vi vandred paa Eng og i Lund,
vi talte og sagtelig nymmed,
og Fuldmaanen figged bag Bjergryggen
rund,
mens vi sang de Sange vi ynded.

Saa stod og vinked, den Dag jeg drog bort,
ved Stranden hvor Maagerne kredse,
til alting blev for mit Dje helt sort.
til Taagen os skilte — for stedse.

— — —
Ovenstaaende Digt er funden i en Mate-
matikers Dagbog fra Geologturen. Trods

Dr. Ferdinands faderlige Omsorg har alt-
saa dog en erotisk Natur set sit Snit til
at stifte Bekendtskab med „de svenska flickor“.
— Pas bedre paa en anden Gang!

Red.

.....

Korpsets Fødselsdag.

—o—

I Onsdags fejrede Herlufsholms
Korps altsaa sin 7-aarige Fødsels-
dag. Det blev stiftet 1909 efter
mange Spektakler og Uenigheder
om Maaden, hvorpaa det skulde
ledes. Siden den Tid har Udvik-
lingen gaaet sin Gang; der har
været trange Aar for Korpsen, men
saa er der atter kommet bedre Tider,
og i Aar er det paa Højde med,
hvad det nogensinde har været.
Officererne er delvis uddannede af
en Officer ved Hæren, og Medlems-
antallet er større end nogensinde
før. Det er ogsaa en Fornøjelse
at se saa mange, der har Tid til
at møde om Søndagen, det er,
som det bør være. Kun Skade, at
Sporten til Tider lægger saa meget
Beslag paa de Ledende, at de ikke
jaar rigtig Tid til at interessere
sig for Korpsen. Men da Chefen

uværgerlig altid absolut skal være en af de ledende Sportsmænd (Guderne maa vide hvorfor), saa er det jo snart saa almindeligt, at det kun er en fræf Bladsmører som Undertegnede, der drifter sig til at gøre Brøvl herover.

Naa, saa var der jo Paraden paa Fødselsdagen. Den overværede af de sædvanlige korpsinteresserede Mænd og Kvinder, der, ligesom Korpsfets Medlemmer, gungrede af Kulde, indtil det endelig behagede den høje Chef at ankomme. I en elegant Fanemarsch, udført af Fanebæreren og Delf. Nyeborg, blev Fanen ført til Fløjen, og man begav sig paa den sædvanlige lille Paradedur. Foran Rektorboligen gjordes der holdt, og Rektor holdt en smuk lille Tale, hvori Korpsfets fik at vide, at det var lige saa „stort“ som Rektors 7-aarige Søn. Derpaa gif man rundt og hjem, og Fanen afleveredes igen i en endnu elegantere Fanemarsch. Korpsfets Holdning under Paraden var udmærket, stont det, som sædvanlig, stortede lidt paa Retningen.

Med.

.....

Ungdomsidealer.

—o—

Om dette Emne talte cand. theol. N. Hee-Mundersen Fredag den 8. paa Løsefalden for de 4 øverste Klasser. Hr. Hee-M., der er gl. Herlovianer, talte først om Minderne fra sin egen Skoletid og om Skolens Betingelser for at blive Nr. eet

blandt Landets Kostskoler. Vi fik derefter en kort Beretning om de forskellige Tider at være unge i og deres Idealer.

Særlig omfattet blev vore Idealer ved Valget af vor fremtidige Livsstilling, i Sammenfatning og Uenskab.

Til sidst opstillede Foredragsholderen Kristus som et Ideal og fortalte om store og berømte Mænd, for hvem Kristendommen havde haft Betydning. Foredraget var overordentlig interessant og hverken for langttrukket eller kortfattet; men netop som det skulde være for Gynnafiaster.

Foruden Disciplene fra de 4 øverste Klasser overværede Rektor samt en Del af Skolens Lærere Foredraget.

Rep.

.....

Hvad er den af?

—o—

Forleden Dag talte jeg med en forhenværende Baldame paa Herlovianerballerne, og Samtalen drejede sig naturligt mest om Forfælleren paa Ballerne nu og i gamle Dage; baade de ny Danse og Tiden man holdt op paa, blev drøftet indgaaende. Jeg erfarede saa til min uudsigelige Overraskelse, at i Begyndelsen af den ellers saa strænge og maadeholdne Rektor Baches Tid, holdt Komodie og Koncertbal op Kl. 1, medens Trolleballet varede til Kl. 2. Jeg maa nu spørge: Hvorfor og ved hvilken Lejlighed blev denne Indskrænkning foretaget? Paa Grund af Dyrtiden kan det da umulig være, og at det skulde være af Hensyn til Disciplenes Sundhedstilstand eller Undervisning turde ogsaa være

udeluftet, da vi jo har fri om Formiddagen efter Trolleballet. Jeg er sikker paa, at hele Herlufsholm vilde give sin Tilslutning til det Forslag, at vi i Mar genindsfører den gamle Tradition og fejrer Herluf Trolles Fødselsdag en Time længere. Herlufsholms Damer vilde saa kunde frendtise deres pragtfulde Toiletter den Time mere, og Disciplene vilde saa lidt mere Motion. Muligvis er jeg et stakfels forblindet Faar, der ikke kan indse, at det tjener til mit eget bedste at gaa i Seng Kl. 1; men hvis dette skulde være Tilfældet, vilde jeg meget gerne ophyses om Grundene.

Fauredo.

Søndagen.

—o—

Man hører saa tit Herlovianerne beklage sig over, at her er saa ualmindelig kedeligt om Søndagen. Dette er egentlig ganske uberettiget; hvis en Herlovianer keder sig, er det virkelig hans egen Skyld, og til Bevis herfor vil jeg nu opstille et Program for Søndagen.

Begynd f. Eks. med at bese Hr. Ferdinands Theudstilling, den er ganske vist ikke særlig interessant (det var noget andet, hvis det var Kaffe), men nogen Tid gaar der da altid med. Derefter anbefaler jeg at gaa en Tur; selvfølgelig regner det, det gør det altid om

Søndagen; men hvad gør det, spørg selv din Lærer og du vil saa at se, at han giver mig Ret. Naturligvis har du været saa forsynlig en Ugestid i Forvejen at sikre dig en Bog fra Skolens paa dansk Litteratur saa righoldige Bibliotek, og den læser du i om Eftermiddagen. Kl. 8 gaar du (igen efter en Lærers Raad) i Seng, med Bevidstheden om at have tilbragt en fornøjelig og indholdsrig Søndag.

Ikke sandt?

.....

Hørt og set.

—o—

„Juleudstilling“.

Ogsaa Herlufsholm har i disse Dage en Juleudstilling. „Hvor?“, vil naturligvis Læseren spørge. — Gaa selv ned paa Naturhistorisk Museum, der vil De finde den; det er Hr. Ferdinands Juleudstilling; Nr. 3. af de Udstillinger Abjunktten abonnerer paa. Den indeholder, foruden Tilblivelsen af The, nogle morsomme Billeder fra Kina og Japan, udført af indfødte Kunstnere i spraglede Farver og paa Silkepapir; desuden nogle Billeder af Themarker etc. Udstillingsstabet indeholder af Nyhverveller bl. a. en udmærket udstoppet Jilteørn og en sød lille Rødtjerst. — V or se s af alle!

* * *

Lørdag den 16. ds., Kl. 3, vil Skoleinspektør Otto Madsen holde et Foredrag om Dickens (denne Gang bliver det vist heldigvis paa Dansk) paa Skolens Festsal.

Alle er velkomne til at høre det!

* * *

Eufelte Abonnenter har været saa venlige at betale „Diplen“ forud. — Eksempler til Efterfølgelse!! — Samtidig med den forrige Medaktør har ogsaa hans Kasserer, Gynm. L. Andersen, trukket sig tilbage. Alt angaaende Betalingen af Bladet bedes henvendt til F. A. Milo.

* * *

Forleden hørte jeg til min Befragelse, at en Lærer i Onsdags var nødt til at konfiskere et Eksempplar af vort ærede Blad fra en Uluge, der læste det i en Time. Jeg vil

derfor indskærpe: Hvis „Diplen“ en Dag bliver udbedt i et Frikvartier, er det naturligvis paa det strengeste forbudt at læse den i Timen. Overtrædelse heraf vil nemlig kunne komme os til Besvær.

Ekspeditionen.

* * *

Forleden spurgte en æret Adjunkt fem sproglige, om de kunde nævne en Baie, og med den Fødselighed og Nabenhertighed, der kendetegner sproglige, svarede de alle fem — „Svobshyre“.

Næste Uge.

— 0 —

19. December: Chr. Skær.
20. — : K. Østerbye.

Jule-Gaver

i største Udvalg hos

Georg Christensen,
Boghandel. Tlf. 4.

A. W. Adamsen,

Skræderforretning.

Leverandør til Herlufsholm.

Jernbanegade 5. Telf. 452.

C. Schrøder,

Kirkestræde (Telf. 269),

Fodtøj — i største Udvalg.

L. Petersen,

Kirkestræde (Telf. 470),

Cigarer & Tobakker

i største og billigste Udvalg.

Ansvarhavende Redaktør: *F. A. Milo.*

Redaktionssekretær: *Kai Hastrup.*

Næstved Avis' Trykkeri

Julegaver og Julekonfekt! C. Nandrup.

Diplen.

Ugeblad for Herlufsholm.

Nr. 16.

Onsdag d. 20. Decbr. (Jule-Nummer.)

1916.

Juleglæder.

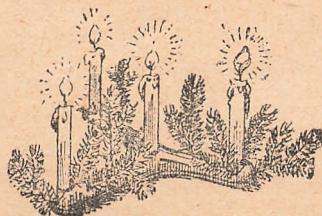
Nu er snart Ferien begyndt,
og vi har os til Næstved skyndt,
thi vi skal hjem til Julepynt!

Ja, hjem i Ferien vi skal,
til Juleknas og Julebal,
samt Marcipan og Nøddeskal.

Ja, vi skal hjem og ha' det rart,
forhaabentlig vi faar jo snart
tilstræk'lig Sne til Kanefart.

Og saa Farvel til hver og en,
tag hjem til Julen, vær ej sen.
Til næste Aar vi ses igen!

Adolf.

Grantræet.

—o—

Sneen lagde sit hvide Tæppe over hele Skoven, og Vinden susede i Træernes bladløse Kroner. Men det lille Grantræ, der stod i Løbag Bakken, frøs slet ikke. Stolt herover sendte det hoverende Blikke hen til de store Bøge, og just som Vinden rev alletraftigt i Kronerne, saa det peb og knagede i dem, raabte det lille Grantræ, saa højt det kunde: „Har I glemt Overtøjet“. Men Bøgene svarede ikke, de bare sukede og stønnede. Men pludselig hortes gennem Stormens Tuden Menneskestemmer og Boguraslen. En Mand med en Dkse i Haanden nærmede sig Grantræet, med nogle saa Hug overhuggede han dets fine, lille Stamme, og med et sagte Suk sank det om i Sneen med en underlig svimmel Fornemmelse. Derpaa blev det paa en meget ublid Maade slængt op i en Vogn mellem mange andre smaa Graner, saa Sneen drysede af det, og saa gif det i rask Fart af Sted hen ad den soledede Vandvej ind til Byen, hvor det blev stillet op paa Torvet i Gartnerens Bod.

II.

Oppe paa Kvistkammeret i en semetages Bygning i S—gade boede en fattig Enke og hendes fire smaa Born. Det var Juleastensdag; men heroppe sporede man ikke Juleglæden, for der var ikke Raad til

nogen Julefest, og andres Juleglæde forhøjede snarere Bitterheden i disse fem arme Menneskesjæle. Dette Aar var det da ogsaa rent galt; for havde der dog altid været Raad til et lille Juletræ og lidt Knas, men Dyrtiden sagde jo stop for den Slags. Og det gjorde det ikke bedre, at de smaa, der slet ikke kunde forstaa det hele, stadig spurgte Moderen: „Skal vi ikke have noget Juletræ i Aar?“, eller naar den største, der havde taget Plads i det lille Vindu, fortalte hver Gang nogen kom med et Juletræ paa Gaden og raabte: „Nu kommer vores Juletræ“. — Men det kom ikke. Den stakkels Moder satte sig til sidst ned paa en af de skrøbelige Stole og hullkede højt. —

Men oppe i den rige Fru B.'s Episestue var der Juletravlhed. Den gamle Fruen og hendes Datter sad og pyntede det ene lille Træ og den ene lille Kurv efter den anden, og Bybude bragte dem rundt til Kvarterets fattige. Endelig var de alle færdige, og den gamle Fru lænede sig tilbage i sin Stol med et tilfreds Smil og sagde: „Se saa, det var da det; men vi har da vel ikke glemt noget, min Pige?“. Hvorefter hun satte sig til at tænke. Pludselig for hun sammen: „Jo, vi har glemt den fattige Enke i S—gade; skynd dig ned hos Gartneren efter et Træ til“. Og den unge Pige gif ned paa Torvet og hen til Gartnerens Bod. Der stod netop det lille Grantræ helt alene

tilbage med en meget fornærmet Mine over, at det ikke var solgt før. Nu fik den unge Pige det, og det blev bragt op og pyntet med Guld og Hvidt. — Pragtsuld blev det, ja, saa pragtsuld at det pludselig udbød: „Ja, det er dejligt at være Grantræ, naar man vel at mærke bliver Juletræ; nu er jeg meget kønnere end Bøgene, selv i Maj naar de springer ud“.

Saa blev det bragt op til S—gade, og stor var Glæden, man dansede om det og sang:

Julen har bragt velsignet Bud,
Nu glædes gamle og unge —

„Julenisse“.

Dementi.

—o—

Kære Hr. Redaktør!

I det jeg takker „stud. in spe“ for hans interessante og elstvær-dige Svar i Ugebladets Nr. 14 paa mine Spørgsmaal, til hvilket jeg haaber senere at faa Beslighed til at knytte nogle Bemærkninger, vil jeg bede Dem straks rette en beklagelig Misforstaaelse. Jeg har ikke kaldt Nanden i Akademisk Skytteforps „militarisk“. Jeg har selv været akademisk Skytte. Derimod har jeg i min Bemærkning om Hr. Borchgrevink's formentlige Sammenblanding af „Kristendom og Fædrelandskærlighed med den spe-

cifike Studenteraand“ tilstrækkelig tydeligt antrydet Fædrelandskærlig-heden som den Mand, der for mig besjæler N. S., men som selvagt blot ikke er noget hverken for denne Studenterforening eller for Stu-denter overhovedet, særegent eller karakteriserende i Sammenligning med andre Landsmænd og Statsborgere.

Med Tak for Optagelsen

Deres forb.

akademisk „Forælder“.

*

For det første maa jeg bede Dem undskyldte, at det først saa sent har været mig muligt at optage Deres Dementi, som først kom mig i Hænde, efter at Rammen til forrige Nr. var lagt. Dernæst kan jeg meddele, at jeg beklager den Fejl, som „stud. in spe“ har gjort; jeg har givet ham en skarp Trette-sættelse for hans grove Fejltagelse.

Red.

.....

Den morsomste Dag i min Skoletid.

—o—

Jule Enquête.

Ideen til en Jule-Enquête stam-mer, som det i hvert Fald er be- kendt for den ældste „Dipel“'s Abbonnenter, ikke fra os, men fra Redaktionen i 1909. Vi synes, at Ideen er udmærket og har derfor optaget den. Vi har denne Gang hen-

vendt os til de gamle Redaktører om Svar, og vi har optaget følgende Besvarelser.

Vi giver først Plads for Hr. cand. jur. P. Dystrup, „Diplen“'s Stifter og første Redaktør.

Den morsomste Dag i min Skoletid.

Den morsomste Davaagen i min Skoletid oplevede en af mine Klassekammerater i Forberaksken (nu Ingeniør og fuldstægget Alvorsmand), da han en Morgen savnede sine unævnelige og efter lang Søgen konstaterede, at han i Sovne maatte være staaet op og have laaset dem inde i sit Skab. — Det pudsigste Morgenmaaltid, jeg har været med til, var det gamle Trollemorgenmaaltid: Gøghbrød og „Kaffe“. Det smagte væmmelig; men Brødet var belagt med Ærværdighedens Patina og Kaffen var saa lang som selve Traditionen, og det var Synd, de blev afflaffede. — Over Morsomheder fra selve Skoletimerne — frivillige som ufrivillige — skal jeg kaste Glemselens Slør, og blot fremdrage Minderne om en Overlærer, der var liden af Vækst og derfor hoppede i Bejret for at give en lang Dipel en velfortjent Pusning, men da Diplen højede Røse, forspildte baade Pusningen og Situationens Alvor ved at svæve hen over hans syndige Hoved og tumle til Jorden paa den anden Side, og om en 7de Klasse, der i fuldt Alvor kommenterende Chr. Winthers „jeg fanger aldrig Bise“ med de klassiske Ord „hun rendte vel fra ham“. — Fritiden mellem 11 og 12 fordrev jeg — skønt jævnt daarlige Gymnast — i en

længere Periode med at klovre op i de højeste Træer jeg kunde finde, hvad der stoffede Overlærer Jerntoft fire søvnløse Nætter. Til sidst lykkedes det mig at falde ned, hvilket i og for sig ikke var saa morsomt, men jeg kan endnu le højt, naar jeg drømmer om det Ansigt min Ven og Klubreelev, der kun var naaet midt op i Træet, satte op, da jeg susede forbi ham paa Vej fra Toppen nedester. — Efter Middagsbordet var der — i hvert Fald for 7. Klasse, der ikke havde bunden Væsetid — en dejlig lang Fritid, der kunde benyttes til smaa Udflugter i Omegnen. Paa en saadan hændte det mig engang, at min Cykel punkterede, saa jeg i Huj og Hast maatte gribe den nærmeste Damecykel, paa hvilken jeg forpustet ankom nogle Minutter for sent til en Historie time, der stadig staar for mig som historisk. — De morsomste Aftener i min Skoletid var de Mandag Aftener da „Diplen“ blev til. Vi sad i tæt Tobakstaage og stregede ud og talte Vinier, censurerede og harcellerede; og af og til styrkede Redaktøren ud for at skynde paa den faste Tyrifer, der i sit Ansigts Eved tumlede med sit ugentlige Produkt, som altid var det, der sidst blev færdigt. Der var Arbejde, Iver, Spænding for hvert eneste Nummer — indtil jeg en Aften i Januar 1910 blev kaldt til Rektor og Bladet opnaaede den samme Ære, som timestes andre af Litteraturens største: det blev forbudt. Hvad Marsagen var, skal jeg lade være usagt ved denne festlige Vejlighed. Til min Beroligelse var det en Artikel jeg selv havde skrevet, og det er mig en yderligere Bise, at jeg har faaet Vejlighed til at

advare mine Efterfølgere mod at følge mit Eksempel.

Haskov, December 1916.

Vou! Dystrup.

* * *

Den morsomste Dag i min Skoletid.

Mit ringe Bidrag til „Diplen“'s Enquête handler om en Skoletur. Ikke fordi den staar for mig som min morsomste Oplevelse. Men det er mig umuligt — og jeg trøster mig til, det gaar de fleste andre ligedan — blandt alle mine Skole minder, muntre og triste, lystige og tragikomiske at pege paa een og sige: det er den morsomste. Skulde jeg endelig — den vilde næppe passere Censuren! Imidlertid, den Dag vi var paa Tur til Kulsbjerg, var en særdeles fornøjelig Dag.

Efter Middag tog vi af Sted med Toget til Bordingborg, derfra spadserede vi til Kulsbjerg, hvor der var en henrivende Udsigt og Femmad. Saavidt var alting godt. Derpaa skulde vi gaa til en Station paa Kallehavebanen (antagelig L. Stensved?), tage med Toget til Masnedssund, til Næstved og være hjemme til Aftenmadtid.

Femmaden paa Kulsbjerg traf nok lidt længe ud. Da vi endelig kom af Sted, var Hr. Hammershaimb nervøs. Det var varmt, Solen skinnede, Fuglene sang osv. Femmaden laa tungt i Maven, det gik ikke i Almarich. Vi kom forbi Haber med Blommetræer, og venlige Gjere rystede Blommer ned til os — det fremstjundede ikke Forten. Kun Hr. Hammershaimb fremstjundede den. Eller søgte at gøre det. „Vi kommer ellers for sent til Toget“, sagde han.

Det var akkurat det vi

gjorde! Da vi var 5 Minutters Gang fra Stationen dampede Toget afsted. Derne Begivenhed virkede højst forstøvet paa de forstøvede Gemytter. Rektor Bache saa mørk og tilknappet ud. Hr. Hammershaimb blev bleg og luffede sig straks inde i Stationsforstanderens Kontor og telefonerede efter Ekstratog. Hr. Gøjsche gav sig til at løbe til Masnedssund, for han er Sportsmand, og Kallehavetoget kører ikke særlig hurtigt. Diplene var henrykte for denne Afvæksting i Programmet, og vi kedede os ikke i de Par Timer, vi opholdt os paa den ensomme Station. Hvad vi foretog os husker jeg ikke; men jeg har en Erindring om, at Chr. Reventlow faldt i en Muddergrøft og Elgaard forstjundede sin Arm. Ellers skete der vist ikke noget.

Endelig kom Ekstratoget, vi tog glade hjem, alt gik godt. Og saa meget er vist, at det er den mest velskaffede Skoletur, jeg har været med til.

Vidar Kolbye.

* * *

Den morsomste Dag i min Skoletid.

Kære „Diplen“!

„Den morsomste Dag i min Skoletid“ — nej det maa du ikke bede mig om! Det gaar simpelthen ikke an! For det første er det mig umuligt at nævne den morsomste Dag — jeg ved blot, at det ikke var min Fødselsdag 1907, da jeg fik en Omgang af „Spøret“, det var nemlig mere interessant end egentlig morsomt! Og for det andet har jeg for megen Finkstelse til at ville odelægge et Blad som „Diplen“'s Prestige fuldstændig med en Skildring af mine aller morsomste Skoleoplevelser!

Men skulde jeg nævne et Par af de morsomste Dage — i god gammel-dags, officiel Betydning — maa det blive 2 af de Gange, jeg optraadte paa Herlufsholms skraa Brædder. — Første Gang som Mad. Skaarup i „Sparekassen“, og anden Gang som Jnger i „En Søndag paa Amager“, hvor jeg med en velklingende Olbas toffede Damens mere end blide Følelser for sin forleste Søster.

Vien — som sagt — det er umuligt at nævne een Dag, som fremfor nogen anden bærer Prisen i Retning af Grinegtighed. Man tog det Sjov, der faldt for — og somme-tider lidt til. Og jeg tror, at det vil gaa andre, som det er gaaet mig, at de, naar de ser tilbage, vil udbrude: „Jh, men dog! havde vi virkelig saa meget Sjov paa Herlufholm!“

Gid det altid maa være saadan!
Med venlig Hilsen

Otto Moltke.

* * *

Den morsomste Dag i min Skoletid

— er ikke kommet endnu. — Jeg venter stadig paa den!

F. A. Mito.

.....

Charles Dickens.

—o—

Det var et yderst interessant og belærende Foredrag, Hr. Skoleinspektør Otto Madsen holdt for os i Lørdags. Foredraget var rigt spækket med morsomme Anekdoter, og som gl. Herlovianer forstod Hr. M. at tale paa en saadan Maade, som Herlovianerne bedst forstaar og sætter mest Pris paa.

Jeg tror nok at kunne sige, at hos adskillige, der tidligere ikke kendte Spor til Dickens, har Skoleinspektøren vakt en stærk Interesse ved sine morsomme Citater og Op-læsninger, der gav os et tydeligt Indblik i det engelske Skoletiv; saadan som Dickens selv har mattet gennemleve det.

Trods alt, hvad visse Disciple kan udsætte paa Skolen, maa vi dog indrømme, at Forholdene har forbedret sig umaadeligt siden den Tid, selv om der stadig bliver fremdrevet „Jure, matematiske Stikkelsbær“. Men for at komme tilbage til Foredraget, saa har det i det mindste haft den af Hr. M. tilføjede Virkning, nemlig at vække lidt Interesse for Dickens; thi i Tirsdags var al Oversættelse af ham udlaaent fra Bibliotheket.

Bierrette.

.....

En vanskelig Julerejse.

—o—

Det var Juleferie. Salmen var sunget — Frettesættelserne slugt raa, og Disciplene „strømmede“ ud af Løsejalen, glade over at være sluppet for Skoleflaveriet. Man følte sig alle som Venner. Gik med et stort Emil hen og ønskede sin værste Fjende glædelig Jul og begav sig hastigt paa Vej til Næstved. — Efter at have styrtet op og ned langs den lange Logrække fandt jeg, Forfatteren til denne Fortælling, endelig en Kupé, hvor jeg kunde lade Hvilen falde paa mig. I Stor-Røbenhavn steg jeg om og blev befordret til Frederiksværk, hvorfra min Rejse til den lille Ø der langt ude i Havet skulde udgaa.

Det var vidende foldt, da jeg begav mig ombord paa den lille Fjorddamper, som skulde bringe mig og Juleposten til Den i Stedet for den ordinære Postdamper, hvis Fart var indstillet paa Grund af Jule. Jeg gik hurtigt muligt ned i Skibets lille Skabst, som kun var forhyndet med Bænke langs Siderne og en lille ojeude Petroleumsovn midt paa Gulvet; den skulde varme os op. Men Kulden var for stærk og vi knagfrøs under vore tynde Rejseplader. Til eneste Medrejsende havde jeg to unge Mennesker og en ældre Dame, og vi havde alle fire straks lagt os tilrette paa Hynderne, hengivende os ganske til vor Skæbne, som bestod i, mente vi da, at vi inden Aften (vi tog af Sted Kl. 12) skulde naa den lille Ø, der var vort Bestemmelsessted. Jo længere vi kom ud fra Havnen, jo værre blev det med Skibet; det huggede og rullede, og vi kunde nu og da høre Søerne staa over Skibet ovenover vore Hoveder. Det blev værre og værre. Petroleumsovnen vælte og maatte fjernes, saa Kulden blev nogle Grader lavere, og Skibet gnydede, saa vi maatte klamre os fast til Bænkene for ikke at falde paa Gulvet. Mine Medrejsende, særlig Damen, var slemt plaget af Søsøge, og selv havde jeg en Fornemmelse af, at det var klogest af mig at blive roligt liggende paa Ryggen. Bludselig mærkede vi, at Skibet sagtnede Farten, og nu kom Kaptajnen ned og spurgte om vi absolut vilde over, for saa kunde han ikke garantere, at det blev i Dag, for Skibet var ganske overiset, hvilket naturligvis hæmmede Sejladsen meget. Vi fik lige stannet frem, at vi saa hellere vilde tilbage, og Skibet vendte om. Efter en lidt blidere Tur tilbage naaede vi Havnen og begav os op paa Dækket. Her mødte der os et mærkeligt Syn, hele Dækket var et Spejl af Is, og paa alt opstaaende, om det saa var Ræsværket ved Møllingen, var hver enkelt Jernstang omgivet af et Lag af Is. Forkomme af Kulde og „Sofornemmelser“ begav vi os til det lille Fiskerlejes Kro, hvorfra vi saa togte at blive befordret til Frederiks-

værk. Men vi skulde gennemgaa endnu en Ubehagelighed, inden vi naaede Jærnbanen. Vi fik nemlig at vide, at den Automobil, der plejede at besørge Dagvogsfarten mellem Fiskerlejet og Nyen, var gaaet i Stykker paa Vejen, saa vi maatte se os om efter et andet Befordringsmiddel. Det hele, vi kunde saa, var en aaben Empænderovogn, hvorpaa vi indhyllede i Tæpper, men dog ganske forkomne af Kulde, naaede til Bauegaarden, hvorfra Rejsen til København fortsattes. Det er den værste Rejse, jeg endnu har oplevet, og vi maatte det Mar fejre Jule i København i Stedet for paa Den.

Traveller.

.....

En Balskitse.

—o—

Musiken begyndte at spille, og de, der havde opholdt sig i Forstanderlejligheden for at nyde Kaffen og hinandens Selskab, gik op i Festsalen, nogle for at danse, andre for at genere de dansende.

„Frø. Hansen, maa jeg have Forøjelsen at danse med Dem?“ „Tak, jeg er optaget“. Gymnast Smith vendte sig ærgerlig bort; han havde netop staaet og ventet paa Musiken for at danse med hende, og saa var hun optaget. Smith blev staaende i Forstanderlejligheden og betragtede Maleriet af Store Pil, medens han filosoferede over Livets Meningsløshed. — Ja, meningsløst var det; nu havde han glædet sig saa meget til dette Bal, og saa stod han alligevel og ærgrede sig. Han gik hen og stillede sig i Døren til

Festhalen. En negerhaaret Gymnastisk fløbte i det samme forbi med en lysblaaet Dame, hver i sin Takt. I Sandhed ikke noget opløstende Syn. Og der henne svingede Frk. Hansen sig lystigt i Dansen. Smith kom pludselig til at tænke paa, at hun ved sidste Bal bestemt havde lovet ham denne Dans, og i sit stille Sind, med et bittert Smil paa Læben gav han Vismanden Ret:

Zeigt kalt sich einst das Feuer,
und hei des Mondes Schein,
und sü das Meer — dann werden,
auch tien die Weiber sein.

Tancredo.

.....

Højskamlings Julemøder.

(Mandag d. 18. Decbr.)

—o—

Første Møde fra 6—7 for første og anden Klasse.

Til Indledning spillede Gynn. W. Christens en af ham selv komponeret Potpourri over nogle danske og sonderjydske Sange. Potpourrien har Christens tilegnet Landsforeningen „Højskaming“. — Efter at der var affunget en Sang læste Gynn. C. Karup nogle Brudstykker af en Fortælling af Falk Ronne: „To fra 64“, som i høj Grad syntes at fængsle Tilhørernes Opmærksomhed. Efter endnu et Par Sange sluttedes Mødet med Nationalsangen.

Andet Møde efter Lovsang for de overste Klaser.

Da første og anden Klasse havde faaet „Nattegn“ til Kl. 10, modte ogsaa de latrigt. Tilslutningen til dette Møde var i det hele taget stor — mellem 70 og 80 Tilhørere (Foreningen tæller 88 Medlemmer). Gynn. Christens indledede med samme Potpourri, som ved forrige Møde, ogsaa denne Gang lovmødes den med kraftigt Bifald. Med Gynn. C. Karup ved Klaveret spillede C. derefter Schumann: „Träumerei“. — Efter en Sang oplæste Gynn. Karup en anden af Falk Ronnes gribende Fortællinger: „De vog dem, vi grov dem en Grav i vor Have“. Christens spillede derpaa — ligeledes ledsaget paa Klaveret af C. Karup — Raff's: Cavatina. Saa sang man igen, og Gynn. C. Jerichov fortalte en Del interessante Ting fra Sønderjylland under Krigen. Til Afslutning sang Forsamlingen „Kongernes Ronge“.

Sangstuen, hvor Møderne holdes, var smukt pyntet med Juletræer, Flag og Granguirelander, hvilke sidste velvilligt var stillet Foreningen til Raadighed af Beboerne paa Kammer Nr. VI.

Kasitereren.

Abonnementerne paa Skolebygningen bedes efter Juleferien medbringe en Seddel med skriftlig Tilladelse fra deres Forældre til at holde „Diplen“. Sedlen bedes forevist paa Redaktionskontoret og derefter til Udlæggeren.

.....

Hørt og set.

—o—

Fortællelse.

En Lærer havde skrevet om en Discipel i hans Vidnesbyrd, at han fandt hans Opførelse mindre korrekt. Næste Dag mødtes de paa Gangen, og Discipelen undlod da at vise den tilstrækkelige Høflighed, hvorpaa Læreren sagde: „Det skal da vel ikke blive sandt, hvad jeg har skrevet om dig i dine Vidnesbyrd?“

* * *

Ovenpaa den Kraftanstrengelse, som det har været for os at frembringe dette Julenummer, tager vi os en ferie, saa vore Læsere vil derfor først gense vort ærede Blad den 17.

Januar. De vil maaske indvende, at der er jo en Onsdag lige efter Juleferien; men vore Medarbejdere holder ferie længere end Skolen. — Utsaa paa Gensyn den 17. Januar 1917.

* * *

Fra paalidelig Kilde erfarer vi, at der venter 6. og 7. Klasse en stor Overraskelse efter Jul. Vi skal nemlig have en Undervisningstime i Dans af frø. Wanda Wahl, for at vi kan danse lidt smukkere til Trolleballet. Mon det ikke kan kaldes „Wandalisme“, at vi nu skal til at „wahlse“? ?

„Hvalfangeren“.

* * *

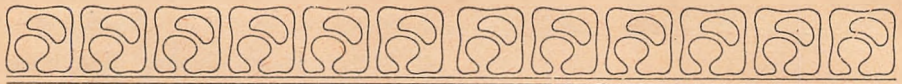
Det vilde være alt for fedeligt om
 alle disse Bøger var
 som de gamle Bøger (og
 alle disse Bøger var
 som de gamle Bøger)

.....

Dem, der har ydet Bidrag til Indsamlingen af Bøger til Sønderjyderne, bringer jeg herved en hjertelig Tak.

Erik Aarup.

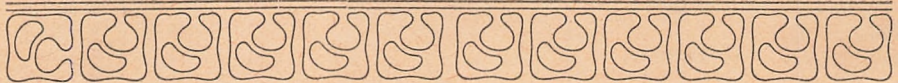
Der er her paa Skolen i alt indsamlet over 100 Bøger.

„Diplen“

koster for udenbys Abonnenter 1 Kr. 25 Øre plus Porto i Kvartalet (Porto = 50 Øre Kvartalet). Tilsendelsen sker i Korsbaand.

Som andet Kvartal regner vi ikke det virkelige Januar Kvartal, men Maanederne December, Januar, Februar, Marts (+ Juleferien).

C. Schrøder,

Kirkestræde (Telf. 269),

Fodtøj — i største Udvalg.

A. W. Adamsen,

Skræderforretning.

Leverandør til Herlufsholm.

Jernbanegade 5. Telf. 524.

L. Petersen,

Kirkestræde (Telf. 470),

Cigarer & Tobakker.

i største og billigste Udvalg.

Til vi ses igen:

—o—

24.	December:	R. Narup.
26.	—	: W. Skirstein.
29.	—	: Paktor Schambye.
3.	Januar:	R. Glente.
8.	—	: Overlærer Dammershainb.
13.	—	: Rektor Strarup.
14.	—	: Herluf Trølle.
14.	—	: Sr. Jensen.

Jule-Gaver

i største Udvalg hos

Georg Christensen,
Boghandel, Tlf. 4.

Ansvarhavende Redaktør: *F. A. Milo.*
Redaktionssekretær: *Kai Hastrup.*

Sæstved Avis' Trykkeri

Julegaver og Julekonfekt! C. Nandrup.

Diplen.

Ugeblad for Herlufsholm.

Nr. 17.

Onsdag den 17. Januar

1917.

Birgitte Gøye.

—o—

I Søndags kunde Herluf Trolle fejre sin 401 Aars Fødselsdag. Alt paa denne Dag er viet Herluf Trolle, han hyldes som Skolens Stifter og som den, der har gjort mest for Herlufsholm. Men er der egentlig ikke lidt urigtigt i det? Er det ikke hans dygtige og energiske Hustru, Fru Birgitte, der i højeste Grad har Væren for denne Skoles Opstaaen? Planen er maaste hendes, dens Virkeliggørelse skyldes hende, kun Pengene er naturligtvis hans; thi hvordan skulde en gift Kvinde i de Tider sidde inde med Penge, som ikke tilhørte eller havde tilhørt hendes Mand? Herluf Trolle døde jo som bekendt fort efter, at Ideen var iværksat. At han var en fædrelandsfindet og brav Mand er vist hævet over enhver Tvivl; men det var hans Hustru, der var den største Personlighed af de to. Men nu er det jo saa uheldigt, at Estertiden ikke kender Datoen for hendes Fødsel, men derimod for Herlufs, og det kan jo tjene til Undskyldning for,

at man paa Trolledagen næsten ikke nævner den ædle Frue; man kunde da gerne give hende lidt af den Ære, der i saa høj Grad tilkommer hende. J. Gfj. kunde godt en af Talerne ved Balliet være tilegnet hende; det var ogsaa nær ved, at en af Diplens Journalister havde taget Ordet for hendes Minde, men da han syntes, at der blev talt nok i Forvejen, vilde han ikke trætte Tilhørerne yderligere. Men nu har hun gjort det her i Stedet for og haaber altsaa nu, at Læserne ogsaa vil lade noget af deres „Trollebegejstring“ blive Fru Birgitte til Del og tænke med Ærefrygt tilbage paa den fromme og stærke Kvinde, der var Herlufsholms virkelige Stifter og første Forstanderinde.

Ære være hendes Minde!

.....

Trolledagen.

—o—

Paa en for en Søndag ret barbarisk Tid ringedes Herlufsholm op for at indtage det luksuriøse Morgenmaaltid, bestaaende af Chokolade og det berømte Gøyebrød, der jo

som bekendt er „belagt med Ær-
værdighedens Patina“, og som vi
derfor vil skaane for Dmtale denne
Gang. Derefter samlede man i
Kirken, som var pragtfuldt oplyst
som sædvanlig, og efter at have
sunget den smukke Kantate, hørte
man en Prædiken af Pastor Scham-
bye. Emnet var „Christian Gentle-
men“. Iøvrigt skete der intet an-
det ud over det traditionelle end
at man ikke sang „Dejlig er Jorden“
efter at have defileret forbi Herluf
Trolles Grav. Efter Gudstjenesten
var 7. Klasse inviteret til „Discipel-
kaffe“ hos Oldruen.

* * *

Nl. ca. 2 (det er desværre altid
„cirka“ naar det gælder Korpsjet)
stillede man i Museums-gaarden,
baade den nyanstillede Souschef og
do. Sabel skinnede som nyslaaede
Mønter. Forbi en talrig Mængde
Tilskuere marcheredes derefter hen
foran „Bylen“, hvor Fanen hentedes
af Ryeborg og Castenschiold. Fane-
marchen gik efter Ønste, taffet være
den Mængde Grus, som var strøet
paa de isbelagte Brosten. Saa
gik det til „Tilde“, forbi Engehuset
og tilbage til samme Sted, hvor
Fanen atter afleveres. I Museums-
gaarden traadtes der af.

Vellykket Bal med stor Tilslut-
ning! Festsalen var stoppende fuld
ved Ballets Begyndelse, saa at man
i Sandhed maatte ønske, at den

var dobbelt saa stor, som den nu
er. En tæt Mads af festklædte Herrer
og Damer stod som et bredt Baand
om den Plads, der var tilbage at
danse paa; herinde dansede Par
ved Par, og med Nøje førte Her-
rerne deres Damer i snirklede
Baner paa den mest kunstfærdige
Maade gennem den tætte Menne-
mængde. Af og til kunde der nok
falde nogle flemme Sammenstød
og Knubs af, især ved Hjælp af
de sjuaa Par, der alle Vegne saa
at sige snoede sig imellem Benene
paa en. Ovenfra kan jeg tænke
mig, at det vilde have set ud som
„den nye By“ i Tivoli paa en
Festaften. Naa, efterhaanden tyn-
dedes jo Mængden lidt ud, og
Pladsen blev bedre, og nu fit de
moderne Danse Plads til at vise
sig i alle deres Variationer. Par
efter Par fløj fra Tid til anden
op af Gulvet i ilfomt Gallop, ogsaa
Førtrot dansedes; det er mere en
behagelig Uvæksling at danse det, end
det er en skøn Dans at se paa.
Ved Bordet blev der som sædvanlig
holdt en Del Taler, og i Mar ogsaa
sunget to Sange. Hs. Excellence
Forstanderen talte for Herluf Trolles
Minde, Amtmanden, Kammerherre
Wedel for Forstanderen, Rektor for
de gamle Herlovianere, efter at
deres Telegrammer var blevet
læst op, og Skoledirektøren holdt en
smuk lille Tale (Skoledirektøren plejer
ellers ikke herude at være altfor
morsomme Talere), den blev lige
lovlig ivrigt fuffleret af Ollendorff

og endte med de „klassiske“ Ord: floreat Herlovia in aeternum (overjætte, hvo der kan!!) Lige efter Spisningen kom Kotillonnen, det var nok et lidt uheldigt Tidspunkt at faa den paa; men trods den høje Stemning, der herskede, blev Folk dog grebet, og mens „Vift stolt paa Rodans Bølge“ blev spillet, og alle stemte i med det første Vers, dalede Dannebrog ned til nogle herlovianske Tropper, der rejste sig, præsenterede Gevær og førte Fanen til Fløjen. Kotillonslojferne, der sad paa Soldaternes Telt, var hurtigt revet væk, og det hele førtes ud. Ideen var smuk nok, men passede aldeles ikke til den Vejlighed! — Af særlig Sensation er der kun at bemærke, at en ung Værer dansede moderne, første Gang jet paa Hertuiskholm, ellers optræder d'Hrr. kun som „Demonstranter“ for de gamle Danse. Værereren dansede smukt, og vi opfordrer ham til at vedblive at dyrke den skønneste Gren af Sporten, som Danjen er.

R. et Co.

Forberedelserne

til

et Bal i en Provinsby.

—o—

Man nyder jo naturligvis Ferien og staar tidligt op, hvilket vil sige ikke at komme for sent til Frokost Kl. 12.

Efter at have hjulpet „Pigebørnene“ med at sætte Væs i Væsekroner og tænde Cigaretter gaar man i stort Optog til Damperen for at hente Gæster. Der har vi jo lille Sorte, som altid med et lille Grin, stor Cigar og do. Koffert, og der en god, gammel, rejsetræt, forfulden Ven, der som sædvanlig bruger baade Brillen og det, der er bag ved, og der staar jo den rolige X, han tror vist, det regner i London, han har opjæmmede Bukser, dertil Regnstraffe, og hvad er det dog for Strømper du har paa — de er jo hvideblaa.

Efter Teen sætter de „søde Pigebørn“ alle i Arbejde med at astørre Væbler og Druer til Bordet, især var Druerne behagelige at have med at gøre. Her staar den unge haabeftalde Ingeniør (in spe) og arangerer elektriske Værer i Forti-ererne, Gramafonen spiller, og ledige Sjæle danser i de Stuer, der venter paa at blive fyldt med dansende Ungdom. Klokkeren nærmer sig betænkkelig til 5, og de fære Pigebørn skulde jo helst have et Par Timer til Omklædningen. + ×.

* * *

Kære smaa + × (Bejrmøller?).

Redaktionen er forbløffet over den indsendte Mangel paa Respekt med hvilken Balkavalererne omtales; heldigt at d'Hrr. ikke vidste det inden Ballet, ellers var Forfatterinderne nok blevet „ledige Sjæle“ hele Aftenen, og Bænkene vilde altsaa være blevet et Par Grader Celcius varmere.

Hørt og set.

— o —

Jubilæum!

„Diplen“ kan med dette Nummer fejre et Slags Jubilæum. Det er nemlig hermed det største Antal Numre, der i det hele taget er udkommen af Bladet. I 1909—10 varede den nemlig kun 16 Numre, i 1912 gif den kun 8 Gange. Lad os haabe, at vi kan naa op paa 26 Numre, hvad der er vort foreløbige Maal.

Censuren stænke „Diplen“ en lang og gylden Fremtid!

* * *

Til vore yngre Abonnenter.

Det var ikke et forsøg paa en daarlig Vittighed, da vi i Julenummeret

anmodede om en Seddel med Tildelse til at holde Bladet. D'Hr., der ikke selv ønsker at betale Bladet, bedes stille her paa Kontoret med Sedlen snarest.

* * *

J cand. jur. O p s t u p s Artikel i Nr. 16 er der ved Redaktionen opstaaet nogle Misforstaaelser, som vi tillader os at rette. Hr. O. har nemlig ikke ment „at advare sine Efterfølgere mod at følge sit Eksempel“, tværtimod har det været hans Mening at anbefale os at fortsætte i sit Fodspor, og at advare mod Blafertigheden og dens forfærdelige følger“.

R e d.

Næste Uge.

— o —

19. Januar : Th. Beckett.
 20. — : L. Berg.
 22. — : Frk. Marie Louise Krarup.
 24. — : N. Baden.
 24. — : S. Milo.

Georg Christensen,
 Boghandel, (☎ Nr. 4)

Axeltorvet, Næstved.

Bøger, Billeder, Kunst, Musik.

C. Schrøder,

Kirkestræde (☎ 269),

Fodtøj — i største Udvalg.

A. W. Adamsen,
 Skræderforretning.

Leverandør til Herlufsholm.

Jernbanegade 5. ☎ 524.

L. Petersen,

Kirkestræde (☎ 470),

Cigarer & Tobakker

i største og billigste Udvalg.

Ansvarhavende Redaktør : *F. A. Milo.*

Redaktionssekretær : *Kai Hastrup.*

Næstved Avis' Bogtrykkeri.

Julegaver og Julekonfekt! C. Nandrup.

Diplen.

Ugeblad for Herlufsholm.

Nr. 18.

Torsdag den 24. Januar

1917.

Petrograd under Krigen.

—o—

Fra vor Korrespondent i Petrograd, Frk. Agnete Velschou, har vi modtaget følgende:

Petrograd, 1916.

Man behøver bare at gaa ned ad Nefken Brospækt for at overbevise sig om, at der er Krig i Rusland. Overalt ser man mægtige Reklameplakater for Krigslaanet. Uden for Palæerne vajer Vasaretsflagene, og mange Fyrster har givet deres Palæer til de saarede Soldater. Zaren har jo ogsaa givet dem Eksemplet ved at lade „Vinterpaladset“ omdanne til Vasaret. Og man ser paa Gaderne de saarede Soldater, som gaar Tur, ledt af en Sygeplejerisse. Nogle mangler en Arm — andre et Ben, nogle har hele Hovedet indbundet. Næsten alle er de lemlæstede for hele deres Liv, og dog er de saa godt som altid i godt Humør. En af Vægerne paa det danske Vasaret har f. Eks. fortalt mig om en Soldat, der glædede sig som et Barn til, at han skulde have Træben. Jeg saa ham et

Par Dage efter, at Benet var sat af, og han saa meget veltilfreds ud. Han kommer antagelig heller ikke mere til Fronten, mange bliver ellers sendt derned lige fra Vasareterne.

Her i Petrograd har vi jo endnu ikke set selve Krigen; men dens sædvanlige Virkninger er ikke udeblevet her; blandt andet Dyrtiden og Savnet af en Mængde Ting, som før betragtedes som daglige Fornødenheder. Mon man i Danmark rigt igt ved, hvor vanskeligt det er at skaffe de almindeligste Fødemidler? Det siger sig selv, at Priserne paa al Ting stiger under saadanne Forhold, men at det ligesom skulde blive næsten umuligt at skaffe Mad, det havde man vist næppe tænkt sig. Det er nu en uhyre Sjældenhed at have et Stykke Oksekød paa Bordet; Kalvekød har man længe slet ikke funnet saa, og Svinekød er meget svært at saa fat i. Regeringen havde næppe behovet at indføre „fødløse“ Dage om Ugen; der er saamænd ingen Fare for at vi skal saa for meget Rød.

(Fortættes).

Min Debut ved et Herlovianerbal.

—o—

En Bal-Enquete.

Vi har i dette Nr. faaet nogle af de Skønheder, der bærede Herlovianerne med deres Nærværelse den 14., til at udtale sig om de Følelser, med hvilke de første Gang be- traadte Herlufsholms Festsal. Med den Blufærdighed, som Damerne naturligvis er i Besiddelse af, har de ikke givet sig tilkende med juldt Navn' men kun anthydet det. Det var først Meningen at lade den smukkeste faa Ordet først; men saa blev Redaktionens Medlemmer uenige, og altsaa er Rækkefølgen ordnet efter Lodtrækning.

Min Debut ved et Herlovianerbal.

Det første Bal paa S., jeg var med til, ja det var saamænd Trolleballet i Mar, og jeg kan ikke nægte, at jeg havde Balseber, oven i Købet i en meget høj Grad. Ganske vist kendte jeg en Del Herlovianere i Forvejen; men Herrerne er nu tit saa mærkelige, saa det kunde godt have lignet dem, slet ikke at danse med mig. Ved denne Lejlighed var de imidlertid ualmindelig elskværdige alle sammen, saa jeg morede mig glimende hele Aftenen. Det glædede mig at lægge Mærke til, at Herlovianerne gennemgaaende dansede udmærket; men de fortalte mig da ogsaa, at de havde faaet to Undervisningstimer i Dans lige inden Ballet. Kun een Ting syntes jeg, kunde have været bedre, nemlig

Rotillonen; men Helhedsindtrykket af Ballet var saa godt, at jeg nødig vil kritieere noget. — Tusind Tak for den dejlige Aften.

Deres hengivne

S.—

* * *

Min Debut ved et Herlovianerbal.

Den første Gang jeg var her til Bal, jeg var kun en lille Pige, forkynt jeg stod i den store Sal og turde slet intet sige.

Men siden har jeg været her tidt og moret mig mange Gange, og maugen Gang forelsket mig lidt, især i alle de lange.

Særlig i Søndags jeg mored' mig godt sammen med h a m, som jeg kender, og ikont jeg har kendt ham en Aften blot, dog en Tak til ham jeg sender

S u.

* * *

Min Debut ved et Herlovianerbal

-- glæder jeg mig meget stærkt til.

Anne Marie Mørch.

1 $\frac{1}{6}$ Mar gl.

* * *

Min Debut ved et Herlovianerbal.

Kære „Diplen“!

Min Debut paa Herlufsholms Baller, nej ved du hvad, det var da et mærkeligt Spørgsmaal at stille mig. Jeg var naturligvis ude af mig selv af Balseber den Aften, og Time efter Time var gaaet til mit Toilette. Til første Dans blev jeg ikke engageret, blankknappede Herlufsholmere vandrede rundt om mig og besaa mig ude „Genstand“ med interesse og dog frugtlosme Blikke, ingen turde „binde an“ med mig. Inde i Salen gif det bedre, her kom straks en velvillig Gym-

nafiaft og bukkede for mig. Det havde været overordentlig dejligt for mig, havde han blot været saa meget som halvandet Hoved højere end han var. Det har vist været et kosteligt Syn at se os to; men danse kunde han, og saa gif det jo. Jeg kan dog ikke nægte, at det alligevel glædede mig, da jeg lidt efter kom til at danse med en Herre af min egen Højde. En Ting gjorde ogsaa navnlig Indtryk paa mig ved min Debut, ja undskyld, det er maaste utaknemlig mod mine Bærter at skrive det, og det var, at Ballet kun varede til Kl. 1, jeg er nemlig vænt til at danse mindst til Kl. 4, naar jeg er til Bal. Men det skal ikke holde mig borte fra Herlufsholms Baller, jeg morede mig jo alligevel storartet. Med venlig Hilsen og Tak for sidst

Deres

Frk. Nistr.

.....

VINTER.

— o —

Udenfor larmer det og Snestormen tuder, det trækker gennem Sovesalens utætte Ruder. Disciplen, som drønte om Balsdamer hulde, vaagner og fornemmer en nederdrægtig Skulde. Han vender og drejer sig, paffer sig ind, paa den stenhaarde Pølle han lægger sin Kind; men snart han hører en Stemme saa haard: „God Morgen Voas, Odum! God Morgen Nheborg“.

Sine Dine han gnider, og ud han raver, og ved sin Stumme han falder i Staver; men en Klokke ham ud af Dvaalen faar, og nu der et Skælsøb forestaar. — Naar han har hvist og Læsesalen endt og Næsen bort fra Morgenlovsang vendt, saa tilbringer han hver Tid han har fri i tusende Fart paa Skælke og Skt

W. C.

Snesport.

— o —

I den sidste Tid har næsten alle dyrket Vintersporten med stor Interesse. Paa Nyhavestraaingerne kunde man f. Ekf. forleden Dag se lille Barfred styre sin Kælk Side om Side med selveste Rektor Krarup, og det varer sikkert ikke længe, inden man ser boade Forpagter Herz og Overlærer Petersen dernede.

Dog, det gaar med Kælkning ligesom med Dans, man vil have Variationer; men de er ogsaa til Stede i rigelig Mængde. Oppe paa Toppen staar nogle ældre Gymnasiafter og stubber hver eneste Kælk skævt ned, og skulde en alligevel klare sig, saa er der andre parat neden for Bakkens, som med stor Øvelse griber de fælkende i Benene og vælter dem. Endnu længere nede staar Narup og hopper som en lille Gummibolt over de saa Kælke, der naar saa langt.

Særlig interessant bliver Sporten, naar ca. 10 Mennesker stabler sig op paa en Kælk og fører ned, for saa gælder det naturligvis om at saa smidt saa mange som mulig af undervejs.

Ogsaa Skisporten drives med Jver; kun Skøjteløbningen staar lidt tilbage endnu paa Grund af den daarlige Is; men forhaabentlig forbedres ogsaa den.

Snemand.

Til „Diplen“!

— 0 —

Det er al Tid fornøjeligt at læse „Diplen“; men naar jeg nu sender Bladet min venlige Hilsen og Tak, saa er det særlig i Anledning af Stykket om Birgitte Høye. Det var smukt og ridderligt skrevet og tyder paa stor Retfærdighedsfæns hos den, der skrev det. Det er altid glædeligt at møde denne Sans, men særlig glædeligt for en Kvinde at se, at et Medlem af en saa udpræget — om man! saa tør sige — Mandfolkeanstalt viser en Kvinde Retfærdighed. Tak!

En kvindelig Læser.

Hørt og set.

— 0 —

Lovdagen.

I Fredags fik Skolen Lov, og 7. Klasse, der er en Klasse med Initiativ, besluttede straks at tage til Mogenstrup for at kælke. Paa en Skæde med 8 kælke bag efter drog man af Sted og ankom uden større Uheld til Mogenstrup. Bakkerne var stejle, ligesom de altid har været; men der kunde dog uden Skade have været lidt mere Sne paa. Turen var vellykket og ualmindelig morsom, og vi raader andre til at foranstalte lignende Udflugter paa Fridagene.

Næste Uge.

— 0 —

26. Januar : S. Odum.
 27. — : Schebye.
 27. — : G. Narup.
 28. — : Thorlacius.
 28. — : G. Bjørn.
 30. — : R. Sage.

A. W. Adamsen, Skræderforretning.

Leverandør til Herlufsholm.

Jernbanegade 5. ☎ 524.

Georg Christensen, Boghandel, (☎ Nr. 4)

Axeltorvet, Næstved.

Bøger, Billeder, Kunst, Musik.

C. Schrøder,

Kirkestræde (☎ 269),

Fodtøj — i største Udvalg.

L. Petersen,

Kirkestræde (☎ 470),

Cigarer & Tobakker

i største og billigste Udvalg.

Ansvarhavende Redaktør : F. A. Milo.

Redaktionssekretær : Kai Hastrup.

Næstved Avis' Bogtrykkeri.

Billige Appelsiner og Nødder faas hos C. Nandrup!

D i p l e m.

Ugeblad for Herlufsholm.

Nr. 19.

Onsdag den 31. Januar

1917.

Petrograd under Krigen.

—0—

(Gortat)

For Tiden er det — bortset fra Røbet — værst med Sufferet. Et dagligt Stillede fra Gaderne er en uendelig Skætte af Spindev, der faar opstillet udenfor en Skuff, hvor der den Dag findes Suffer. Der faar de taalmødt og ventet Time efter Time paa at komme frem og faa deres Skund Suffer — mere bliver der ikke udeleveret, og ofte maa mange gaa bort igen med usforrettet Sæg; Skuffen bliver luftet, der er ikke mere. Det eneste, man endnu med Sifferhed kan faa, er Sæg, Smør og Brød, og naturligvis kan man ogsaa leve af det!

Men hvad er nu Grunden til denne Mangel? Det er ikke den, at der ikke er Mad nok i Rusland; nej, man maa søge Grunden her i Byen selv.

Maar de handlende Suffer deres Skuffer og melber, at de har udsolgt, faa passer det i de fleste Tilfælde ikke; men de gemmer deres Beholdninger, holder tilbage, faa meget som muligt — før at

dribe Skriverne hvertigere i Skjæret. For Skriverens Skoskaf. Dg spør- ges der, hvordan Skigt kan faa Sod at foregaa, faa maa man svare: Det kan gaa i et Land som Rusland, — i et Land, hvor der ikke er tilstrækkelig Orden, og hvor man tillader sig det utrolige. Svad nyster det, at der er Maksimalpriser, naar ingen overholder dem, og naar der ingen er, som kan — eller rettere vil bringe Orden i Forholdene. Maskier af Derrbanevogne — fuldt ladede med alle de Rarer, som savnes her, bliver sendt tilbage, hvor de kom fra med den Betsed, at Petrograd behøver intet, her har vi nok! Dg faa ligger Røbet og alt det andet og raadner rundt om paa Sandflatterne, flere Rærbier gaar til Spilde, og det blod fordi Skuffene mangler Initiativet — Miffen til al forandre det. Der er faldedes ingen Udflugt til Skering af Forholdene, før hvor Skal den komme fra? Dg hvordan bliver det efter Krigen?

Alle herovre mener, at hvis Regeringen ikke giver en meget liberal Skuffning og i et og alt ret-

ter sig efter Folkets Krav, saa er en Revolution uundgaaelig. Alle-rede nu ulmer det hist og her; man hører om Butiksrunder, der bliver slaaet ind af Folk, der er rasende, fordi de ikke kan saa Mad. Og man hører om, hvor Føderne er hadede; de vrirler her, som overalt, og de er blandt de værste til at udjuge Folket: de faar det ikke godt, naar denne Krig er til Ende, og Folket tager Magten. Naa, man har jo Lov at haabe paa en fredelig Løsning af Spørgs-maalene; men meget sandsynligt er det ikke i Djebliffet.

Jeg tror, Regeringen kunde op-naa meget — ved lidt — naar den blot vilde forstaa sit Folk; dette store, naive, men ingenlunde dumme Folk, som er glade som Børn, naar der bliver gjort noget for dem. Russerne er godmodige og taalmodige, men det kan blive dem for galt, og saa bliver de onde.

Agnete Velsjoun.

.....

Paa andre Tanker.

(Sammenlign Verset i vort Nr. 3).

—o—

I alle Familier i Berlins gamle Gaard, der drikker jeg nu paa min sidste Kaffeaar, der digted' jeg stik imod Rytme og Takt, og saa jeg en Pige, straks var mit Hjerte bakt.

Snart flyver jeg bort fra dette skonne Sted og ta'r Violinen og Roderne med; men tit jeg vil flyde tilbage i Tanker til Stedet, hvor mange Stikpiller vauker.

Kannibal.

„Diplen“s Lommeleksikon for Herlovianere.

—o—

Da saa mange udmærkede Blade har ud-givet Leksikon'er, specielt for deres egen Læsefreds, vil „Diplen“ heller ikke staa tilbage, og vi bringer derfor her et Lomme-leksikon, specielt til Brug for Herlovianere.

A b e k a t, se: i et Spejl.

A p p e t i t, noget man ikke har om Tors-dagen.

B e s e t i d, kaldes saadan fordi Folk i den Tid kan bese Herlufsholm.

B o r d h o l d. Kom op og se. Vær's'go og spis!

C e n s u r, se: Skærild.

G r æ s k, bruges mest af gammelsproglige i Udtrykket: „Det er Græs for mig“.

K e g l e b a n e n. Væk med den!

S l u n s, hør: efter Middagsbordet.

L o v, noget man i København har en hel Dag, her naturligvis kun en halv. Kan udnyttes paa forskellig Maade.

L æ r e r se: Høver. (Her havde jeg skrevet en længere Forklaring af Begrebet, som dog blev stroget af (Censur).)

M a t e m a t i k. Spørg en sproglig.

M o r g e n b o r d. Jeg er kommet for sent til hvert eneste i Nav, saa det kan man umuligt forlange jeg skal vide hvad er.

P a t i n a. Noget, der ligger oven paa Gøgebrød; saa maa det vel være Sukker.

N o v e r k o b. N. Gks. naar man køber „Diplen“ for 10 Ore pr. Nr.

i v e. Naar en Hemmelighed trods alt kommer ud blandt Folk, siger man: „Noget i v e r s der jo altid ud“. Talemaaden er af nogle forandret til: „Noget kommer Si- v e r s da altid ud“.

S k o l e h a v e n se: Danske Næstninger. Spør se: Nv.

S t i l. Forkortelse af Store Bil. Det kan dog ogsaa have andre Betydninger.

N g e p e n g e. Noget der altid er mindre, end det burde være. Forhaabentlig bliver de dog snart sat op.

Wafsejal. Et Sted, hvor Disciplene stiller deres Stouler ud om Aftenen.

Varmeapparat. At faa paa Varmeapparatet. Ja, prøv at gaa forbi Starf efter Middag, iaa skal De faa det.

Widnesbyrd. Se dine egne først, for du taler om andres.

W. G. Det W. G., der stod under Digtet „Winter“ i „Diplen“s forrige Nummer, betyder ikke, hvad man kunde fristes til at tro, at det er den noksom berømte Komponist, der har skrevet Digtet. Gj heller er det en lav Hentydning til, hvad Digtet kunde bruges til; men hvad de to mystiske Bogstaver betyder, ja det maa De spørge Redaktionen om, for jeg ved det ikke.

Herlufsholms Forskønnelse.

—o—

Naar Borgerne i en By synes, at deres By vanrøgtes af Magistretten, danner de en Forening til Byens Forskønnelse og søger iaa herved enten at bevare det, der er godt og skont, eller at faa hjermet det, som misfælder. Ligeledes burde der her paa Skolen dannes en Forening til Stedets Forskønnelse, som til de høje Bedere skulde udarbejde et Udkast til nogle forskellige gode Forandringer, som burde foretages. Jeg skal ikke her gøre mig til Talsmand for iaa store Ideer, som Nedrivning og Flytning af Volsgaarden, Skolebygningen jævnet med Jorden og opført i ny og bedre Skikkelse, Indførelse af elektrisk Belysning overalt o. s. v. Nej, det som jeg hermed vil slaa kraftigt til Lyd for, er for Indførelsen af nogle smaa, let gennemførlige Forbedringer, som vil hjælpe meget paa Udsendet. Ja, nu slipper De ikke for Reglebanen! I mange Aar har det

hæslige Skur staaet og ligefrem raabt om at blive revet ned hurtigst muligt. Hvem bruger Reglebanen, og hvem bevarer stadig dette Apparat? Er det Lærerne, der i sildige Sommernætter, medens alle andre sover, tager sig et ordentlig Slag Regler dernede? Eller skal den maafee skjule Oldsvrens Vast, som hænger til Tørring bag ved? Disciplene bruger den i alt Fald ikke, og mon det ikke er for dem den oprindelig er bygget; nu siger de alle som jeg: „Ned med den“! All dette er dog negativ; men det positive i Sagen er, at „Diplen“ foreslaar Skolen, at Bladet overtager Reglebanen og besorger Nedrivningen, som Vedetlag fordrer vi kun Træet.

Naa, men det var Reglebanen; næste Gang skal De høre nogle andre Forslag fra „Herlufsholms Forskønnelsesforening“, der for Tiden kun har eet Medlem, nemlig Undertegnede. Præterea censuro, contactum tabularum quo sphaeris ligneis conievertuntur, esse delendum.*

Red.

Hørt og set.

—o—

I Fredags skete der en beklagelig fejltagelse paa Hr. Fischers Badeetablissement for unge Mænd, idet Gasmester Jensen „kom til“ at lukke op for Vandet, medens en Gymnast stod fuldt paaklædt inde i et af Rummene. Til den personlige Samtale, der senere fandt Sted mellem Gasmesteren og Gymnasten, havde Pressen desværre ikke Udgang.

* * *

*) Desuden stemmer jeg for, at — Reglebanen bør ødelægges.

Ulykkestilfælde.

I Søndags kom Discipel E y v i n d Ibsen ret alvorlig til Skade ved Kælfning. Han rutchede med sin Kælf ned ad Amtmandsbakken og stødte saa under fuld fart mod en haard Genstand, Træstub eller Sten, og brækkede Skinnenebenet lige over Anklen. Han blev øjeblikkelig bragt til Amtssygehuset, og her blev det konstateret, at Blodet var traadt ud, saa at det var umuligt at lægge Skinner paa. Bruddet var dog heldigvis lukket, saa der er ingen fare paa færde. Det vil dog efter al Sandsynlighed være nogle Uger inden Benet vil være i Orden igen.

* * *

Interessen for Skøjteløbning er i den sidste Tid steget stærkt. Paa Stark kan man se de vidunderligste „Sving“, udført med mere eller mere die Held. Blandt de mest fremragende saas forleden frk. Westrup. — Ved Udernæs har Ijen vist sig at være fortræffelig egnet, og to Skøjteløbere af 7. Klasse var i Søndags derude og prøvede den fortræffelige Is.

* *

I Søndags opframmedes Skolen af det sørgelige Rygte, at Karoline vilde tage sin Afsted (i Naade og med Pension). Vi kan dog herodlige Læserne med, at Rygtet er aldeles ubegrundet.

Næste Uge.

— 0 —

1. Februar: S. Benjentinus.
6. — : Forpagter Hers.

A. W. Adamsen,
Skræderforretning.

Leverandør til Herlufsholm.

Jernbanegade 5. ☎ 524.

Georg Christensen,
Boghandel, (☎ Nr. 4)

Axeltorvet, Næstved.

Bøger, Billeder, Kunst, Musik.**L. Petersen,**

Kirkestræde (☎ 470),

Cigarer & Tobakker

i største og billigste Udvalg.

C. Schrøder,

Kirkestræde (☎ 269),

Fodtøj — i største Udvalg.Ansvarhavende Redaktør: *F. A. Milo.*Redaktionssekretær: *Kai Hastrup.*

Næstved Avis' Bogtrykkeri.

Billige Appelsiner og Nødder faas hos C. Nandrup!

Diplom.

Ugeblad for Herlufsholm.

Nr. 20.

Udsag den 2. Februar

1912.

Nummerordningen.

—o—

Herlufsholm, som jo i mange Ting, det vil mange da vist indremme mig, er noget tilbage for den Tid, vi lever i, har en Drøning, som er ganske uidsvarende for itte at sige rent ud forfæstelig. Det er Nummerordningen. De fleste andre Støter har da ogsaa for længe siden forladt den, tum Herlufsholm synes stadig at ville holde den i Gævd. Den praktiske Gørdel ved denne Ordning er meget ringe, skønt det jo er nødvendigt for Stolen at have en Maade, hvorpaa Distrikterne inddeles: f. Eks. med Hensyn til Pladserne ved Gørdel, Gørlang o. s. v.; men til det kunde jo Bogstaaordningen være tilstrækkelig. For er der egentlig nogen Mening i, at der skal seeres fori for en Distrikt fordi han maatte er bedre begavet og „dygtigere“ til sit Stofarbejde end en anden. Derimod finder jeg det rimeligt, at Distriktet regnes for en Gørlang: adic Rel. gaar selvsagt for 2den, oglaa med Hensyn til Seveeringer. Men det var alt sammen tum Smaa-

ting, der er andre Ting, som er af større Betydning. Naar man en Gang har faaet et „højt“ Nummer, er det f. Eks. her paa Stedet meget vanskeligt at arbejde sig op til at faa en bedre Plads i „Samfundet“, man bliver betragtet som et „Gulstykke“ og har sommetider den uhyggelige, om end naturligvis ugrundede Fornemmelse, at man bliver underudværet paa Grund af sin Plads, og at der endog tilbødes en Karakterer mere passende til ens Stid. Deraf kommer det, at man paa Herlufsholm i Aegelsen beholder det samme Nummer i Aalsten hele Stofetiden igennem, mærkeligt er det dog, at det er forholdsvis nemmere at svinde end at haves. Det er sandt nok, at Drøningen kan faa en vis Konfurence og derved stude den saa fremme Stiden; men det er itte al Konfurence, der er fund. Tværtimod, den kan føre til en stadig maadlig Aegnen sammen af Karakterer og Distriktligheder. Hvernt taget itte kommer Distriktligheden ved. For den, der indtager en af de første Pladser i sin

Klasse, kan det være uheldigt at tænke: „Ja, jeg er Nr. 1, altsaa kan jeg lige saa godt bestille lidt mindre og dog klare mig fint“. Eller det kan bringe ham til en Overburdering af sine egne Gæver og Kundskaber, der kan bringe ham til at tro, at han ogsaa senere hen i Livet skal være blandt de første, hvilket let kan blive ham en slem Skuffelse; thi mange Dufte bukker senere under i det virkelige Liv og klarer sig langt under Forventning.

Da der jo ikke kan være nogen større Jordele forbundet med at have os i Nummerorden, hvorfor saa ikke lige saa godt straks skride til at afskaffe denne antiquerede Ordning? Saa vilde vist sukke derover. Et staar for mig som givet, og det er, at det vilde være en Vættelse for de kommende Slægter, hvis det blev afskaffet. Saa vilde de være fri for ved Sommerferien at saa dette Stempel paatrykt, og jeg tror endog, at det vilde fremme den sunde Konkurrence. Hvis jeg en Gang i Tiden faar en Son, og hvis han saa skal paa Herlufs-holm, (hvilket er meget lidt sandsynligt paa Grund af de Erfaringer, hans stakkels Fader har gjort her-ved) saa vil jeg haabe, at jeg bliver fri for at saa ham sendt hjem som Nummer 18 — af 17.

Hermed henstiller jeg Sagen til det høje Læerraad og anbefaler det naturligtvis paa det bedste.

„Nummermanden“.

Tanker.

(Sammenlign Nr. 19).

—o—

I mange Familier i Herlufs gamle Gaard, der drikker jeg nu min sidste Kaffeaar. Der har jeg digtet en Smule for skab't, to Gange aarlig har mit Hjerter jeg tabt.

Snart flyver jeg bort fra dette skonne Sted og tager baade Ketcher og Kamera med. Naar saa jeg er borte, kan jeg ikke lade vær' at tænke paa, da jeg var Medaktionssekretær.

Ja, nu har Digteren af ovenstaaende „originale“ Digt altsaa ogsaa lært at lave Parodier paa sine egne Vers. Allerede i lang Tid har han labet udmærkede Parodier paa baade egne og andres Melodier, og saa længe jeg har kendt ham, har han gaaet rimdt som en morion, men stærkt overdreven Parodi paa sig selv.

K. S.

„Med Lov skal man Land bygge“.

—o—

Det kan ikke nægtes, at vor Skolelov er noget forældet; — aah, undskyld, jeg burde først have anmeldt, at der virkelig findes en Skolelov her paa Anstalten. — Den sidste ny ændrede Udgave er ikke ældre end fra 1895 (!). Bladene gulnede og medtagne af Tidens Tand; de eneste, der syntes at kunne doje — eller fordoje — dem, er Bogormene. Det er vist ogsaa kun ved et Tilfælde, at Skolelovene (ja, jeg maa overraske Lærerne med, at der er flere (ialt 6) forskellige Udgaver) er kommet for Dagens Lys ved Bibliotekets Omflytning, og ved

Hr. Hæffelagers og Hr. Holdts ihærdige Arbejde anbragt under — Pædagogik! (De burde være anbragt i Nærheden af Romeretten.)

Uf de 6 Udgaver er den ældste fra 1821 — dog efter Kristi Fødsel — de 5 andre fra henholdsvis 1852, 1862, 1874, 1888, 1895. De fem første Udgaver behynder med en Indledning om, hvad man paa Forhaand venter sig af de „unge Mennesker, der opdrages til at vorde Videnskaberne Dyrkere“.

Denne Indledning er dog efterhaanden aflaget i Omfang, idet den i 1. Udg. fylder 13 Viniér, medens den i 5. Udg. kun er paa 5 Viniér. I 6. Udg. er den imidlertid helt udeladt.

Da de nu gældende Lovene kun findes i mundtlig Overlevering, og derfor er forskellige i hver Uge og varieres efter Behag, kan det maasse interessere den ærede Læser at faa et Indblik i „dagligt Liv i Norden“ i det forrige Aarhundrede.

I Lovene af 1821, § 1, staar: „Enhver skal staa op om Morgenen naar Klokkerne ringe første Gang, at...“

(Det maa bemærkes, at der intet Klokket er anført; det kunde derfor tyde paa, at Dyrkingen fandt Sted, naar det passede den daværende „Maroline“).

Rektor Vistov*) fandt det dog i 1852 (2. Udg.) for godt at fastsætte Dyrkingen til Klokkerne — (find noget at holde Dem fast ved,

inden De læser videre) — 5⁴⁰ — fyrretyve Minutter over fem (!) og der tilføjes: . . . da Dørene til Sovesalen efter 5 Minutters Forløb vil blive aflukkede“.

(Jeg tænker mig de fleste er blevet liggende, da der nemlig ikke meddeles noget om, at Dørene vilde blive lukket op igen.)

Tiderne blev dog mere humane. I 4. Udg. (1874) blev Dyrkingen berammet til „20 Minutter før Kl. 6, om Vinteren $\frac{1}{2}$ Time senere“.

(Fortættes).

Paa Grund af Krigen.

—o—

Vi har modtaget følgende:

I Torsdags lod de triste Ord: „Nu stiger Smaasjerne til 7 Øre“ over hele Skolebygningen; og trods hele den No, som er Herlovdianerens egen, undlod det dog ikke at gøre Indtryk.

Men hvad stiger ikke i denne Tid, og hvordan skal det gaa til Sommer med Tælk og Sodavand, ja — jeg ved det ikke.

„Men hvordan gaar det andre Folk?“, spørger man uvilkaarligt, og Svaret ser vi rundt omkring.

Staten lønner sine Embedsmænd højere, Privatmænd følger Eksempel, og saadan over hele Vinién, blot ikke her.

Ogfaa vi har vore smaa Forudenheder, som daarligt kan und-

*) G. N. S. Vistov blev ganske vist før Rektor 1853, men Bestemmelsen er en privat Tilføjeelse i Rektorens Eksp. af Lovene af 1852.

væres, og de stakkels Diple isler forholdsvist Tidens Vanstieligheder lige saa haardt som vore Medborgere. Er der ikke „a man of progress“, som vil tænke og tale over og for Sagen, der i sig selv er saa lille, men for Diplene saa stor? u.

Redaktionen slutter sig ganske til Forslaget; vi har jo allerede tidligere (uden Held ganske vist) flaaet til Gyd for Sagen.

Hørt og set.

—o—

I Lørdags Kl. 3 holdt en indfødt Russer, Hr. Kobetsky, et foredrag paa Skolens Festsal. Efter foredragets Titel: Russiske Tilstande, havde man egentlig ventet sig lidt mere af det. Hr. Kobetsky fortalte jo egentlig kun om sine Skoleoplevelser. De var dog rigtig underholdende, og man maa beundre den færdighed, hvormed Hr. K. behandlede det danske Sprog. Men som foredrag betragtet var det lidt fyndt.

Næste Uge.

—o—

12. Februar: T. Helms.
14. — : Chr. Miis.

A. W. Adamsen,
Skræderforretning.

Leverandør til Herlufsholm.

Jernbanegade 5. ☎ 524.

Georg Christensen,
Boghandel, (☎ Nr. 4)

Axeltorvet, Næstved.

Bøger, Billeder, Kunst, Musik.

L. Petersen,

Kirkestræde (☎ 470),

Cigarer & Tobakker

i største og billigste Udvalg.

C. Schrøder,

Kirkestræde (☎ 269),

Fodtøj — i største Udvalg.

Ansvarhavende Redaktør: *F. A. Milo.*

Redaktionssekretær: *Kai Hastrup.*

Næstved Avis' Bogtrykkeri.

Billige Appelsiner og Nødder faas hos **C. Nandrup!**

Diplen.

Ugeblad for Herlufsholm.

Nr. 21.

Torsdag den 14. Februar

1917.

Nummerordningen.

—o—

J Anledning af „Nummermanden“'s Artikel i Nr. 20, føler jeg lyst til at gøre nogle Indvendinger mod den af ham foreslaede Ordning.

Han føler sig krænkede over, at de, der er højt oppe i Klassen, skal have Forrettigheder fremfor de ringere. Men vilde det blive retfærdigere, om de, hvis Navne er øverst i Alfabetet, fik disse Forrettigheder? Forøvrigt frembyder det ikke nogen væsentlig Fordel at være blandt de øverste i Klassen, men det kender Hr. Nummermand aabenbart intet til. At den Konfurrence, der kan opstaa ved Nummerordningen, ikke altid er af det gode, kan nok være Tilfældet, men at ens Plads i Klassen kunde virke skadeligt paa Karaktererne, kan jeg ikke tro, og det er dog, naar det kommer til Stykket, dem, det kommer an paa. Her maa jeg gøre Hr. Nummermand opmærksom paa, at det i høj Grad kommer Omverdenen ved, hvordan ens Ævner og Flid er; men jeg ind-

rømmer, at det er ikke rart at komme hjem til en Ferie med et „højt“ Nummer.

Har end den gamle Ordning sine Ubehageligheder, saa har den anden sine Urimeligheder. Mon det f. Eks. i alle Tilfælde vilde være heldigt, at den, der er øverst paa Navnelisten, blev den, der skulde overtage de Hverv, som ellers paahviler Duxsen. Det var dog muligt, at han vilde egne sig mindre godt til det, især da i 7. Klasse. Nej, skal vi ordnes om, synes jeg, at det blev rimeligt at anbringe os efter Alder. Den Ordning forekommer mig at være retfærdigere og anbefales hermed til dem, der paahviler at tage Bestemmelserne.

—d.—d.

— — —

Grede Hr. —d.—d.!

Det er mig en Glæde at høre en Røst fra den anden Side, for man faar da det Indtryk af Deres Artikel, at De befunder Dem meget højt oppe i Klassen, takket være den gamle Nummerordning. Lad mig sige det med det samme: Jeg finder Deres Forslag om at indføre en Ordning, saa man sad efter Alder,

bedre end mit eget om Bogstavordningen og langt bedre end den nuværende Tingenes Tilstand. Derimod kan jeg ikke være enig med Dem i, at det ikke altid er en Fordel at være øverst i Klassen, men mine Grunde hertil vil jeg ikke her udtale, da jeg helst vil undgaa en mulig Konflikt med d'Hr. Værere. At det i nogen Grad skulde komme Offentligheden ved, hvordan ens Flid og Evner er, kan jeg imidlertid ikke finde nogen Grund til. Jeg kan udmærket godt sætte mig ind i, at det vilde være Hr. —d.—d. en Behagelighed, om hans Karakterer, som naturligvis altid er af de bedste, kunde blive slaaet op paa Gadehjørnerne eller komme paa Tryk. Hvis „Diplen“ gaar i Eksamenstiden (hvad jeg nu inte tror den gør) saa skal jeg bede Redaktøren om han ikke i hvert Nummer vil bringe — Duxsens Maksimalresultater. Hr. —d.—d. taler til Slut saa smuk og beskedent om, at det vilde være mindre heldigt, om Skoledufsepligterne blev overladt til en anden end den udpegede Nr. 1: hvor kan man dog tydelig høre, at den ærede Indsender ganske simpelt venter selv at komme til at indtage Pladsen som Skoleduks engang. Mon en Skoleduks altid er Klassens bedste Taler? Ja, i Nar er han maaske. Det er et rent heldigt Tilfælde; men til næste Nar?? Er det altid Duxsen, der danser bedst, han skal dog føre Trolleballet op? I Nar er det

maaske, mon det bliver det til næste Nar?? Nei, den maa De længere ud paa Landet med. Ja, saa har jo Skoleduksen ikke andre Pligter. — Vel?

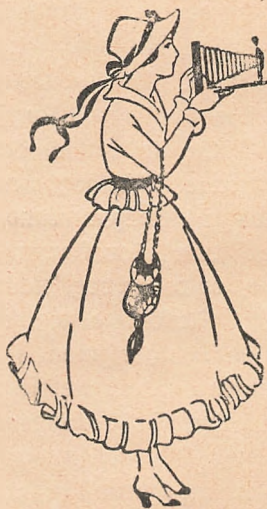
Nummermanden.

.....

Variatio delectat!

—o—

„Diplen“ bragte i sit allerførste Nummer en lille Artikel angaaende Forholdene paa Væsestuen, og en Del meget fornuftige Forslag til Forandringer, som imidlertid ikke blev truine. Saaledes gaar det desværre mange af de udmærkede Forslag „Diplen“ har bragt i Aarets Løb; men bliver det mindre berettiget for det? Se det vi nu her vil slaa til Gyd for, det er for Indjørellen af et bestemt Blad paa Væsestuen i Stedet for et Blad som „All. Tidende“ eller maaske endog

KODAK
APPARATER
FILM,
PLADER.

ALT
TILBEHØR

bedst og
billigst hos

HINDING'S EFT.
A. BØRNER.

i Stedet for „Verden og Vi“, som for Tiden synes at være i Decadence. Dette Blad er det alle andre Steder saa anerkendte „Bore Herrer“. Det udkommer ganske vist kun en Gang hver fjortende Dag; men indeholder saa til Gengæld lige saa meget morsomt og interessant Stof, som to Numre af de ovennævnte to Blade tilsammen. Det er et Blad, som alle moderne unge Menneſter kan sætte Pris paa og have Fornøjelse af at læse. For Sportsmænd er der de dejligste Billeder og Teksler om Danmarks „Nationalhelte“, og udmærkede jagtlige Artikler om enhver Gren af Sporten. For os andre er der ogsaa nok af Ting at lægge Mærke til, navnlig Teaterinteresserede kan saa Næring for deres Interesse ved Artikler om og Billeder af alle Landets kendte og nydede Skuespillere. Og saa overgaar „Bore Herrer“ næsten „Blods Hans“ i Vid, læs f. Eks. Direktør Konradsen, der skriver til sine Gamle, eller den berømte Detektiv Robert Clark o. m. a. Foruden, at Skolen naturligvis bør anskaffe et Nummer til Læsestuen, kan vi samtidigt paa det varmeste anbefale Bladet til private Familier og velhavende Disciple her paa Stedet. I et velordnet Hjem burde det være saadan, at Herren og Sønerne holdt „Bore Herrer“ og Fruen og Døtrene „Bore Damer“.

R. et Co.

Spar paa Gassen!

—o—

Som Forholdene nu har udviklet sig har alle, ogsaa Herlufsholm, bankekelig ved at skaffe den nødvendige Mængde Kul til Beje til Brændsel og Belysning. Alle ved, at

en stor Del af Skolens Kul og Petroleumforbrug opsluges af Gasværket, og at vi bruger en farlig Mængde Gas, hvor vi kunde og burde spare en Del. Lad mig nu ikke tale om den Slags Smaating som at slukke, naar man ikke er paa Kammeret i 2 Minutter eller lignende; nej, jeg vil fremsætte et Forslag, som kunde faa praktisk Betydning, selv om det vilde forandre noget paa de bestaaende Forhold. Men det vilde blive en i høj Grad behagelig Forandring! Spar ganske simpelt paa Gassen ved at sætte Dyringningen en Time senere! — Thi er det da ikke meningsløst at bruge den dyre Gas ved at ringe os en Time for tidligt op? Det er jo Vinterens Hjerte vi lever i nu, hvad kunde der ikke spares af Gas og af Disciplenes Kraft ved den ene Time længere Nattesøvn. Jeg foreslaar: Dyringning Kl. 7³⁰, Morgenbord 7⁴⁵, Skolegang Kl. 8, og saa pure Affskaffelse af Morgenkaffe, som sikkert godt kan undværes, naar det gælder om at spare. — Ja, hvad kunde Skolen risikere ved at foretage den Forandring? Ikke andet end Taknemmelighed fra saavel Disciplene som deres Forældres Side, for alle er jo enige med os i det, og hvor kan de være andet, at Herlufsholms Disciple faar — for lidt Søvn!

Resistoteles.

„Med Lov skal man Land bygge“.

—o—

(Fortjat).

I den sidste ny Skolelov (1895) er der slet intet Klokkeslet angivet — den giver altsaa frit Spillerum — og Dyringningen kunde saaledes godt udsættes til tidligst Kl. 7.

(Jeg vil ikke ophjse Væseren om, hvornaar vi staar op, af Frygt for, at Bedkommende skal faa et Nerve-

høft ved Tanken om vor natlige Vandring til Klosterbygningen — med ludende Hoveder, Hænderne dybt begravet i Bukselommerne, vaklende Knæ, rystende af Kulde, søvndrukne og uimodtagelige for alt).

Med Hensyn til hvilket „Drejs“ man skal stille i ved Morgenbordet, fastsætter de 6 „Grundlove“ intet som helst. Der staar udtrykkelig i alle 6 Udgaver, at man maa møde fuldt paaklædt ved U o v s a n g e n.*) Det er altsaa kun i Kraft af sin Myndighed, at den inspektionshavende Lærer (for hvem det selvfølgelig er en Fornøjelse at blive „purret“ ud midt om Natten for at indtage sin Post ved Døren til Spisefalen) blidt og venligt anmoder en Discipel, der er iført et „lettere Kostume“, om at gaa over og erstatte Morgenstøene med Støv-

ler (af Hensyn til Kulden naturligvis) og (for ikke at faa Håtsbetændelse) beskytte Halsen med en Flip. Men har man endelig indtaget sin Plads paa „Taburetterne“ (nogle kalder dem Stole), saa kan man ogsaa være forvisset om, at det varer en rum Tid, inden man faar Lov at forlade dem igen.

(Sluttes).

Hørt og set.

—o—

Reformerne ved Bejning indehaves af Redaktøren med 75,9 kg (der kan man se hvor Ansvarer tynger) og lille Kier med 31,4 kg. Hele Stolen vejede tilfammen 5248,3 kg. og trods Dyrtiden havde den taget 219,2 kg paa.

Næste Uge.

—o—

18. Februar: Jørgen Jensen.
19. : Adjunkt Winterberg.
21. : S. Starck.

A. W. Adamsen,

Skræderforretning.

Leverandør til Herlufsholm.

Jernbanegade 5 ☞ 524.

Georg Christensen,

Boghandel, (☞ Nr. 4)

Axeltorvet, Næstved.

Bøger, Billeder, Kunst, Musik.

L. Petersen,

Kirkestræde (☞ 470),

Cigarer & Tobakker

i største og billigste Udvalg.

C. Schrøder,

Kirkestræde (☞ 269),

Fodtøj — i største Udvalg.

Ansvarhavende Redaktør: F. A. Milo.

Redaktionssekretær: Kai Hastrup.

Næstved Avis' Bogtrykkeri.

Billige Appelsiner og Nødder faas hos C. Nandrup!

*) Da denne dengang fandt Sted før Morgenbordet (se Hæselager S. 33), taber de følgende Linier uregelmæssigt noget af deres Vægt.

Diplen.

Ugeblad for Herlufsholm.

Nr. 22.

Onsdag den 21. Februar

1917.

Regensen.

—0—

Denne smukke, gamle Bygning har sin Oprindelse fra Begyndelsen af det syttende Aarhundrede; men

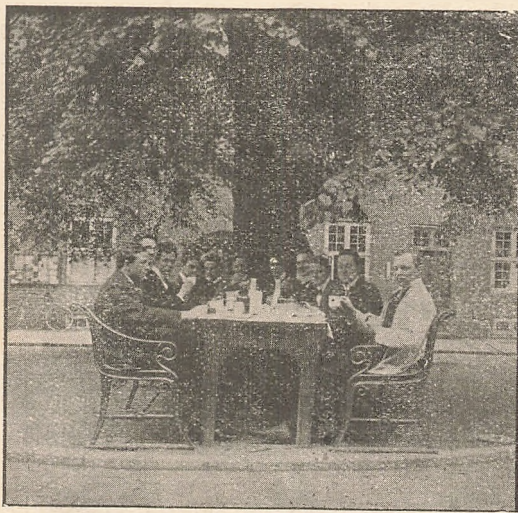
naturligvis har den i Tidernes

Løb maattet undergaa mange Forandringer.

Den Lind som vi her bringer et Billede af, blev plantet d. 12. Maj 1785 af Regensprovst A. C. Hviid og blev Symbolet for den ny Aand, der fra den Tid kom

til at herske paa Regensen. Under dens Grene samledes man til Gilder og Diskussioner, her stiftedes 1820 Studenterforeningen, her lød først Poul Møllers og Christian Winthers og senere Plougs og Hostrups Studenterviser. Fra Regensen udgik ligeledes

de første danske Studenterkomedier, C. Plougs „Atellaner“, og her skrev Hostrup „Genboerne“. Ogsaa den vaagnende politiske Interesse gav sig stærkt til Kende paa Regensen, der i bevægede Tider var Studenternes Hovedkvarter.

Regensianere spiser Frokost under den gamle Lind.

For Tiden afgiver Regensen Bolig for ca. 100 Studenter, der faar fri Bolig og Brændsel (det er de vist glade for i denne Tid) samt en maanedlig Understøttelse paa 50 Kr., og som det ses af Billedet, lever de et lystigt og muntert Kammeratliv sammen med hinanden. Hvem ved, maaske mange af os, der for Tiden gaar paa Herlufsholm og dyrker Videnskaberne, mer eller mindre intensivt, engang i Fremtiden kommer til at fortsætte Studierne der.

Elion.

Ærede Hr. Nummermand!

—o—

De har i Deres Svar vist en beklagelig Evne til at misforstaa Meningen i min Artikel. Med tilstrækkelig Fantasi og lidt god Vilje kan man jo nok benytte mine Udtalelser, som De har gjort, og det er en velkendt Sag, at naar man giver FA. . . . en Lillefinger, tager han hele Haanden med.

Desværre er her ikke Plads til at rette alle Deres mere eller mindre frivillige Fejltagelser. Men hvad Slutningen af mit Indlæg angaar, vil jeg gøre Dem opmærksom paa, at jeg har talt om hele Skolen og til alle Tider og slet ikke om noget bestemt Tilfælde. Naar De ikke desto mindre anvender mine Udtalelser som Grundlag for en Række ikke særlig elskværdige, personlige Hentydninger, maa jeg dertil svare med mit Forslag om Ordning efter Alder, som De jo ellers lader til at være tilfreds med. Det kan De vel næppe mene skulde blive til Fordel for mig.

—d.—d.

* * *

Ærede Hr. —d.—d!

Da vi forleden kom ind til vor Medarbejder Nummermanden, saa vi til vor Skræk, at han var sportøst forsvundet. Man formoder, at han ikke har kunnet taale Deres ubarmhjertige Angreb paa ham; men hvor han er vides ikke, antagelig befinder han sig paa Vej til det sorteste Afrika, hvor han kan være i Sikkerhed for Deres Angreb, han efterlod en Seddel paa sit Bord hvorpaa stod: „Gid FA. . . . havde fat i Hr. —d.—d!“ „Diplen“ har i ham mistet en af sine trofaste Medarbejdere, han havde sin Mission, og der var Mening i det

han skrev, selv om det brede Lag ikke rigtig forstod at vurdere hans Præstationer. — Derfor Hr. —d.—d. maa vi bede Dem indstille Deres Angreb paa vore Medarbejdere, vi har saamænd faa nok i Forvejen.

Red.

.....

Usandsynligheder!

—o—

Flipper uden takket Rand,
Vittigheder uden Vand,
Damer uden Kruseduller,
Rulleskøjter uden Ruller —

Vandværk uden frosne Rør,
Lærere foruden Spør,
Anlæg uden Keglebane,
Kaneture uden Kane —

Skolehaver uden Hegn,
Skovtur uden Spor af Regn,
Smasser uden Smassekoner,
Violiner uden Toner —

KODAK
APPARATER

FILM,
PLADER.

ALT
TILBEHØR

bedst og
billigst hos

HINDING'S EFT.
A. BØRNER.

Appelsiner uden Brand,
Rugbrød uden noget Sand,
Skøjteis foruden Huller,
Karakterbog uden Nuller —

Skoleblade uden Censor,
Frihed ganske uden Grænser,
Millionærer uden Skibe
og Hr. Mørch foruden Pibe —

Sygehuset uden Anker,
Dipel-Numre uden „Tanker“,

— — — — —
er — det vil jeg sige Eder,
meget store Sjældenheder.

Donati.

.....

„Med Lov skal man Land bygge“.

—o—

Det er mig umuligt at forstaa, hvorfor man skal blive siddende længere, end til man er færdig med at spise. Der er ganske vist noget, der hedder Bordskik; men saa skulde vi først rejse os, naar alle var færdige — og det er ikke Tilfældet ved Morgen- og Aftensbordet — heldigvis da; tænk, om vi skulde vente til Stage blev færdig! — Nej, naar den inspektionshavende Lærer giver Tegn til hæve Bordet, bliver en Masse „Grovædere“ siddende. Vi faar i Almindelighed Lov at rejse os 10 Min. efter, at Døren er lukket; men hvorfor skal vi sidde i 10 Min., naar mange er færdige med at spise efter 4 Min. Forløb? Adskillige sidder daglig 5—6 Min. længere end nødvendigt. 6 Min. daglig i 200 Skoledage gaar derved til Spilde; d. v. s. tyve Timer om Aaret! Den Ordning, at enhver havde Lov til at rejse sig, naar han var færdig, vilde være baade behagelig og tids-

sparende. Eller et endnu bedre Forslag: Morgenmad fra 7—8, man kunde komme og gaa, som man vilde. Lovene af 1888 og 1895 indeholder desuden et Reglement for Benyttelsen af Keglebanen. Jeg vil slet ikke yderligere omtale det rædselsfulde Plankeværk, der kaldes „Keglebanen“; men blot indskrænke mig til at sige, at saavel Keglebanen som Reglementet for dens Benyttelse burde være „en saga blott“.

Til Slut skal jeg meddele, at jeg i Haab om Keglebanens snarlige Forsvinden vil indmelde mig i „Herlufsholm Forskønnelsesforening“ som dennes

andet Medlem.

.....

AVERTER.

—o—

Albert Helsingreens Selskab, et af de bedste Provinssselskaber, opførte Søndag den 11. og næste Dag det amerikanske Lystspil „Averter“, som i disse Dage fejrer en stor Succes paa Folketeatret. Enkelte fra Herlufsholm overværede Forestillingen og vore Forventninger blev denne Gang ingenlunde skuffede, hvilket de desværre ofte bliver i „Næstved Teater“. Man skulde ikke se længe paa Stykket for at opdage, at det var amerikansk, ogsaa Musiken var ægte „american“ med „Yankey doodle“ og „Stars and Stripes for ever“. Det handlede om en rig Sæbefabrikant, der ikke troede paa Reklamens Magt, og som havde en Søn, der gjorde ham Sorg ved ikke at interessere sig for Forretninger. Ved Hjælp af sin charmerede Skrivemaskinedame og Sønnens Ven, den smarte Annonce-agent Ambrosius Peel, faar den gamle ham endelig tvunget til at tage fat

paa noget. Den unge Mand vælger Sæben og driver det efter mange Snedigheder og Besværligheder paa den anden Side til et udmærket Resultat. Gentagne Gange er han ved at kunne snyde sin Fader; men den snedige Gamle klarer sig altid. Endelig lykkes det dog paa en Maade, og det hele ender i Fryd og Gammen, Sønnen bliver gift med Skrivemaskinedamen o. s. v. — Det var et udmærket Spil, der blev præsteret af Hr. Helsingreens Selskab, navnlig Direktøren selv, som den gamle durkrevne Sæbekonge, var udmærket, og Edw. Jacobsen som Peel var ogsaa morsom. Den unge Mand spillede i Begyndelsen lidt stift; men efterhaanden kom der Liv i ham, da han blev Forretningsmand. I en lille Rolle var Hr. Brunsgaard fortræffelig som en degenereret Millionærson. Den foregivne Grevinde spillede ogsaa pænt og talte et smukt Fransk, man havde slet ikke ventet, at der skjulte sig en tarvelig Pige under hendes fine franske Væsen. — Kort sagt, det var en fornøjelig Aften, og saavel Stykket som Skuespillerne bidrog dertil.

Teddy.

Hørt og set.

—o—

Paa Grund af de kraftige Gas-Spareforanstaltninger, Skolen nu har foretaget, ruger der det dybeste Mørke i Musæumsbygningen. I den Anledning løb en Gymnasiast sin Pande imod en Brændestabel, som stod ovenfor Trappen paa øverste Gang. Følgen var, at Brændet med frygtelig Larm raslede ned ad Trapperne. — Det er forbundet med Livsfare om Aftenen at færdes paa Musæumsbygningens Trapper!

.....

Næste Uge.

—o—

24. Februar: H. Rosenørn.
27. — : O. Lausen.
27. — : Chr. Velschou.

.....

Ansvarhavende Redaktør: *F. A. Milo.*
Redaktionssekretær: *Kai Hastrup.*
Næstved Avis' Bogtrykkeri.

A. W. Adamsen,

Skræderforretning.

Leverandør til Herlufsholm.

Jernbanegade 5. ☎ 524.

Georg Christensen,

Boghandel, (☎ Nr. 4)

Axeltorvet, Næstved.

Bøger, Billeder, Kunst, Musik.

L. Petersen

Kirkestræde (☎ 470),

Cigarer & Tobakker

i største og billigste Udvalg.

C. Schrøder,

Kirkestræde (☎ 269),

Fodtøj — i største Udvalg.

Dansk og kalifornisk Honning. C. Nandrup!

Diplen.

Ugeblad for Herlufsholm.

3
Nr. 22.

Onsdag den 28. Februar

1917.

Hvad vil du være?

—o—

Hvad vil du være, naar du bliver stor? Det er det Spørgsmaal, der stilles én, fra man er en lille Buksetrold, og til man er blevet Student. Da man var lille, vilde man den ene Dag være Konge og den næste Butiksjomfru i et Konditori, fordi man saa kunde faa alle de Kager, man vilde have, og den næste igen noget andet o. s. v.

Men saa bliver man ældre og fornuftigere, man lærer noget, og man lærer at interessere sig for noget. De fleste faar en Hovedinteresse og beslutter at slaa ind paa den Vej, den aabner for dem; en vil være Læge, en anden Ingeniør, en tredje vil studere Naturvidenskab o. s. v. Men der er nogle, og det er ikke saa faa iblandt os, der ikke kan bestemme, hvad de vil være, og det er nærmest dem, jeg vil give en lille Opmuntring. Der er et gammelt Ordspil, der siger, at det er Lysten, der driver Værket; men det skal man slet ikke lade sig skræmme af. Jeg har talt med flere ældre, der selv har været i denne Situation, og de har

sagt, at ovenstaaende Ordspil kan omskrives saaledes: „Det er Energien, der driver Værket“. Naar blot man tager fat paa sit Arbejde med tilstrækkelig Energi, saa kommer Lysten af sig selv. Og hvem af os har ikke allerede prøvet det mange Gange. Mon vi alle f. Eks. altid har kunnet lide at danse. De første Gange, da man stadig traadte Damen over Tærne og ikke fik sagt andet end Undskyld til hende, mon vi da havde Lyst til at fortsætte? — Men da man blev mere drevnen, saa kom Lysten af sig selv.

Selvfølgelig vil jeg ikke hermed sige, at det er bedre ikke at vide, hvad man vil være, end det er at vide det; men der er altid nogle, der er saa alsidige, at de synes, de lige saa godt kan blive det ene som det andet, og de tør ikke bestemme sig til noget af Frygt for at vælge „det gale“. Men for disse eksisterer „det gale“ ikke, de skal blot tage en rask Beslutning, naar Øjeblikket kommer, og saa arbejde sig energisk frem ad den lige Vej, der fører til Maalet, saa skal de se, Lysten kommer af sig selv.

Sokrates.

3die Klasses Komædie.

— o —

Da vi synes, at det nu er paa den Tid, at 3die Klasse plejer at spille Komædie, opsøger vi Sceneinstruktøren Adjunkt Fischer i hans pragtfulde Appartement og, idet vi søger at preservere vort pressemæssige Udseende, spørger vi Max Reinhard: „Hvor naar omtrent mener De, at Deres Dispositioner er truffne?“ „Nogen pyramidalsk Tid vil det næppe vare, jeg antager ca 14 Dage“.

„Tør man spørge, om vi kan vente os at se et virkeligt Talent eller en vocal Kunstner af Rang fremtræde paa Gymnastiksalens Scene i Aar?“

„Jeg kan absolut ikke røbe noget, De maa forblive i Spændingen.“

„Tør vi da være saa indiscrete at spørge, hvilken Art af dramatisk Arbejde det er, De agter at opføre. Er det en Tragödie eller en Opera eller maaske en Farce.“

„Det er Vaudeville udi een Act.“

„Er det impertinent at spørge om Stykket har Pretentioner for at kunne blive en Succes?“

„Det bliver det absolut, hvis da de forskellige Personager er, som de bør være, og udfører deres Roller gentilt, da vil Effecten ikke udeblive.“

„Nu har vi vist spurgt Dem om nok, Hr. Reinhard, tillad os dog, inden vi forsvinder, at spørge, hvilket Locale De agter at benytte?“

„Gymnastiksalen.“

Med et Suk forlader vi den store Sceneinstruktør. Herlufsholm har alt-

saa heller ikke her gjort Fremskridt; Skolen er i Besiddelse af en 1ste Klasses Teatersal, og dog skal Aar efter Aar 3die Klasse henvises til Gymnastiksalen med alle dens Besværligheder. Hvad var der egentlig i Vejen for, at ogsaa de yngres Komædie blev spillet paa Herlufsholms virkelige Scene, mange af dem er det værd, og i hvert Fald fortjente de unge Mennesker og deres fortrinlige Instruktør at blive hævet til den store Scene, som Tak for det store Arbejde, begge Parter i Virkeligheden lægger for Dagen. Tænk over det for Fremtiden!

Vi opsøgte derefter Primadonnaen, Viggo Glente, i hendes elegante Privatlejlighed, Skolebygningen Nr. 22, og blev med et Smil anmodet om at tage Plads, medens Primadonnaen selv gav sig til at gnave paa en Femmad. Vi satte os beskedent

.....

KODAK
APPARATER

FILM,
PLADER.

ALT
TILBEHØR

bedst og
billigst hos

HINDING'S EFT.
A. BØRNER.

paa Kanten af Brændekassen og spurgte: „Synes du, det er morsomt at spille Komædie?“ — „Ja.“ — „Falder det dig ikke svært at spille Dame?“ — „Ja.“ — „Hvordan synes I om jeres udmærkede Instruktør?“ — „Ja.“ — „Du har vel ikke tænkt at blive Skuespiller i Fremtiden?“ — „Ja.“ — „Holder du Diplen?“ — „Ja.“

Tilfredse med det gode Resultat lister vi af. *Brødrene Ditlev.*

.....

Kvidder.

— 0 —

(Mel.: Men Clara, hvorfor rødmer du...)

Det er dog rent forfærdeligt, som Priserne
de sti'r,
Og overalt man spinker og man sparer,
Syv Øre for en Smasse sædvanligvis man
gi'r,
∴ Nu Baden ryger fire-Ør's Cigarer ∴

En Gang nu kun om Ugen vi faar vort
varme Bad,
Og det især er Schjørring meget ked af;
Om Aftenen i Mørke vi spise maa vor
Mad;
∴ Men det bliver man jo ikke mindre fed af ∴

Jeg glæder mig gevaldigt, til vi faar det
næste Bal,
Den Aften kan man nære sig for Kulde;
Det kan jo ogsaa være, vi i Mørke danse
skal;
∴ (Jeg vilde næsten ønske at vi skulde!) ∴

Montanus.

Charlie Chaplin.

— 0 —

Enhver, der sætter Pris paa at se en moderne, morsom Film, kan ikke undgaa at have set en Keystone-Farce og den snart berømte unge Filmskomiker *Charlie Chaplin*. De ser den latterlige Fyr med det altfor store Tøj, Bulehat, kæmpemæssige Støvler og det lille „Tandbørsteskæg“, men mon de fleste aner, at Udøveren er identisk med den pæne, unge Mand, som dette Billede skal forestille; men man skal jo aldrig skue Hunden paa Haarene.

Chaplin er Filmens Klovn, han staar ikke tilbage for dem, der optræder i Cirkus, og utrolige er hans Paafund, og de er saa barokke, at det ligefrem er svært ikke at le deraf.

Filmcur.

Manden og Kvinden i Japan.

De Herlovanere, og det var slet ikke saa faa, som havde bestemt sig til at gaa ind og høre P. A. Rosenbergs Foredrag om Manden og Kvinden i Japan, blev sandelig ikke skuffede. Det er ikke hver Dag, det falder i ens Lod at høre en saa fortræffelig Foredragsholder, som Hr. R. viste sig at være; det formfuldendte, elegante Foredrag sprudlede af Vid og Lune, og det blev holdt i et nydeligt Sprog, som til Tider blev helt poetisk. — „Mit første Indtryk af Japan“ kaldte Hr. R. det indledende Foredrag, i hvilke han førte os ind i Morgenrødens Rige, som efter den Skildring, Foredragsholderen gav os, maatte være et sandt Utopia, et vidunderligt Férige, hvor fine, elskelige Mennesker levede i den smukkeste Harmoni med Naturen, d. v. s.

i det gamle Japan, som endnu laa hen uberørt af Civilisationens klamme Haand, for den Mennesketype, som den ny Tid har kaldt frem, og som trives i Havnestæderne og Industribyerne, skuffede ham i høj Grad ved sin slaviske Kryben, og da han lærte den nærmere at kende, ved sin Drukenskab, Udsvævelse og Spillesyge. I det næste Foredrag fortsatte han om det japanske Folk som Helhed. Han skildrede deres Patriotisme og Loyalitet, deres Uselvskhed og Dødsforagt. Endelig omtalte han Japanernes Fædre dyrkelse. Efter hvert af de to Foredrag blev der fremvist nogle brillante Lysbilleder, som gav Tilhørerne et fortræffeligt Indtryk af Verdens skønneste Land, Japan.

Tsing.

Næste Uge.

3. Marts: Th. Dam.
4. — : T. Andersen.
4. — : E. Hedemann.
5. — : Bjørn Bird.
6. — : H. Castenschild.

Ansvarhavende Redaktør: *F. A. Milo.*
 Redaktionssekretæi: *Kai Hastrup.*
 Næstved Avis' Bogtrykkeri.

A. W. Adamsen,

Skræderforretning.

Leverandør til Herlufsholm.

Jernbanegade 5. ☎ 524.

Georg Christensen,

Boghandel, (☎ Nr. 4)

Axelortvet, Næstved.

Bøger, Billeder, Kunst, Musik.

L. Petersen,

Kirkestræde (☎ 470),

Cigarer & Tobakker

i største og billigste Udvalg.

C. Schrøder,

Kirkestræde (☎ 269),

Fodtøj — i største Udvalg.

Dansk og kalifornisk Honning. C. Nandrup!

Diplen.

Ugeblad for Herlufsholm.

Nr. 24.

Onsdag den 7. Marts.

1917.

Vort Korps.

—o—

Dette Digt tilegnet Chefen for den Iver og Dygtighed, hvormed han leder Korpset.

Mel.: „Dengang jeg drog af Sted“.

Trods Søle, Sjap og Sne, trods Søle, Sjap og Sne, hver Søndag er at se, ja, hver Søndag er at se, en mægtig Drengelok, der ej i Ord har nok;	Skønt mangt vi her har kært, skønt mangt vi her har kært og meget er os lært, ja, og meget er os lært, saa bedst af det vi ved — vil nogen ha' Besked —
men Ordets Værd vil vise, derfor over Sten og Stok, paa Mark og gennem Skove, de kæmpe med Gevær. i Række og paa Linje, just som en rigtig Hær. de gør deres Arbejde godt og lystre dem, de skal,	er Korpset, som vi elsker højt, da <i>vi</i> det selv har skabt, og derfor naar vi drage hver Søndag Morgen ud, til muntre Ungdomslege, trods Blæst og Sne og Slud, saa har vi vor Humør, saa ved vi hvad vi gør,
og det er os, ja os.	og det er os, ja os.

Men Korpset det skal staa,
men Korpset det skal staa,
trods vi jo rejse maa,
ja, trods vi jo reise maa,
for nye kommer til
og blot kun alle vil,
med Stolthed, Lyst og Glæde, med samme
Ungdomsaand,
vort Skyttekorps bevare, saa skal det ej
forgaa,
men staa igennem Tider, igennem Tider
staa;
men *endnu* er det os, som tjene skal vort
Korps,

ja, det er os, ja os.

En Herlovianer.

Chr. Christensen, Torvestræde. Største Udvalg i fint Herrelingeri.

Hvad vil du være?

—o—

Hr. Gymnasiast Sokrates skriver i sin Artikel „Hvad vil du være?“, at man kan *lære* at interessere sig for noget, det anser jeg for ganske umuligt. Derimod er det rimeligt, at Interessen vil blive større eller mindre jo mere man lærer om sin Interesse. Og man kan udmærket godt have en Interesse uden nogensinde at have lært noget. Og hvad vil det sige, at man faar en Hovedinteresse; man har fra man begynder at gaa i Skole, og det er jo paa dette Tidspunkt Hr. Sokrates mener, man begynder at interessere sig for noget, og til man bliver Student, en forbavsende Masse Interesser, og man synes at interessere sig mest for dem alle, hver paa sit Tidspunkt. Saa er det Hr. Sokrates mener, man faar en Hovedinteresse; men slog man ind paa noget andet, skulde man, efter hans Mening, ogsaa komme til at interessere sig for dette, da han mener, at det er „Energien der driver Værket“. Hvad skal man saa egentlig med en Hovedinteresse?

Hr. Sokrates mener, at der er mange, som ikke ved hvad de vil være; der er ganske vist nogle, som ikke vil udtale sig om hvad de vil være, men Resten har sikkert ogsaa et Ønske, de synes blot der er for besværligt at lade dette Ønske gaa i Opfyldelse. Det er alsaar disse Mønstre Hr. Sokrates vil give en Opmuntring. Og denne, sikkert velmente

Opmuntring, bestaar i, at han minder dem om det gamle „Ordspil“, at det er „Energien der driver Værket“. Men det er ganske grebet ud af Lufften, det, at man skulde faa Lyst til en Ting, fordi man bestiller noget. Nej, bestiller man noget ved et Arbejde, man ikke har Lyst til, saa er det fordi, man er nødt til det. Hr. Sokrates forsøger ovenikøbet at komme med et Bevis paa sin fremsatte Mening. Det er den lille Bemærkning om Dansen. Naar man vil danse, saa begynder man ikke med Energi, som Hr. Sokrates mener, men man begynder, fordi man har en utrolig Lyst til at danse, har man ikke Lyst, saa faar man aldrig begyndt paa at danse. Saa mener Hr. Sokrates, at de alsidige, de der føler sig i Stand til at blive alt, er i Besiddelse af en hvis Frygt for at vælge „det gale“. Denne Frygt synes mig noget ugrund-

.....

KODAK
APPARATER
FILM,
PLADER.

ALT
TILBEHØR

bedst og
billigst hos

HINDING'S EFT.
A. BØRNER.

det, da de jo efter deres egen Mening er i Stand til at blive alt. Hr. Sokrates bliver i sin næste Sætning ogsaa ganske enig med mig, for dem eksisterer „det gale“ ikke. Han mener, at de blot skal vælge naar *Øjeblikket* kommer, og saa arbejde sig frem ad den lige Vej, der fører til Maalet; man behøver altsaa ikke at naa dette, og man vil faa stor Lyst til sit Arbejde. Det kan vist umuligt være Hr. Sokrates Mening, at man kan faa Lyst til et kedeligt Arbejde ved kun at bestille endnu mere. Nej, man er tværtimod henrykt, naar man kan slippe for Slidderiet og lægge det hele paa Hylden. Hvis der nu, som Hr. Sokrates mener, findes nogen, som ikke har Lyst til noget, mon det saa har været nogen stor Opmuntring for dem, at det er „Energien der driver Værket“, det kan vist ikke opmuntre de Menne-sker, som ikke har Energi nok til at tage en Beslutning med Hensyn til deres Livsstilling. T.

.....

„Diplen“s Lommeleksikon.

—o—

Udgivet af *Ivving*.

Da jeg fra mange Sider har modtaget Klager over den tidligere Udgaves Mångler, udgiver jeg her et Suplementsbind. *Ivving*.

Avertér. Ja, det skulde De ta' og gøre.

Aflyse. Hvis jeg f. Eks. spørger om De vil have en Cigar, og derefter siger, at De ikke maa faa den alligevel, saa kaldes det at aflyse. Det er dog et meget mildt Udtryk for en saa hjerteløs Handling.

Blyant. Se Censor. (Det er forresten mærkeligt, at Censor ikke har strøget denne Bemærkning.)

Christens, Wilhelm. Se Bagsiden. NB. Læserne maa endelig ikke misforstaa mig; det er naturligvis paa Bagsiden af „Diplen“ og ikke af Wilhelm Christens, De skal se.

Concertbal. Et noget abstrakt Begreb, altsaa noget forholdsvis uvirkeligt. Sammenlign det gamle Mundheld: Li'som det var der, saa var det der ikke, og saa var det der alligevel — (ikke).

Duel. Foregaar som Regel i Buegangene. (Der foregaar dog ogsaa meget andet i Buegangene.)

Eftertryk. Forbydes naturligvis.

Forkert. En Glose, der benyttes meget af Lærere, der skal rette Op-gaver.

Galimatias. Norsk Udtryk for at være gal paa Matias; gal i Matias. Her gjorde Redaktøren Vrøvl og paastod, at Ordet havde en hel anden Betydning. Han tillod sig endog at antyde, at det kunde bruges om det jeg har skrevet; det synes jeg nu var lumpent gjort.

Jernbanemand. En meget flittig Mand. Det er vistnok deraf Udtrykket „jernflittig“ kommer.

Laurbær. Noget, jeg har samlet mig en frygtelig Masse af.

Middagsbord. Her kan jeg ikke give nogen Forklaring; men jeg maa tværtimod selv komme med et Spørgsmaal: „Hvorfor i Alverden skal vi blive siddende, efter at alle er færdige?“

Snevejr. Det var det jo i Søndags, saa det maa da enhver vide hvad er. Altsaa gaar vi videre.

Straf. En meget streng Straf er det, naar man f. Eks. ved Optagelsesprøven, for sine Synders Skyld, faar tildelt Dommen: „Herlufsholm paa Livstid“ (d. v. s. otte Aar).

Time. En Time er en meget ufor-skammet een; tænk, naar det ringer i Vylen, hænder det tit, at Timen slet ikke holder op, hvilket den jo egentlig skulde, men ganske roligt varer 5 Min. længere.

Timelig. Naar noget ligner en Time, altsaa varer for længe, kaldes det timeligt. Ordet kan vistnok ogsaa betyde noget andet.

Ærlighed varer længst —, naar man bruger den lidt ad Gangen.

Hørt og set

—o—

Wilhelm Christen's tidligere omtalte Komposition: „Potpourri over danske Sange“ kan faas til Salg hos Boghandler Christensen, Næstved. Bestillinger modtages ogsaa gennem „Diplen“s Ekspedition. Det er et fikst, lille Arbejde, som den unge Komponist kan have megen Ære af. Sangene er kunstfærdigt sammenslyngede, saa at de danner et harmonisk Hele. Kompositionen er ikke et stort og fordringsfuldt Musikværk, men stilsfærdigt og piano. Den vil være en Pryd paa ethvert Klaver.

Tilde ubenbys Abonnenter!

Vi ser os nødsaget til at bede om vore 1 Kr. 75 Øre for dette Kvartal nu med det samme. Er Pengene ikke betalt inden 15. ds. bliver Opkrævning tilsendt. De, der ønsker Opkrævning, kan altsaa bare vente til den Dato. *Ekspeditionen.*

.....

Næste Uge.

—o—

13. Marts: Kai Hoffmann.

A. W. Adamsen,

Skræderforretning.

Leverandør til Herlufsholm.

Jernbanegade 5. ☎ 524.

Georg Christensen,

Boghandel, (☎ Nr. 4)

Axeltorvet, Næstved.

Bøger, Billeder, Kunst, Musik.

L. Petersen,

Kirkestræde (☎ 470),

Cigarer & Tobakker

i største og billigste Udvalg.

C. Schrøder,

Kirkestræde (☎ 269),

Fodtøj — i største Udvalg.

Dansk og kalifornisk Honning. C. Nandrup!

Ansvarhavende Redaktør: *F. A. Milo.*

Redaktionssekretær: *Kai Hastrup.*

Næstved Avis' Bogtrykkeri.

Diplen.

Ugeblad for Herlufsholm.

Nr. 25.

Onsdag den 14. Marts.

1917.

Hvad vil du være?

—o—

I en Artikel i forrige Nummer af „Diplen“ søger T. at paavise, at det er umuligt at lære at interessere sig for noget. Han indrømmer, at man kan have mange Interesser, men spørger naivt, hvad det vil sige at faa en Hovedinteresse. Et Øjeblik efter falder han saa i Forundring over, at Sokrates kan skrive, at man kan skifte Hovedinteresse. (Undskyld jeg udelader Hr. Gymnasiast foran Sokrates; thi foruden at det lyder daarligt, er det en sproglig Bommert.) Og Hr. T. er ikke, efter at have skrevet Hr. Gymnasiast Sokrates, berettiget til at triumfere over Forvekslingen mellem Ordsprog og Ordspil. Jeg synes, at naar T. maa spørge om hvad en Hovedinteresse er, og idet han hævder, at man har mange Interesser, der alle er lige gode, og derefter angriber Sokrates, fordi han skriver, at man kan skifte Hovedinteresse, saa viser det, at han har skrevet sin hadske Artikel førend han har overvejet Sagen nøje. Han indrømmer, at Sokrates' Artikel er en velment Opfordring til dem, der har

vanskeligt ved at beslutte sig for en bestemt Livsstilling. Senere i Artiklen hævder han, at det er Mangel paa Energi, der gør det vanskeligt for dem at beslutte sig.

Den Betragtning Rigtighed vil jeg tillade mig at benægte. Det er andre Aarsager end Energimangel der gør, at man har vanskeligt ved at bestemme sig, og der er en vis Sandsynlighed for at den, der først efter moden Overvejelse har besluttet sig, kan kaste hele sin Energi og Interesse ind i Sagen for at naa henad den lige Vej til Maalet. B.

— — —
Ærede B!

Efter 26 Gange at have gennemlæst Deres Artikel har det desværre ikke været mig muligt at faa noget ud af Deres Indlæg i „Hvad vil du være?“, om det nu skyldes en fejlagtig Konstruktion i min Hjerne, eller at De maaske kunde have udtrykt Dem lidt mindre forstaaeligt (mildest talt!), skal jeg her lade være usagt. Ej heller agter jeg at blande mig i d'Hrr.'s lærde Diskussion om Spørgsmaalet, som De iøvrigt selv venligst har fjærnet Dem ganske betydeligt fra. Men jeg maa bare paa det be-

stemteste nedlægge Protest imod, at der rettes dansk Stil paa Artikler i mit Blad, især ikke af Dem. (Redaktionssektretæren brugte f. Eks. en hel Flaske Blæk alene til at sætte Kommaer i Deres Artikel, efter at den var indleveret.) At De forøvrigt ikke har Gnist af Ret i hvad de skriver, gør mindre til Sagen. Det hele hører mere hjemme i en pedandisk Lærers Notebog, end i et estimeret Blad som „Diplen“. Dernæst kan jeg heller ikke gaa med til, at Hr. T.'s Artikel skulde være „hadsk“ og ikke vel overvejet. — Hvad ellers Diskussionen angaar, kan jeg desværre ikke give d'Hrr. mere Plads, da Bladet jo som bekendt gaar ind med næste Nummer.

F. A. Milo.

Kaneturen.

—o—

Allerede Søndag Morgen holdt Hr. Willesen, der rimeligvis havde tilbragt en søvnløs Nat med at banke paa Barometret, en lille Tale til de tiloversblevne Disciple og udviklede for os en Plan om at foretage en Kanetur til Mogenstrup om Eftermiddagen.

Præcis Kl. 1 $\frac{1}{2}$, jeg maa sige det forbavsede mig, holdt der fire Kaner foran Skolebygningen. Ja, *Kaner* er maaske et lidt for smigrende Udtryk, men det faar nu være; — kort sagt, vi blev stablede op, og under Mængdens Hurraraab satte Toget sig i

Bevægelse. For at forebygge Misforstaaelser [maa jeg dog bemærke, at Mængden kun bestod af tre unge Damer, og at de ikke raabte Hurra men nøjedes med at grine af os.

Naar undtages, at en Skagle til den Kane, jeg var med i, knækkede, skete der ingen Uheld under Vejs; men det var nu ikke Skaglens Skyld, for røde Jerrichou var nemlig med i samme Kane, (Kommentarer overflødige). Der var bestilt Kaffe til os i Mogenstrup Kro; men nu vilde Skæbnen (eller maaske snarere Væerten,) at den ikke var færdig, da vi kom, og altsaa maatte vi tage til Takke med en lille Spadsretur til at begynde med. Det gjorde dog ikke noget Skaar i Glæden, men bevirkede kun, at Kaffen og den medbragte Femmad smagte saa meget desto bedre, da vi endelig fik den. Derefter besteg vi igen Kanerne og an-

KODAK
APPARATE
FILM,
PLADER.

ALT
TILBEHØR
bedst og
billigst hos

HINDING'S EFT.
A. BØRNER.

„Lykkesmeden“.

—o—

Det bebudes at Scala's bekendte og yndede Komiker Carl Alstrup starter en Tourné gennem danske Provinsbyer med „Lykkesmeden“, et Stykke, der en Tid trak fuldt Hus i Scala. Den unge Dage, som vi her bringer et Billede af, er Fru *Nina Sommerfeldt-Schmidt*, der spiller den kvindelige Hovedrolle i Stykket. Hvis Tournéen naar til Næstved, hvad man nok tør antage, bliver det i hvert Fald inden 1. Maj, saa vi kan roligt anbefale vore Læsere at gaa derind. Alstrup er, som de fleste ved, vor næststørste Komiker her i Landet, saa et Stykke, hvori han deltager, maa blive en Succes. *Mefisto.*

kom efter en for mit Vedkommende yderst behagelig Tur til Herlufsholm Kl. 5¹/₂. Næsten hele Rektor Krarup med Familie — samt Hr. Willesen naturligvis — deltog i Turen.

Moti.

.....

Halve Points.

—o—

Vi modtog for kort Tid siden et Brev fra vor Medarbejder Nummermanden; men han vilde hverken komme tilbage eller opgive Adresse

af Frygt for Hr. —d.—d. At han imidlertid ikke nærer noget som helst Had til samme Herre, viser den Omstændighed, at han i Brevet bad os om vi ikke vilde slaa et lille Slag for Indførelsen af halve Points ved alle Aarsprøverne. (Hr. —d.—d. gaar nemlig i 6. Klasse og vilde altsaa kunne drage Fordel af Ordningen.) Dette Forslag er karakteristisk for Nummermanden, hans Valgsprog var: „Man skal gengælde ondt med godt“, og tit, naar vi sad og redigerede, afbrød han os for at lægge os det paa Sinde. Angaaende Forslaget saa er jeg ganske enig med Nummermanden i, at halve Points burde an-

vendes; det er uretfærdigt, at man man ved Aarsprøven skal tabe en Masse Points uden at have Chance for at hæve sine Femtaller. Nummermanden, der selv gik i 7. Klasse, havde jo aldeles ingen Fornøjelse af de halve Points, men saa meget desto mere rørende er det, at han vil gøre noget for Idéen.

Alcide.

En Journalists Genvordigheder.

—o—

Søndag Aften blev jeg grebet af Inspirationen og satte mig derfor straks hen for at nedskrive mine Tanker inden de forsvandt igen. Situationen var nemlig denne, at Redaktøren var i København, rimeligvis for at være til Stede ved Kronprinsens Gasgilde, der afholdtes samme Aften, og jeg havde i et letsindigt Øjeblik paataget mig at skrive en hel Spalte i „Diplen“. Som sagt, jeg satte mig til at skrive. Men næppe havde jeg skrevet to Linier, før *Bimme* kom ind, lod Døren staa aaben og satte sig i min Flugtstol for at læse. Dette kunde nu ikke forstyrre mig i nogen

særlig høj Grad, saa efter at jeg havde lukket Døren efter ham, gav jeg mig igen til at skrive. Nu gik det dog hverken værre eller bedre, end at Hr. Bang kom ind, og straks efter var Adjunkten og Bimme i ivrig Diskussion om hvorvidt hans, Bimmes, Datter, in spe, kunde blive optaget paa Vallø eller ej. I Sandhed et ophøjet Emne. Nu kom Klem ind og gav sig straks til at blade i et illustreret Blad, medens han holdt det helt oppe ved Lampen og saaledes dannede de mest forunderlige Skygebilleder paa min Notebog. Dette fik jeg ham dog formaet til at lade være med; men straks efter gav de sig alle tre til at tale om „Aladdin“. Men saa brast min Taalmodighed, i rasende Fart forsvandt jeg ind paa Sovesalen for at glemme mine Genvordigheder i Morfeus' Arme.

Noir.

Næste Uge.

—o—

16. Marts: Poul Hage.
20. — : Leif Hansen.
20. — : O. Lawaetz.

A. W. Adamsen,

Skræderforretning.

Leverandør til Herlufsholm.

Jernbanegade 5. ☎ 524.

Georg Christensen,

Boghandel, (☎ Nr. 4)

Axeltorvet, Næslved.

Bøger, Billeder, Kunst, Musik.

L. Petersen

Kirkestræde (☎ 470),

Cigarer & Tobakker

i største og billigste Udvalg.

C. Schrøder,

Kirkestræde (☎ 269),

Fodtøj — i største Udvalg.

Dansk og kalifornisk Honning. C. Nandrup!

Ansvarhavende Redaktør: *F. A. Milo.*

Redaktionssekretær: *Kai Hastrup.*

Næstved Avis' Bogtrykkeri.

Diplen.

Ugeblad for Herlufsholm.

Nr. 26.

Onsdag den 21. Marts.

1917.

Farvel!

—o—

Kære Læsere!

Nu er det Slut, jeg kan ikke mere, mine Kræfter er ebbet ud, min Tid er forbi, jeg trækker mig tilbage. Jeg maa desværre ogsaa meddele Dem, at „Diplen“ med dette Nummer gaar ind for dette Skoleaar, jeg havde tænkt, at den kunde være fortsat med en ny Redaktion endnu et Par Numre; men forskellige Omstændigheder har bevirket, at det ikke blev til noget. Men jeg har sikret mig, at min Efterfølger, *Gymnasiast Georg Jerichow*, begynder med „Diplen“s anden Aargang efter Sommerferien, og jeg haaber, at alle Abonnenterne fra i Aar vil blive ved „Diplen“ og betragte anden Aargang som en direkte Fortsættelse af første; trods det store Mellemlum. Jerichow har allerede sat mig ind i forskellige Reforme, han agter at indføre til sin Tid; f. Eks. kommer „Diplen“ til den Tid kun en Gang hver 14. Dag, men indeholder naturligvis saa ogsaa den dobbelte Tekst, samt adskilligt mere Billedstof, end det har været os muligt at skaffe. Til at hjælpe sig

med Arbejdet ved Bladet har han foreløbig engageret d'Hr. *L. Berg* og *H. Milo*, henholdsvis som Sekretær og Kasserer.

Naar jeg ser tilbage paa det Aar, i hvilket jeg har arbejdet ved „Diplen“, dels som Sekretær og dels som Redaktør, saa gemmer det mange lyse og mange mørke Minder for mig. Men lad mig glemme de mørke Minder og kun dvæle ved de lyse. „Diplen“ har haft en stor og forholdsvis taknemmelig Læsekreds; den har været sin Opgave tro, som en velkommen Underholdning i de trange Vinterdage og har stadig holdt Skolens Ledere i Aande med smaa raske Angreb paa de bestaaende Forhold.

Vi har haft den Sorg, at ingen af vore Forbedringer er blevet gennemført, men haaber dog at ville faa den Triumf at se dem alle gennemførte engang i Fremtiden: Kegelbanen nedrevet, længere Søvn for Disciplene og Bortskaffelsen af alle de andre Ting, der stadig er som smaa Kræftskader paa Herlufsholm. „Diplen“ bør i sin nuværende Skikkelse være en fast Ting i Herlufsholm Bevidsthed, saa at den kan fortsættes gennem flere Aargange ligesom saa mange andre

Den sidste Sejrende.

—o—

Ak, løft ej mer til Raab jer Røst,
om Verdensriger kækt ved Eder
i Lænker bastet, Kyst til Kyst,
om Magt og Ry, som rundt I spreder
til Rigets Rand —,
ret snarlig fra de Glemtes Land,
I stolte Fyrster vil en Stormagt kalde,
blandt glemte Døde eders Aske falde!

Til Sult og Sot og blodig Vold,
som Livets bange Opløer bringer,
staar krybende i *Dødens* Sold;
men Døden nye Magter tvinger
af sælsom Art,
som lærer ham at lyde snart —;
et Smil, et Kys — ifald sin Kunst med Liste
han lønligt bruger — brat maa Hjertet briste

James Skirley (1596 - 1666).

Skoleblade. Den korte Varighed, som visse Aargange af „Diplen“ har haft, burde være en Umulighed. Hermed takker jeg for Deres Venlighed i Aar og haaber at kunne „overdrage“ Dem sammen med selve „Diplen“ til G. Jerichow.

F. A. Milo.

.....

Vi vil være foran de andre!

—o—

En kendt Mand her paa Stedet udtalte for nogen Tid siden, at Herlovianerne kun hørte til Bagtroppen af dansk Ungdom. Har han Ret?? — Først maa man gøre sig klart, hvad der skal forstaas ved *dansk* Ungdom, og hvad dens Maal bør være. Vi her paa Herlufsholm er sikkert fuldstændig enige om, at den sande danske Ungdom er den Ungdom, der vil gøre det til sit Hovedmaal altid at kunne bevare for sig og sine Etterkommere Adjektivet „dansk“ og som gennem sit Livsar-

bejde, hvad dette saa end er, vil gøre sig Umage for at kaste Glans over Danmarks Navn. Og hvordan dansk Skoleungdom skal virke med til *det*, er jo klart. Verdenskrigen har jo atter dokumenteret det, som hele Verdenshistorien tydelig viser, „at til syvende og sidst er det *det*, det hele kommer an paa: at kunne *slaa*“. Men for at *kunne* slaas maa man *ville* det, og man maa ville det saa lang Tid i *Forvejen* som mulig, det har Tyskland lært os. Og det, at man vil, det kan kun give sig Udslag i, at man lærer at organisere sig, lærer at lystre og træner sit Legeme til at kunne yde det mest mulige. Altsaa er man i Fortroppen af *dansk* Ungdom, naar man i sin Skoletid arbejder for det Maal. Og det gør vi! Dette er nemlig efter min Mening Hovedmaalet med Korpset og navnlig med *25 Mandskorpset**. Men *25 Mandskorpset* har endnu ikke vundet

*) For Læsere, der eventuelt ikke ved hvad dette er, vil jeg oplyse, at det er Herlufsholms Skyttekorps' Officerskole, der kaldes saaledes. *Red*

den Tilslutning og Forstaaelse hos os, som det bør. Man indvender: „Vi har jo Sporten“. Men Sporten giver ikke den *militære* Træning som 25 Mandskorpset, desuden driver knap Halvdelen af de 25 Mand Sport og Sportstiden er for vort Vedkommende saa kort, at det umuligt kan skade Sportsmændene, at 25 Mandskorpset holder sine Øvelser hele den lange Vinter igennem. Til sidst er at bemærke, at det jo foreløbig kun har været en Gang om Ugen, vi har skullet møde, saa der er jo Tid nok til at drive Sport. Vi har alle sammen, lige fra første til syvende Klasse, vist gennem vort Arbejde i Korpset, at vi vil tilhøre og virkelig ogsaa *tilhører* den yderste *Fortrop* af dansk Skoleungdom, men lad os ogsaa gennem 25 Mandskorpset vise, at vi ikke alene vil være i Fortroppen, men langt foran andre, og vise, at vi af Verdenskrigen har lært, hvad Fremtiden *kræver*. Vi vil, at det skal blive til en ældgammel Tradition paa Herlufsholm, at Herlovianerne hører til den ypperste danske Latinskoleungdom.

En Herlovianer.

Redaktionen slutter sig med Glæde til ovenstaaende i det Haab, at det gode Forhold, som er mellem „Diplen“ og Herlufsholm Skyttekorps, de to Institutioner, der er stiftede samme Aar af samme Klasse, maa vare langt ude i Fremtiden gennem vore kommende Aargange og lige saa længe, som der noget der hedder ægte dansk Herlovianeraand. *Red.*

Erik Bøgh: Tre for Een.

—o—

Tredie Klasse havde i Aar valgt „Tre for Een“, Vaudeville i en Akt af Erik Bøgh. Stykket i sig selv var, som de gamle Travere nu engang er: en Duftvaudeville. Handling kunde naturligvis daarlig spores i Stykket, men det er jo kun Gymnastiksalen, man befinder sig i og ikke et virkeligt Teater, saa Fordringerne maatte stemmes betydeligt ned. Men hvordan skulde en Tredie-Klasses Komedie ogsaa kunne være første Klasses! Sceneinstruktør Fischer, der i det daglige Liv er mest kendt som alm. Adjunkt, viste sig tydeligt gennem de fleste af Skuespillerne; de var tydeligt prægede af Instruktionen, heldigvis, for den var god. Hr. Fischers Aand svævede over Vandene, viste sig i deres Tale, deres Bevægelser, deres Flytten Stole. Som Helhed spillede de unge Mennesker morsomt, skønt *Kirstein* engang syntes, at hans Replik var saa morsom, at han absolut *maatte* gentage den. Samme *Kirstein* spillede forresten nydeligt og Sang som en Engel, men — undskyld — stor, det var han nu ikke. Man havde til Tider lidt vanskelig ved at finde ham, især naar *Rosenthal* og *Schultz* var paa Scenen paa een Gang, men høre ham kunde man da — heldigvis. *Rosenthal* var rigtig god, naar han ikke just udstødte de uarticulerede Hyl, som skulde forestille Graad; han spillede til Tider saa sjælfuldt, at man følte sig hensat til Ølberg (Undskyld, jeg mener Oeh-

**Crome-
&
Gold-
schmidt's
Udsalg,**
Næstved,
anbefaler:

Eget
Fabrikat af
Macosan-
Undertøj.

Chr. Aarup.
Tif. 10.

Christensen & Co. Fotografisk Atelier.

Smukkeste Udførelse
af Fotografier garanteres.

Konfirmationsgaver

i største Udvalg.
Guld = Sølv
Plet
Guldsmed
Vald. Berth,
Hjultorvet. Næstved.

Telf. 109

TANG KOCH, ISENKRAM & UDSTYR, NÆSTVED.

Køb
Wilhelm Christens'
Potpourri over danske Sange

lenschläger), men som sagt, han „sjælede“ af og til lidt for kraftigt. Hans Forelskelse i *Schultz* kunde jeg ikke rigtig dele. Men Smag og Behag er jo forskellig (derfor bliver al Mad spist og alle Kvinder gift — siger man). Jeg fandt nu nærmest *Schultz* mere komisk end just smuk, og saadan har vist Forfatteren tænkt sig Onkel Tørn. Han var meget morsom, alene ved sit Udseende virkede han stærkt, og med en flot udstoppet Mave lignede han en gammel Skurk af en Onkel (Udstopperne havde denne Gang anbragt Sofapuden rigtigt og ikke som man plejer at se helt oppe, hvor andre Folk har Bryst). Den *unge Richel* (i Modsætning til „Gamle“) var rigtig god som Madam Mortensen, han trippede lige lovlig meget op og ned, og saa ud til at lide af et lettere Tilfælde af St. Fejtsdans. Hans Latter var rystende, man følte sig hensat til „den urolige Gang“ paa 6. Afdeling. *Thomas Beckett* var ikke saa morsom som sin Broder, men det var ogsaa meget, om Skolen skulde være begavet med hele to Skuespillertalenter af Navnet Beckett. Hans Københavnsk overgik ikke det, der ellers tales fra Gymnastiksalsscenen, og han havde altfor faa Bevægelser at vælge imellem. Men Rollen var ikke taknemmelig. Hans Kæreste, Primadonnaen *Glente*, holdt ikke det, han lovede i Interviewet; men var Becketts Rolle utaknemmelig, saa var hans det endnu mere. — Jeg var lige ved at slutte af, da jeg saa paa Programmet, at

der stod: Kristian, hendes Søn — *M. Lerche*, ham havde jeg næsten glemt; men om ham kan det siges, at han saa rigtig godt ud som lille Dreng, men at at det ligesom med Kirstein til Tider var vanskeligt at finde ham paa Scenen. Sangene i Stykket blev, naar man undtager Kirsteins, daarligt udførte, hvad Stemmer angaar; men det er jo ogsaa svært at synge uden Ledsagelse.

Mefisto.

Min Fyldepen!

— 0 —

Jeg havde engang læst en glimrende Reklame for Fyldepenne, og besluttede mig derfor til at købe en. Boghandleren, som jeg i den Anledning henvendte mig til, tilbød mig straks et Eksempplar, der efter hans Mening skulde indeholde alle de fortræffelige Egenskaber, nogen Fyldepen kunde være i Besiddelse af. Den var let at fylde, klattede ikke, faldt godt i Haanden og var næsten uopslidelig osv. Jeg betalte og skyndte mig bort, for at Boghandleren ikke skulde fortryde Salget. Det var min sikre Overbevisning, at udrustet med en saadan Pen kunde man umuligt undgaa at faa 6 i dansk Stil.

Jeg havde aldrig før haft noget at gøre med en Fyldepen; men der fulgte Brugsanvisning med, saa jeg mente nok, jeg kunde klare Paafyldningen; det skulde jo være saa nemt. „Man skruer den øverste Del af“, stod der; men det var sandelig lettere sagt end gjort; thi den øverste Del sad nemlig lige saa fast som Hatten paa en Mand, man møder paa Gaden. Endelig fik jeg den dog af ved Hjælp af en Knibtang (jeg anbefaler det samme Middel, hvis man vil have nogen til at hilse), og nu begyndte Paafyldningen for Alvor. Ved Hjælp af en lille Sprøjte, der fulgte med, lykkedes det mig tre Gange at faa suget noget Blæk op ad Flasken, men hver Gang spildte jeg det igen over Fingrene og Bordet; først fjerde Gang fik jeg transporteret det fornødne Kvantum over i Fyldepennens Beholder. Efter en halv

Næstved Materialhandel

KAMME, TANDBØRSTER, SVAMPE

TOILETSÆBER, TANDPASTA,

BRILLANTINE

samt

CHOCOLADER og CONFECT

købes bedst hos

Edvard Schou,

cand. pharm.

Telefon 120.

Torvestræde

KODAK
APPARATER

FILM,
PLADER.

ALT
TILBEHØR

bedst og
billigst hos

HINDING'S EFT.
A. BØRNER.

Hotel „Vinhuset“,
Næstved.

Byens bedste Hotel.

Georg A. Jensen.

Cigarer & Cigaretter,

alle kendte Mærker.

JENS BJERRE,

Axeltorvet.

Telefon 57.

Times Forløb havde jeg i Følge Brugsanvisningen gjort Apparatet klar til Skrivning, og jeg tog derfor et Stykke Papir frem for at begynde; men ikke en Draabe Blæk kom der. Jeg rystede Pennen; men hverken Stød, Slag eller Eder formaaede at bringe den mindste Smule Blæk frem paa Papiret. Jeg tænkte, at der maatte være noget galt med Paafyldningen, og lagde derfor Pennen fra mig, for endnu engang at gennemlæse Brugsanvisningen. Da jeg igen løftede Øjnene fra Papiret mødte der mig et frygteligt Syn. Fyldepennen havde aabenbart fortrudt sin tid-

ligere Gerrighed, og havde derfor udspyet alt Blækket af sit Indre; thi hele Bordet svømmede af Blæk. Jeg tog forsigtig Pennen, lagde den ned i en vandtæt Daase og laasede den inde. Siden har jeg ikke gjort Forsøg med Fyldepenne.

Pannvchis.

.....

Ansvarhavende Redaktør: *F. A. Milo.*

Redaktionssekretær: *Kai Hastrup.*

Næstved Avis' Bogtrykkeri.

Jean Tissot, Torvestræde, Næstved.

Leverandør til Herlufsholm.

Meget stort Lager af prima elegante Stoffer til

==== Kjole-, Smoking- og Jakkehabitter. ====

Lager af
Jagtgeværer og
Ammunition.
Køre- og Ridepiske.

A. Larsen.

Køkkenudstyr.
Børstenbinder-
Artikler.
Trævarer.

Vald. Jensens
 Bogbinderi,
Kindhestegade,
==== anbefales. =====

Næstved Kaffemagasin,
F. M. Springer.
Kaffe = The = Chokolade
Bisquit.

A. W. Adamsen,
Skræderforretning.
Leverandør til Herlufsholm.
Jernbanegade 5. ☎ 524.

L. Petersen,
Kirkestræde (☎ 470),
Cigarer & Tobakker
i største og billigste Udvalg.

Georg Christensen,
Boghandel, (☎ Nr. 4)
Axeltorvet, Næstved.
Bøger, Billeder, Kunst, Musik.

C. Schrøder,
Kirkestræde (☎ 269),
Fodtøj — i største Udvalg.

Dansk og kalifornisk Honning. C. Nandrup!